

375-151
51620
53

การศึกษาการมีส่วนร่วมและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของ
นักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี

ปริญญานิพนธ์
ของ
ชมเชย พงษ์เจริญ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการบริหารการศึกษา

ตุลาคม 2542

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

W 56512

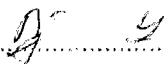
คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปฏิญานีพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

..... ประธาน

(ดร.พวงรัตน์ เกษรแพทย)

..... กรรมการ

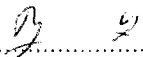
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คุณฤทัย โยเหลา)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน

(ดร.พวงรัตน์ เกษรแพทย)

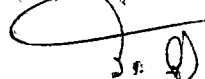
..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คุณฤทัย โยเหลา)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์สุทิพรรณ พัฒนพณิชย์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิระ สุภากิจ)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปฏิญานีพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิชาภากรณ์)

วันที่ ๘ เดือน กรกฎาคม

พ.ศ. 2542

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี เพราะได้รับคำแนะนำและให้การปรึกษาจากอาจารย์ ดร.พวงรัตน์ เกษรแพทย์ ประธานกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คุณฤ โยเหลา กรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ อาจารย์สุพีพรรณ พัฒนพานิชย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระ สุภากิจ กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติมในการสอบปากเปล่า ซึ่งได้กรุณาให้คำแนะนำจนประสบความสำเร็จด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ คุณศิริวรรณ จุลโพธิ์ ผู้อำนวยการกองนิติกร คุณประนัย วณิชชานนท์ ผู้อำนวยการกองทอง คีวงสงค์ ผู้อำนวยการกมล บุญประเสริฐ ผู้อำนวยการประชุม นวลเขียว ที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบแบบสอบถาม และให้คำแนะนำอื่น ๆ อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับการทำปริญญานิพนธ์นี้

ขอขอบพระคุณผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดนนทบุรีทุกท่านที่ได้อนุเคราะห์และให้ความสะดวก ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี และขอขอบคุณเพื่อน ๆ นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา รุ่นที่ 24 ทุกท่าน ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ เป็นกำลังใจและให้คำแนะนำที่ดี

สำหรับบุคคลที่สำคัญยิ่ง ซึ่งเป็นผู้ที่มีความเสียสละ อดทนคอยช่วยเหลือและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยอย่างใกล้ชิดในทุก ๆ เรื่อง คือ คุณทรงฤทธิ์ พงษ์เจริญ เด็กชายเชมชาติ พงษ์เจริญ และคุณกาญจนา ตรงเที่ยง คุณสนอง ตรงเที่ยง ผู้เป็นส่วนหนึ่งของความสำเร็จครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์อันเนื่องมาจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ขออุทิศแด่บุพการีผู้ล่วงลับ และขอมอบเป็นกตัญญูกตเวทิตาคุณแก่มารดา ครู-อาจารย์ ผู้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงานทุกท่าน

ชมเชย พงษ์เจริญ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
สมมติฐานในการวิจัย	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา	9
ความหมายของระเบียบ ระเบียบวินัย และวินัย	9
ความสำคัญและความจำเป็นของระเบียบ	11
ระเบียบกับความประพฤติของนักเรียน	13
ลักษณะของระเบียบที่ใช้ในโรงเรียน	28
สภาพการใช้ระเบียบของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดนนทบุรี	29
ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ปกครองของนักเรียนในจังหวัดนนทบุรี	36
การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง	41
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	46
งานวิจัยภายในประเทศ	46
งานวิจัยต่างประเทศ	50
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	53
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	53
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	54
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ	55
การเก็บรวบรวมข้อมูล	56
การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล	56
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	59

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	60
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	60
การวิเคราะห์ข้อมูล	60
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	61
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	76
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	76
วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า	76
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	76
การวิเคราะห์ข้อมูล	77
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	78
อภิปรายผลการวิจัย	79
ข้อเสนอแนะ	83
บรรณานุกรม.....	86
ภาคผนวก	94
ประวัติย่อของผู้วิจัย	134

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามขนาดของโรงเรียน	54
2 จำนวนและร้อยละของผู้ปกครองนักเรียน จำแนกตามตัวแปรอาชีพ ระดับการศึกษา เขตที่อยู่อาศัย และเชื้อชาติ	61
3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครอง กับลูก	63
4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มี ต่อกิจกรรมของโรงเรียน.....	64
5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการ ปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน.....	65
6 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียนของ ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน	68
7 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียนของ ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกัน	68
8 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียนของ ผู้ปกครองที่มีเชื้อชาติต่างกัน	69
9 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียนของ ผู้ปกครองที่มีเขตที่อยู่อาศัยต่างกัน	69
10 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบโดยรวมของ นักเรียนของผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน	70
11 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบด้านการ แต่งกายของนักเรียนของผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน	70
12 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบด้าน ความประพฤติของนักเรียนของผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน	71
13 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบด้าน การลงโทษของนักเรียนของผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน	72
14 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของ นักเรียนของผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกัน	73

ตาราง	หน้า
15 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของ นักเรียนของผู้ปกครองที่มีเชื้อชาติต่างกัน	73
16 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของ นักเรียนของผู้ปกครองที่มีเขตที่อยู่อาศัยต่างกัน	74
17 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของ โรงเรียนกับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน.....	75
18 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับลูกกับการ มีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียนและความคิดเห็นของผู้ปกครอง ที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน	75
19 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของ โรงเรียน ของผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน	96
20 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบ โดยรวมของนักเรียนของผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน	97
21 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบ ด้านการแต่งกายของนักเรียนของผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน	98
22 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบ ด้านความประพฤติของนักเรียนของผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน	99
23 การเปรียบเทียบรายคู่ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบด้าน การลงโทษของนักเรียนของผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน	100
24 ค่าอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้านความสัมพันธ์ระหว่าง ผู้ปกครองกับลูก.....	101
25 ค่าอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มี ต่อกิจกรรมของโรงเรียน	102
26 ค่าอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของ ผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในด้านการแต่งกาย	103
27 ค่าอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของ ผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในด้านความประพฤติ	105
28 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของ ผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในด้านการลงโทษ	107

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

อิทธิพลของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยีและอื่น ๆ ในโลกยุคการสื่อสารไร้พรมแดนก่อให้เกิดการแข่งขันกัน การผสมกลมกลืนกันทางวัฒนธรรม การเรียนรู้ และการเลียนแบบในด้านความคิด ความเชื่อ พฤติกรรมซึ่งกันและกันดังมีผู้กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงของสังคมไม่ว่าจะเป็นลักษณะใดก็ตาม ย่อมส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงความประพฤติปฏิบัติและแบบแผนวิถีชีวิตของบุคคล (คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. 2537 : 1) สำหรับคนไทยก็เช่นกันเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงและเกิดการปรับตัวไม่ทัน ภาพผลสมระหว่างความทันสมัยของวัตถุ และความล้าหลังหรือล้าสมัยของสถาบันต่าง ๆ ทางสังคมไทย และศีลธรรมอย่างรุนแรงจึงปรากฏให้เห็น (ประเวศ วะสี. 2538 : 8 - 9) สังคมไทยกลายเป็นสังคมที่เริ่มขาดระเบียบวินัย ทั้งในครอบครัว ในชุมชน รวมไปถึงบุคคลโดยรวมของประเทศ (ตำรวจ เมืองพาน. 2539 : 19) โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนซึ่งอยู่ในช่วงวัยรุ่น มีแนวโน้มที่จะประพฤติปฏิบัติตนไปในทางที่ไม่เหมาะสม ทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น จำเป็นต้องรณรงค์ ป้องกัน แก้ไขปัญหา ช่วยเหลือนักเรียนเหล่านั้นให้มีความประพฤติไปในทางที่เหมาะสม สร้างความเจริญงอกงามทางปัญญา ความคิด จิตใจ และคุณธรรมให้เป็นอนาคตที่แจ่มใสของชาติ สมกับเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีค่ายิ่งของสังคม (กรมพลศึกษา. 2537 : บทนำ)

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น คร.ก่อ สวัสดิพานิชย์ นักการศึกษาคนสำคัญของไทย ได้กล่าวว่า "...ถ้าเราประคับประคองเด็กในวัยนี้ให้ดี เราก็จะได้ผู้ใหญ่ที่ดีในกาลข้างหน้า แต่ถ้าเรากระทำผิดพลาด บกพร่อง เราก็จะได้ผู้ใหญ่ที่ขาดคุณภาพในด้านใดด้านหนึ่งไป..." (กระทรวงศึกษาธิการ. 2536 : 57) ดังนั้นหากการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาประสบความสำเร็จ หรือมีข้อบกพร่องต่าง ๆ ย่อมส่งผลเสียสะท้อนไปสู่ส่วนอื่น ๆ ของระบบการศึกษาของชาติ และแน่นอนที่สุดย่อมทำให้เป้าหมายของการศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศได้รับความกระทบกระเทือนไปด้วย

จากการพัฒนาการจัดการศึกษาของประเทศตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบันมีจุดเน้นในเรื่องคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เช่นการใฝ่การเรียนรู้ มีระเบียบวินัย และมีคุณธรรมในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมของผู้เรียนมาโดยตลอด จะเห็นได้จากแผนงานหลักที่ 2 ของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 - พ.ศ. 2544) ได้กล่าวถึงการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน

และวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาขีดความสามารถของตนได้เต็มศักยภาพ และมีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ปัญญา จิตใจ และสังคม มีวินัย และความรับผิดชอบ และมีทักษะที่จำเป็นต่อการพัฒนาอาชีพและดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุข (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. ม.ป.ป. : 40 - 47)

กรมสามัญศึกษาในสังกัดของกระทรวงศึกษาธิการ มีหน้าที่โดยตรงในการส่งเสริมสถาบันการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ให้มีจุดมุ่งหมายในการฝึกอบรมนักเรียนให้มีความรู้ ความสามารถในด้านวิชาสามัญและวิชาชีพ รวมทั้งการปลูกฝังให้เยาวชนในระดับนี้ เป็นผู้มีความประพฤติดี มีระเบียบวินัย ดังนั้นบทบาทหน้าที่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาจึงไม่เพียงแต่การปรับปรุงการเรียนการสอนนักเรียนให้มีความรู้และพัฒนาความสามารถของตนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้เท่านั้น แต่ยังพยายามที่จะกำหนดแนวทางการบริหารโรงเรียน เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสพัฒนาตนเองให้เป็นผู้มีระเบียบวินัยอีกด้วย (จุไร ลียากาส และคนอื่น ๆ. 2530 : 1)

ในฐานะที่โรงเรียนเป็นสถาบันที่ทำหน้าที่ขัดเกลาและพัฒนาบุคลิกภาพให้กับเยาวชน จึงต้องทำหน้าที่สั่งสอนอบรมและพัฒนาความมีวินัยให้เกิดขึ้นแก่นักเรียน ที่มาจากรอบครัวที่มีพื้นฐานทางสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน โรงเรียนจำเป็นต้องกำหนดระเบียบต่าง ๆ ขึ้นมาเพื่อเป็นเกณฑ์ในการดูแลควบคุมความประพฤติของนักเรียน ให้นักเรียนรู้จักอยู่ในระเบียบวินัย และการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ซึ่งระเบียบวินัยของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสถานศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการนั้น ได้ถือตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132 ลงวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2515 กฎกระทรวง ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2515 กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2518 ว่าด้วยการแต่งกายและความประพฤติของนักเรียนหรือนักศึกษา ระเบียบว่าด้วยการลงโทษ ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2515 และฉบับที่ 2 พ.ศ. 2522 ระเบียบนี้จะเห็นได้ว่าการกำหนดไว้ 3 หมวด คือ หมวดระเบียบการแต่งกาย หมวดระเบียบความประพฤติ และหมวดระเบียบว่าด้วยการลงโทษ (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. 2533 : 230 - 242) อันเป็นระเบียบที่กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่ง ต้องปฏิบัติตามโดยเคร่งครัด ในขณะที่เดียวกันก็ได้ให้อำนาจแก่สถานศึกษา ในการกำหนดระเบียบข้อบังคับเพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม

จังหวัดนนทบุรี มีการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา สำหรับระดับมัศึกษานั้นมีโรงเรียนมัธยมศึกษาจำนวน 19 โรงเรียน มีนักเรียนจำนวน 34,553 คน (สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดนนทบุรี. 2541 : 6) เนื่องจากสภาพแวดล้อมของจังหวัด มีลักษณะกึ่งสังคมเมือง ซึ่งเป็นผลกระทบจากการขยายตัวของกรุงเทพมหานคร จึงกลายเป็นศูนย์กลางการค้าและบริการ ประชาชนอพยพเข้ามาหางานทำในอัตราสูง มีการขยายตัวของชุมชนอย่างไม่เป็นระเบียบ เกิดปัญหาทางวัฒนธรรม ที่ถูกละเลยและถูกกลืนไปกับความเจริญเติบโต

ทางเทคโนโลยี การดำรงชีวิตเกิดการเปลี่ยนแปลง มีการแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นกันอย่างไรเหตุผล
ขาดความซื่อสัตย์สุจริตขาดความมีระเบียบวินัย ละทิ้งค่านิยม วัฒนธรรม ประเพณีอันดีงาม
(สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. 2540 : 122-123) ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมีอิทธิพลต่อ
สภาพความเป็นอยู่และวิถีการดำเนินชีวิตของคนส่วนใหญ่ พ่อแม่ผู้ปกครองต้องออกไปทำงาน
นอกบ้าน ลูกมีโอกาที่จะพบหน้าพ่อแม่น้อยลง อาจต้องอยู่คนเดียวหรืออยู่กับคนใช้หรืออยู่กับ
เพื่อน และจากการที่พ่อแม่ไม่มีเวลาอยู่กับลูก อบรมสั่งสอนดูแลลูก ปลดปล่อยให้ลูกเรียนรู้โลกและ
ชีวิตเองด้วยการลองผิดลองถูกจากสังคมและสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว ในหลายครั้งหลายคราวมักจะได้อิน
ข่าวเกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็กเหล่านี้เบี่ยงเบนไปจากมาตรฐานที่ต้องการของสังคม กลายเป็น
เด็กที่มีปัญหาทางด้านจิตใจ ปรับตัวเข้ากับสังคมยากขึ้น ชอบแสวงหากลุ่มเพื่อนที่มีความคิด
เหมือนกัน โดยเฉพาะวัยรุ่นจะหาความสุขนอกบ้าน เผลอน้ำกับสิ่งชั่วร้าย สิ่งมอมเมาที่แอบแฝง
ในรูปต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นวิถีโกลาหลหรือธุรกิจเพื่อนเที่ยวสถานบันเทิงเรีงรมย์ เกิดการอยากรู้
อยากเห็น อยากทดลองกับสิ่งชั่วร้ายดังกล่าว โดยไม่รู้ถึงผลเสียที่จะเกิดขึ้น

จากผลสรุปและวิเคราะห์ข้อมูลสถิตินักเรียนที่ประพฤติดนไม่เหมาะสมกับสภาพและวัย
ของกองสารวัตรนักเรียน กรมพลศึกษาพบว่า นักเรียนที่ประพฤติดนไม่เหมาะสมกับสภาพและวัย
ส่วนมากเป็นนักเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีอายุระหว่าง 13-17
ปี (กรมพลศึกษา. 2537 : 17) และพบว่าพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนในเขตปริมณฑล
มี 14 ลักษณะพฤติกรรม โดยเรียงลำดับจากพฤติกรรมที่แสดงออกมากที่สุดไปหาพฤติกรรมที่มี
ผู้แสดงออกน้อยที่สุดคือ หลบหนีการเรียน เล่นการพนัน เที่ยวเตร่ ในที่สาธารณะสถาน คี๋มสุรา
เข้าไปในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม แต่งกายไม่ถูกต้องตามระเบียบ ก่อการทะเลาะวิวาท สูบบุหรี่
ประพฤติดนในทำนองชั่วสาว พกพาอาวุธ สูดดมสารระเหย แสดงกิริยาจาไม่สุภาพ สักขโมย
และข่มขู่ทำร้ายร่างกายเด็กตามลำดับ (กรมพลศึกษา. 2537 : 20) และนอกจากนั้นผลการวิจัยของ
จักรสุนน พฤทธิบุญโญ (2536 : บทคัดย่อ) ยังพบว่า การประพฤติดนระเบียบของนักเรียนมีหลาย
รูปแบบ แต่อาจจำแนกเป็น 3 กลุ่ม คือ ความผิดขนาดเบา ได้แก่ การแต่งกาย และไว้ทรงผมผิด
ระเบียบ ความผิดขนาดกลาง ได้แก่ การสูบบุหรี่ หลบหนีการเรียน การคี่มสุรา ความผิดขนาด
หนัก ได้แก่ การทะเลาะวิวาท มีอาวุธครอบครอง เสพยาเสพติดบางชนิด และเล่นการพนัน
เป็นต้น

สภาพการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นปัญหามากมายที่จะต้องแก้ไข และจะต้อง
รีบพัฒนาส่งเสริมเยาวชนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ให้รู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลง สามารถที่จะ
ปรับปรุงและพัฒนาตนเองให้สามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมแบบใหม่ได้อย่างมีความสุข ซึ่งการปลูกฝัง
ให้นักเรียนรู้จักรักษาระเบียบวินัยจะเป็นภูมิคุ้มกันการกระทำผิดที่ผิดอีกทางหนึ่ง และเลือก

ประเพณีปฏิบัติแต่สิ่งที่ค้าง เป็นแนวทางที่โรงเรียนสามารถใช้เป็นเครื่องมือ ในการพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์ และถ่ายทอดเจตนารมณ์ของรัฐในการจัดการศึกษา

ปัญหาของการใช้ระเบียบในโรงเรียนมัธยมศึกษาในปัจจุบัน นับว่าเป็นปัญหาที่สมควร ให้ความสำคัญเพิ่มมากขึ้น เพราะนักเรียนอยู่ในวัยของการเปลี่ยนแปลงที่ผู้ใหญ่ต้องรู้จักดูแลเอา ใจใส่อย่างถูกต้อง ถ้าไม่รู้จักรักรรมาติของวัยรุ่น ไปบังคับขู่เข็ญจะเกิดผลเสียมาก (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2540 : 21) ซึ่งเด็กวัยนี้คิดว่าผู้ใหญ่เข้มงวดเกินไป ไม่ให้เสรีภาพ ส่วนผู้ใหญ่คิดว่าเด็กคือร้อน ไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่กำหนด จึงทำให้เกิดความขัดแย้งกันขึ้น (ชัยนาท นาคบุบผา. 2525 :325)

อย่างไรก็ตามจะเห็นได้ว่าปัญหาการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนยังมีอยู่ จะเห็นได้ จากการที่นักเรียนบางส่วนยังประพฤติดิระเบียบ ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงของโรงเรียนและสังคม ทั่วไป ถึงแม้ว่าจะมีนักเรียนบางส่วนได้ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน ร่วมกิจกรรม ที่โรงเรียนจัดขึ้น สร้างชื่อเสียงให้กับทางโรงเรียน ทั้งที่สภาพของระเบียบข้อบังคับในโรงเรียน ที่กำหนดให้ทุกคนปฏิบัติมีรูปแบบเดียวกัน

นอกจากนี้ในการแก้ปัญหาการปฏิบัติตามระเบียบของโรงเรียนนั้น จำเป็นที่จะต้องอาศัย ความร่วมมือจากหลาย ๆ ฝ่าย โดยเฉพาะความร่วมมือระหว่างผู้ปกครองกับโรงเรียน ควรจะได้ พบปะปรึกษาหารือร่วมกันแก้ไขปัญา เพื่อจะได้หาทางแก้ไขอย่างรีบด่วน จึงอาจกล่าวได้ว่า ปัญหาการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนเป็นเรื่องที่น่าสนใจควรจะได้ศึกษาให้ละเอียด ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจจะศึกษาการมีส่วนร่วมและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบ ของนักเรียน

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียน
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน
3. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียนในกลุ่ม ผู้ปกครองที่มีความแตกต่างกันในด้านอาชีพ ระดับการศึกษา เขตที่อยู่อาศัย และเชื้อชาติ
4. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน ในกลุ่มผู้ปกครองที่มีความแตกต่างกันในด้านอาชีพ ระดับการศึกษา เขตที่อยู่อาศัย และเชื้อชาติ
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของ โรงเรียนกับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน
6. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับลูก กับการมี

ส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียนและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน
2. เป็นข้อมูลให้ผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี ได้นำไปปรับปรุงระเบียบของโรงเรียนให้สอดคล้องกับสภาพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
3. เป็นข้อมูลในการสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ขอบเขตของเนื้อหา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการมีส่วนร่วมและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ปกครองของนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี ปีการศึกษา 2541 จำนวน 19 โรงเรียน มีจำนวน 34,553 คน โดยถือว่านักเรียนแต่ละคนมีผู้ปกครอง 1 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี ปีการศึกษา 2541 จำนวน 10 โรงเรียน มีจำนวน 445 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ

3.1.1 สภาพเศรษฐกิจของผู้ปกครอง จำแนกตามอาชีพ

3.1.2 สภาพสังคมและวัฒนธรรมของผู้ปกครอง จำแนกตาม

3.1.2.1 ระดับการศึกษา

3.1.2.2 เขตที่อยู่อาศัย

3.1.2.3 เชื้อชาติ

3.1.2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับลูก

3.2 ตัวแปรตาม

3.2.1 การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียน

3.2.2 ความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. โรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง สถานศึกษาที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดนนทบุรี

2. ผู้ปกครอง หมายถึง บิดามารดาหรือผู้รับผิดชอบและดูแล เอาใจใส่อบรมสั่งสอน นักเรียน ได้แก่ญาติหรือผู้ที่บิดามารดาไว้วางใจ และฝากบุตรธิดาให้พักอาศัยอยู่ด้วย นักเรียนอาจมี ผู้ปกครองมากกว่า 1 คน แต่การศึกษาครั้งนี้จะศึกษาเฉพาะผู้ที่รับผิดชอบและดูแลใกล้ชิดกับ นักเรียนมากที่สุดเพียงคนเดียว

3. ระเบียบของโรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง ระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนมัธยมศึกษา ว่าด้วยการแต่งกาย ความประพฤติ และการลงโทษที่ออกตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132

4. การปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน หมายถึง การที่นักเรียนประพฤติปฏิบัติตน ตามระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน ในด้านการแต่งกาย ความประพฤติและการลงโทษ

5. ความคิดเห็น หมายถึง ความเข้าใจ ความรู้สึกที่ผู้ปกครองระบุว่าตนเองให้ การสนับสนุนดูแลให้นักเรียนปฏิบัติตามระเบียบที่โรงเรียนกำหนดในระดับใด ซึ่งวัดโดยใช้ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

6. การมีส่วนร่วม หมายถึง การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนที่ได้เข้าร่วมในการ กำหนดระเบียบของนักเรียน เพื่อเป็นแนวทาง หรือทิศทางในการปฏิบัติของโรงเรียน การร่วม กำหนดปัญหา และความสำคัญในการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน ตลอดจนการเข้าร่วมใน กิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน เช่น การร่วมแสดงความคิดเห็นในการประชุมของโรงเรียนร่วมเป็น คณะกรรมการสมาคมผู้ปกครองและครูของโรงเรียน ร่วมบริจาคเงินและทุนต่าง ๆ ร่วมให้คำปรึกษาและเสนอข้อมูลแก่โรงเรียน ร่วมแก้ไขปัญหาคความประพฤติของนักเรียน พร้อมทั้งร่วมใน การปรับปรุงระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน

7. อาชีพ หมายถึง งานที่ผู้ปกครองทำเป็นหลักเพื่อหารายได้ จำแนกเป็น 6 อาชีพ คือ

7.1 รับราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ

7.2 ค้าขาย

7.3 เกษตรกร

7.4 รับจ้าง

7.5 ช่างฝีมือ

7.6 อื่น ๆ

8. ระดับการศึกษา หมายถึง การศึกษาขั้นสูงสุดของผู้ปกครองนักเรียน จำแนกเป็น 2 ระดับ คือ

8.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี

8.2 ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป

9. เขตที่อยู่อาศัย หมายถึง ภูมิลำเนาที่อยู่อาศัยของผู้ปกครองนักเรียน จำแนกเป็น

9.1 เขตชุมชนเมือง หมายถึง ภูมิลำเนาที่อยู่อาศัยของผู้ปกครองนักเรียน

ที่ตั้งบ้านเรือนอยู่ในเขตเทศบาล หรือในเขตสุขาภิบาล

9.2 เขตชุมชนชนบท หมายถึง ภูมิลำเนาที่อยู่อาศัยของผู้ปกครองนักเรียนที่ตั้ง

บ้านเรือนอยู่นอกเขตเทศบาล หรือนอกเขตสุขาภิบาล

10. เชื้อชาติ หมายถึง ผู้ปกครองนักเรียนที่เป็นชาวไทยเชื้อสายต่าง ๆ ดังนี้

10.1 ชาวไทยเชื้อสายมอญ หมายถึง ผู้ที่สืบเชื้อสายมอญจากที่อำเภอพระประแดง

จังหวัดสมุทรปราการ ปัจจุบันชาวไทยเชื้อสายมอญจะอยู่ในอำเภอปากเกร็ด ตั้งแต่ปากคลองตลาด ฝั่งเหนือลำน้ำเจ้าพระยาค้นตะวันออกและตะวันตก ตำบลอ้อมเกร็ดเหนือคลองบางภูมิขึ้นไป รวมทั้งเกาะเกร็ดด้วย

10.2 ชาวไทยเชื้อสายอิสลาม หมายถึง ชาวไทยที่สืบเชื้อสายอิสลามเป็นชาวปัตตานี

อพยพมาตั้งแต่สมัยอยุธยา ตั้งบ้านเรือนอยู่ที่ตำบลบางกระสอบ บ้านตลาดแก้ว ตำบลบางตะนาวศรี อำเภอเมืองนนทบุรี และตำบลท่าอิฐ อำเภอปากเกร็ด เป็นเชื้อสายชาวเมืองไทรบุรี เข้ามาอยู่ใน สมัยรัชกาลที่ 3

10.3 ชาวไทย หมายถึง ชนชาติไทยที่เข้ามาอยู่ในจังหวัดนนทบุรี ตั้งแต่สมัย

กรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี รวมทั้งชาวไทยเชื้อสายจีน ซึ่งได้มีการแต่งงานผสมกลมกลืน เป็นชาวไทย ซึ่งเป็นชนส่วนใหญ่ที่สุดของจังหวัด

11. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับลูก หมายถึง จำนวนเวลาที่ผู้ปกครองใช้ในการ พบปะพูดคุยกับลูกและความใกล้ชิดกับลูกในเรื่องต่าง ๆ โดยประมาณวันละกี่ชั่วโมง โดยมีวิธีการ วัดดังต่อไปนี้

11.1 เวลาที่ใช้กับลูก หมายถึง จำนวนเวลาที่ผู้ปกครองใช้ในการพบปะพูดคุยกับลูก

ในเรื่องต่าง ๆ โดยประมาณแต่ละวัน (คิดเป็นชั่วโมงและนาที) วัดโดยขอให้ผู้ตอบระบุ จำนวนเวลาเป็นชั่วโมงนาทีต่อวันที่ผู้ตอบใช้อยู่กับลูกในระหว่างวันจันทร์ถึงวันศุกร์ โดยกำหนดว่า

ไม่ควรเกิน 6 ชั่วโมงต่อวัน เพราะเด็กไปโรงเรียน และจำนวนเวลาเป็นชั่วโมงนาที่ต่อวันที่ผู้ตอบ ใช้อยู่กับลูกในระหว่างวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ จำนวนเวลาที่ใช้แต่ละวันจากวันจันทร์ถึงวันศุกร์ถูกคูณ ด้วย 5 วัน และจำนวนเวลาแต่ละวันในวันเสาร์-อาทิตย์คูณด้วย 2 วัน หลังจากนั้นนำมารวมกันและ หารด้วย 7 วัน เป็นจำนวนเวลาที่ผู้ปกครองใช้ในการพบปะพูดคุยกับลูกในแต่ละวัน

11.2 ความใกล้ชิดลูก หมายถึง ปริมาณความถี่ที่ผู้ปกครองมีปฏิสัมพันธ์กับลูกของ ตนในกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกครอบครัว เช่น กิจกรรมเกี่ยวกับการเรียนของลูก ร่วม เล่นเกมและกีฬาต่าง ๆ ภายในบ้าน ทำงานอดิเรกร่วมกัน พาลูกไปซื้อของใช้จำเป็นพาไป ทักนศึกษาและพูดคุยแลกเปลี่ยนข่าวสารระหว่างกัน เป็นต้น

สมมติฐานในการวิจัย

1. ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน มีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียนแตกต่างกัน
2. ผู้ปกครองที่มีเขตที่อยู่อาศัยต่างกัน มีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียนแตกต่างกัน
3. ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียนแตกต่างกัน
4. ผู้ปกครองที่มีเชื้อชาติต่างกัน มีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียนแตกต่างกัน
5. ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนแตกต่างกัน
6. ผู้ปกครองที่มีเขตที่อยู่อาศัยต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบของ นักเรียนแตกต่างกัน
7. ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบของ นักเรียนแตกต่างกัน
8. ผู้ปกครองที่มีเชื้อชาติต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน แตกต่างกัน
9. มีความสัมพันธ์ในทางบวกระหว่างการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของ โรงเรียนกับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน
10. มีความสัมพันธ์ในทางบวกระหว่าง ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับลูก กับการมี ส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียน
11. มีความสัมพันธ์ในทางบวกระหว่าง ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับลูก กับ ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง การศึกษาการมีส่วนร่วมและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี ผู้วิจัยได้ศึกษาและรวบรวมเอกสาร และงานที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ซึ่งจะนำเสนอตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้ คือ

1. ความหมายของระเบียบ ระเบียบวินัย และวินัย
2. ความสำคัญและความจำเป็นของระเบียบ
3. ระเบียบกับความประพฤติของนักเรียน
 - 3.1 การใช้ระเบียบ
 - 3.2 ปัญหาการใช้ระเบียบ
 - 3.3 ปัญหาเกี่ยวกับวินัยของนักเรียน
 - 3.4 สาเหตุของปัญหาด้านวินัยนักเรียน
 - 3.5 การป้องกันการผิดวินัยของนักเรียน
 - 3.6 การแก้ไขหรือลงโทษการผิดระเบียบของนักเรียน
4. ลักษณะของระเบียบที่ใช้ในโรงเรียน
5. สภาพของระเบียบที่ใช้ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดนนทบุรี
6. ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ปกครองของนักเรียนในจังหวัดนนทบุรี
 - 6.1 สภาพเศรษฐกิจ
 - 6.2 สภาพสังคมและวัฒนธรรมของจังหวัดนนทบุรี
 - 6.3 ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับลูก
7. การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 8.1 งานวิจัยภายในประเทศ
 - 8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. ความหมายของระเบียบ ระเบียบวินัย และวินัย

เมื่อกล่าวถึงระเบียบ ระเบียบวินัย และวินัย มักจะนึกถึงการปฏิบัติตามคำสั่ง หรือระเบียบ ข้อบังคับที่ใช้ควบคุมความประพฤติของนักเรียน ให้อยู่ในกรอบระเบียบตามที่ต้องการ

และเมื่อมีการฝ่าฝืนก็ต้องมีการลงโทษ จึงกลายเป็นการบังคับให้นักเรียนกระทำในสิ่งที่ผู้ใหญ่หรือครูเห็นว่าดีงาม ดังนั้น ผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านจึงได้ให้ความหมายของคำว่าระเบียบ ระเบียบวินัย และวินัยไว้หลายประการ ดังนี้

ระเบียบ

ประถม แสงสว่าง (2527 : 88) กล่าวว่า เมื่อเราพูดถึงระเบียบก็มักจะพูดถึงวินัยด้วย คือเราชอบใช้ควบคู่กันไปเสมอ คำว่าระเบียบ หมายถึง กฎเกณฑ์หรือข้อบังคับที่ตนเองหรือหมู่คณะในสังคมร่วมกันวางไว้ให้เป็นแนวทางแก่สมาชิกในสังคมนั้น ได้ยึดถือเป็นแนวปฏิบัติเพื่อจะได้เกิดผลสัมฤทธิ์หรือสำเร็จตามความมุ่งหมาย

กรมวิชาการ (2528 : 446) ให้ความหมายของระเบียบไว้ว่า หมายถึง ระเบียบของโรงเรียน ระเบียบของข้าราชการ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2537 : 791) และเปลื้อง ณ นคร (2516 : 383) ได้ให้ความหมายของคำว่าระเบียบอย่างสอดคล้องกันว่า หมายถึง ความเรียบร้อย แบบแผน แลว แนว สิ่งที่ยึดครอง ลำดับหรือหมวดหมู่ที่จัดเข้าด้วยกัน

สรุปได้ว่า ระเบียบเป็นแบบแผน แนวทาง กฎเกณฑ์ ข้อบังคับที่วางไว้ให้คนทุกคนในหมู่คณะปฏิบัติ และมักจะใช้ควบคู่กับคำว่าวินัยด้วยเสมอ

ระเบียบวินัย

รุ่ง พูลสวัสดิ์ (2530 : 28) กล่าวว่า ระเบียบวินัย หมายถึง กฎข้อบังคับที่กระทรวงโรงเรียน และนักเรียนได้ร่วมกันบัญญัติขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหา และควบคุมความประพฤติของนักเรียนให้ปฏิบัติตามที่โรงเรียนกำหนด

เชาว์น มณีวงษ์ (2528 : 167) กล่าวว่า ระเบียบวินัยเป็นแบบแผนของความประพฤติที่ครูและนักเรียนร่วมกันกำหนดขึ้นไว้เพื่อให้สมาชิกในโรงเรียนควบคุมตนเอง ถ้านักเรียนในโรงเรียนสามารถปฏิบัติได้ตามระเบียบที่กำหนดไว้ก็ย่อมมีผลทำให้สมาชิกทุกคนของโรงเรียนอยู่กันอย่างสงบสุขโดยไม่มีผู้ใดก่อกวน ทั้งครูและนักเรียนย่อมมีเวลาในการเรียนการสอนเพิ่มมากยิ่งขึ้น ไม่ต้องมัวเสียเวลาอยู่กับการอบรมสั่งสอน อันเนื่องมาจากนักเรียนปฏิบัติตามนอกเหนือจากระเบียบที่กำหนดไว้แล้ว

สรุปได้ว่า ระเบียบวินัย คือระเบียบข้อบังคับ หรือกฎเกณฑ์ที่โรงเรียนและนักเรียนได้ร่วมกันกำหนดขึ้นตามกรอบของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อเป็นแนวทางแก้ปัญหาและควบคุมความประพฤติของนักเรียน ดังนั้น เมื่อกล่าวถึงระเบียบวินัยจึงจำเป็นที่จะต้องพูดถึงระเบียบหรือกฎเกณฑ์ควบคู่กันไปด้วย เพราะที่ใดจะมีระเบียบวินัยได้ทีนั้นจะต้องมีกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ตั้งไว้

วินัย

ค็อกกิง (Docking, 1980 : 37) กล่าวว่า วินัยสามารถแปลได้หลายความหมายต่าง ๆ กัน แม้ว่าทุกกรณีเป็นเรื่องเกี่ยวกับความดี ระเบียบ และกฎเกณฑ์

พนัส หันนาคินทร์ (2528 : 198) ได้ให้ความหมายคำว่าวินัย เป็นมาตรการที่สร้างขึ้น เพื่อให้สมาชิกในสังคมต้องปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับที่สังคมกำหนดไว้ มาตรการเช่นนี้อาจจะเป็นทั้งการส่งเสริมให้กระทำความดี หรือการปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับ หรืออาจเป็นการลงโทษ เพื่อกำหนดห้ามการกระทำที่ถือว่าไม่ดี เช่น ฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับ เนื่องจากวินัยมักจะเป็นสิ่งที่ควบคู่กันไปกับระเบียบหรือข้อบังคับ ดังนั้นเราจึงมักจะเรียกรวม ๆ กันว่า ระเบียบวินัยอยู่เสมอ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2537 : 881) ให้ความหมายของวินัยไว้ว่า วินัย หมายถึง การอยู่ในระเบียบแบบแผน ข้อบังคับและข้อปฏิบัติ

คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2538 : 10) ได้กล่าวว่าวินัย หมายถึง ระเบียบ กฎเกณฑ์ ข้อบังคับซึ่งกำหนดไว้เพื่อบุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งปฏิบัติ หรือห้ามมิให้ปฏิบัติ เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายที่เป็นประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่ง

สรุปได้ว่า วินัย หมายถึง ข้อกำหนด ระเบียบ กฎเกณฑ์ แนวปฏิบัติ สำหรับให้คนกระทำตาม เนื่องจากวินัยมักเป็นสิ่งที่ควบคู่กันไปกับระเบียบหรือข้อบังคับ ดังนั้น จึงมักเรียกรวม ๆ กันว่า ระเบียบวินัยอยู่เสมอ

จากความหมายของระเบียบ ระเบียบวินัย และวินัยที่กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่า มีลักษณะการใช้ที่เหมือนกัน กล่าวคือ เมื่อพูดถึงวินัย จำเป็นจะต้องพูดถึงระเบียบหรือกฎเกณฑ์ควบคู่กันไปด้วย เพราะที่ใดจะมีระเบียบวินัยได้ทีนั้นจะต้องมีกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ตั้งไว้

2. ความสำคัญและความจำเป็นของระเบียบ

สังคมจำเป็นต้องมีระเบียบหรือกฎหมายสำหรับควบคุมความประพฤติของสมาชิกในสังคมนั้น กฎหมายเป็นทั้งเครื่องหมายรองรับสิทธิเสรีภาพของบุคคลแต่ละคน ในขณะเดียวกันกฎหมายก็เป็นเครื่องกำจัดการเอารัดเอาเปรียบระหว่างคนที่มีความสามารถสูงกว่าต่อคนที่มีความสามารถน้อยกว่าไปในตัว เช่นเดียวกันในโรงเรียน ระเบียบก็มีความสำคัญ และมีความจำเป็นในการควบคุมความประพฤติของนักเรียน

ธีรวุฒิ ประทุมพนรัตน์ (2526 : 22) กล่าวว่า ระเบียบที่กำหนดขึ้นเป็นเครื่องมือสำคัญในการควบคุมความประพฤติของนักเรียน ถ้านักเรียนฝ่าฝืนระเบียบจะถูกทำโทษหนักเบา ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบ การควบคุมความประพฤติของนักเรียนเน้นที่การออกระเบียบและการควบคุมความประพฤติให้เป็นไปตามระเบียบที่ออก ผลการบริหารจึงมีประสิทธิภาพ

ชูศักดิ์ เอกเพชร (2532 : 192) และอวยชัย วัชรธรรม (2533 : 379) มีความเห็นสอดคล้องกันในเรื่องความสำคัญของระเบียบ คือ มีความสำคัญทั้งต่อตัวนักเรียนและโรงเรียน โดยเป็นเครื่องมือที่จะช่วยปลูกฝังสิ่งที่ดีงามที่เหมาะสม ที่ควรให้นักเรียนประพฤติปฏิบัติเป็นการเตรียมตัวนักเรียนให้เป็นพลเมืองดี สามารถปกครองตนเองได้ และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข และเป็นการรักษาชื่อเสียงเกียรติภูมิของโรงเรียนให้สมกับเป็นสถาบันทางการศึกษา

สำหรับความจำเป็นของระเบียบ ชาอูชัย อินทรประวัตติ (2521 : 230 - 231) กล่าวว่า ความจำเป็นของระเบียบในโรงเรียนจำแนกได้ 4 ประการ คือ

1. จำเป็นเพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคม โดยปกติแล้วคนเราจะอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข เมื่อเขาได้เรียนรู้ถึงระเบียบ กฎเกณฑ์ หรือมาตรฐานอันเป็นที่ยอมรับของสังคมนั้น ๆ การที่นักเรียนมาอยู่ร่วมกันในโรงเรียนก็มีความจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้ถึงระเบียบของโรงเรียน เพื่อจะได้ใช้ชีวิตอยู่ในโรงเรียนอย่างมีความสุข
2. จำเป็นต่อการพัฒนาให้นักเรียนเจริญงอกงามไปสู่วุฒิภาวะ นักเรียนจะต้องเสริมสร้างบุคลิกภาพแห่งความเป็นผู้ใหญ่ ซึ่งได้แก่ การควบคุมตนเอง การพึ่งตนเองและความอดทน หากนักเรียนไม่ได้รับการฝึกในเรื่องระเบียบในโรงเรียน เมื่อเติบโตไปเป็นผู้ใหญ่จะไม่มี ความอดทน และพึ่งตนเองได้ยาก
3. จำเป็นต่อการที่จะทำให้คนรู้ผิดชอบชั่วดี กระทำในสิ่งอันควรและไม่กระทำในสิ่งที่ไม่สมควร
4. จำเป็นสำหรับความมั่นคงทางอารมณ์ของนักเรียน นักเรียนอาจจะไม่มีความมั่นใจว่าควรทำอะไรแค่ไหนเพราะขาดประสบการณ์ ระเบียบในโรงเรียนจะเป็นแนวทางให้เขาปฏิบัติ ทำให้ไม่สับสนและสบายใจ เมื่อทราบว่าควรจะทำอะไร และไม่ควรทำอะไร ความมั่นคงทางอารมณ์ก็จะเกิดขึ้น

นอกจากนี้ ชีรวิทย์ ประทุมพรรัตน์ (2526 : 25) กล่าวถึงความจำเป็นของระเบียบว่า การมีระเบียบให้ทุกคนปฏิบัติต่อกันเป็นสิ่งจำเป็น เพราะระเบียบมีส่วนช่วยให้คนควบคุมตนเองได้ และยังช่วยฝึกให้นักเรียนได้ตระหนักว่า การอยู่ในระเบียบ กฎ กติกา นั้น ก่อให้เกิดความสุข ความสามัคคี จำเป็นต้องได้รับการฝึกให้ควบคุมตนเองในขณะที่เป็นนักเรียนในโรงเรียน เพราะเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ออกไปอยู่ร่วมกับคนอื่นในสังคมจะได้ไม่ประพฤติผิดระเบียบสังคม ผิดกฎหมาย บ้านเมือง และวัฒนธรรมประเพณีของแต่ละกลุ่มสังคม นับถือร่วมกัน การฝึกให้นักเรียนมีระเบียบปฏิบัติ จึงเป็นภาระหน้าที่สำคัญของผู้บริหารโรงเรียนที่จะละเว้นเสียมิได้ ส่วน สมิต อาชนิจกุล (ม.ป.ป. : 69 - 70) กล่าวถึงความจำเป็นของระเบียบว่า สังคมมนุษย์ที่อยู่ในความสงบสุขและไม่วุ่นวายนั้น ก็เพราะมีกฎหมายหรือระเบียบกฎเกณฑ์ทางสังคมบังคับไว้ ถ้าเมื่อใดยอมให้คน

ประพัตินนกรัตนกรอยเหนือกฎหมายบ่อย ๆ ความวุ่นวายจลาจลก็จะเกิดขึ้นได้ ระเบียบจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการอยู่ร่วมกันในสังคม สังคมใดที่มีผู้คนอยู่ในระเบียบ กฎเกณฑ์ สังคมนั้นย่อมสงบสุข และมีวัฒนธรรมที่ดี ใครได้มาพบเห็นก็ย่อมยกย่องชมเชย สังคมใดที่ขาดระเบียบ หรือมีระเบียบแต่คนในสังคมไม่เคารพระเบียบเสียแล้วความวุ่นวายและความเสื่อมย่อมเกิดขึ้น และสังคมนั้น ๆ อาจถึงแก่ความวิบัติได้ในที่สุด ระเบียบย่อมเป็นเครื่องแสดงความเจริญของจิตใจ และ เซาวัน มณีวงศ์ (2528 : 168) ได้ให้แนวคิดถึงความจำเป็นของระเบียบว่า เป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการเตรียมตัวนักเรียนสำหรับการดำเนินชีวิตในอนาคต เมื่อนักเรียนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ รู้จักใช้สิทธิและเสรีภาพความรับผิดชอบอย่างถูกต้อง เมื่อนักเรียนปฏิบัติตนอยู่ในระเบียบของโรงเรียนขณะศึกษาอยู่ย่อมส่งผลจนกระทั่งเมื่อนักเรียนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในภายหน้าสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข นอกจากนี้ระเบียบยังช่วยสร้างและรักษาไว้ซึ่งสภาพการณ์อันจำเป็นต่อความเจริญก้าวหน้าของโรงเรียน หากนักเรียนไม่อยู่ในระเบียบเสียแล้ว การดำเนินงานของโรงเรียนก็จะเต็มไปด้วยอุปสรรค ไม่สามารถดำเนินงานให้ดีได้ ผลเสียก็จะตกอยู่กับนักเรียนและโรงเรียน นั่นหมายถึงสังคมประเทศชาติในที่สุด

8. ระเบียบกับความประพฤตินักเรียน

นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาผู้นั้นอยู่ในวัยที่เรียกว่าวัยรุ่น เด็กวัยรุ่นเป็นวัยที่มีอารมณ์วู่วามกว่าวัยอื่น หรือที่เรียกว่า “วัยพายุแคม” เมื่อได้รับความไม่พอใจมักจะทำในสิ่งที่ไม่สมควร และเห็นความสำคัญของเพื่อนในวัยและเพศเดียวกันมากขึ้นเพื่อจะให้ได้มาซึ่งความรัก การยอมรับ เข้าหู่เข้าพวกของวัยรุ่นด้วยกัน นอกจากนี้แล้วยังต้องการให้เป็นที่ยอมรับและชอบพอของครู อาจารย์ ผู้ปกครอง และบุคคลอื่นในสังคม ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กวัยนี้จะต้องร่วมมือกันอบรม และแก้ปัญหาคความประพฤตินักเรียนที่มักจะทำผิดระเบียบของโรงเรียนเสมอ

สยาม ปิยะนราธร (2539 : 19 - 20) กล่าวว่า พฤติกรรมของนักเรียนในวัยนี้ ได้แสดงออกมาแล้ว ไม่เป็นที่พึงปรารถนา ไม่สอดคล้องกับศีลธรรม ระเบียบ และข้อบังคับต่าง ๆ สรุปได้ 21 ลักษณะ คือ ไม่สนใจการเรียน ไม่ส่งการบ้านครู มาโรงเรียนสาย รับประทานเรียน ลอกงานเพื่อนมาส่ง ไม่นำอุปกรณ์การเรียนมา ขาดเรียน กริยาวาจาหยาบคาย หนีเรียน ทุจริต ขณะสอบ ไม่ยอมทำเวอร์ เล่นการพนัน สูบบุหรี่ สูบกัญชา หรือเสพยา ยาเสพติด ประพฤติในทำนองชั่วช้า แต่งกายไม่เรียบร้อย หลับในชั้นเรียน ถูกเดินจากที่นั่งบ่อย ๆ ทำลายทรัพย์สินสมบัติของโรงเรียน วิวาทชกต้อย ลักขโมย ฝ่าฝืนระเบียบต่าง ๆ ปัญหาที่กล่าวมาทั้งหมด

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2528 : 122 - 123) กล่าวว่า ถ้าจำแนกตามความผิด สามารถจำแนกได้ 2 ประเภท คือ ความผิดที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษา แบ่งเป็น 2 ด้าน คือ ความ

ผิดทางด้านบุคลิกภาพ เช่น การแต่งกาย การใช้วาจาไม่สุภาพ และความผิดทางด้านการประพฤติ เช่น เล่นการพนัน สูบบุหรี่ สูบกัญชาหรือยาเสพติด ประพฤติตนในทำนองชั่วช้า ทะเลาะวิวาท ส่วนความผิดที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายบ้านเมืองนั้น ได้แก่ ความประพฤติเมื่อนักกฎหมายบ้านเมืองมาพิจารณาแล้วเป็นการประพฤติดีกกฎหมายบ้านเมือง ผู้ประพฤติดีกที่ร้ายแรง คือผู้ที่ผิดทั้งระเบียบของสถานศึกษาและกฎหมายบ้านเมือง อาจได้รับโทษจากระเบียบของสถานศึกษา และได้รับโทษจากกฎหมายบ้านเมือง ดังนั้นสถานศึกษาควรมีข้อจำกัดให้แน่ชัดว่า ความผิดประเภทใดที่ควรระมัดระวังให้เจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการ ซึ่ง สำเนา ขจรศิลป์ (2525 : 36 - 37) สรุปว่า ความประพฤติของนักเรียนที่มักจะผิดระเบียบอยู่เสมอ มี 2 ด้าน คือ ความผิดด้านการแต่งกาย ได้แก่ การสวมใส่เสื้อผ้า กางเกง กระโปรง เข็มขัด รองเท้า ถุงเท้า ตลอดจนการปักชื่อหรือเครื่องหมายของสถานศึกษาไม่ถูกต้อง ส่วนความผิดด้านความประพฤติ ได้แก่ การเล่นการพนัน การสูบบุหรี่ ยาเสพติด การแสดงตนก้าวร้าว การแสดงกิริยาจาไมสุภาพ การหลบหนีโรงเรียน การมาโรงเรียนสาย รวมทั้งการใช้เครื่องประดับตกแต่งเพื่อความสวยงาม ตลอดจนสิ่งของมีค่าทั้งหลาย

นอกจากนี้ สมพร สุทัศน์ (2523 : 59) ให้ข้อคิดเกี่ยวกับระเบียบที่นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ปฏิบัติตามเพราะระเบียบส่วนใหญ่ผู้บริหารเป็นผู้กำหนดระเบียบกฎเกณฑ์ต่าง ๆ โดยนักเรียนมิได้มีส่วนร่วมในการรับรู้ ทำให้นักเรียนประพฤติดีก ได้แก่

1. ระเบียบที่ขัดกับพัฒนาการของนักเรียน เช่น ห้ามพูดคุยในห้องเรียน ห้ามลุกจากที่ขณะทำงาน ซึ่งเป็นการขัดกับพัฒนาการของนักเรียน และยังเป็นกฎที่ล้าสมัยด้วย เพราะขัดกับกระบวนการเรียนการสอนในปัจจุบันที่มุ่งให้นักเรียนเป็นผู้แสดงและทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง
2. ระเบียบที่เข้มงวดกวัดจั้นจนเกินไปไม่มีการยืดหยุ่น ระเบียบเช่นนี้มักทำให้สัมพันธ์ภาพระหว่างครูและนักเรียนขาดสะบั้นลง การที่มีกฎเกณฑ์ที่เข้มงวดเช่นนี้ทำให้นักเรียนชอบฝ่าฝืนระเบียบและคือร้าย
3. ระเบียบที่หย่อนยานเกินไปทำให้ห้องเรียนขาดระเบียบ นักเรียนจะกลายเป็นคนไม่เรียบร้อย ไม่รู้จักเกรงใจผู้อื่นและไม่รู้จักรับผิดชอบ
4. ระเบียบนี้ไม่คงเส้นคงวา นักเรียนจะเกิดความสงสัยไม่มั่นใจขาดความกล้าและวิตกกังวล เพราะการกระทำอย่างเดียวกันบางครั้งก็ผิด บางครั้งก็ถูก

ส่วน สุคใจ ทศพร (2531 : 49 - 51) กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้นักเรียนไม่ปฏิบัติตามระเบียบว่าเป็นเพราะผู้บริหารเน้นวิชาความรู้มากเกินไป สอนไม่ครบองค์ประกอบ ครูมักสอนเรื่องความรู้ และทักษะ แต่ขาดเทคนิคในการสอนด้านคุณธรรม ครูฝ่ายปกครองอยากให้นักเรียนมีระเบียบ แต่สร้างไม่เป็น สร้างโดยใช้ไมโครโฟน และใช้ไม้เรียวเป็นสื่อ ถ้าเป็นอย่างนี้อย่างไรก็ไม่สำเร็จ และอาภา ถนัคขาง (2538 : 6) กล่าวถึงระเบียบที่ทำให้นักเรียนประพฤติดีกว่า โรงเรียน

ส่วนใหญ่แม้จะยอมรับในเรื่องหลักการประชาธิปไตย แต่กระนั้นในการปฏิบัติโรงเรียนมักจะออกระเบียบหรือนำระเบียบจากส่วนกลางมาให้นักเรียนปฏิบัติ โดยไม่สนใจที่จะสร้างความเข้าใจและความศรัทธาต่อระเบียบข้อบังคับเหล่านั้น

กล่าวโดยสรุป ความประพฤติที่นักเรียนมักผิดระเบียบอยู่เสมอ คือ ด้านการแต่งกาย และด้านความประพฤติ ระเบียบที่นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ปฏิบัติตามเพราะผู้บริหารเป็นผู้กำหนด โดยนักเรียนมิได้มีส่วนร่วม ผู้บริหารเน้นวิชาความรู้มากเกินไป ขาดเทคนิคในการสร้างระเบียบ และในการปฏิบัติ โรงเรียนมักนำระเบียบจากส่วนกลางมาให้นักเรียนปฏิบัติ โดยไม่ได้สร้างความเข้าใจและความศรัทธาต่อระเบียบนั้นเลย

3.1 การใช้ระเบียบ

ระเบียบถือเป็นหัวใจสำคัญของโรงเรียน หากโรงเรียนไม่กำหนดระเบียบไว้ให้ชัดเจนแล้วก็เป็นที่ยากที่จะควบคุมนักเรียนได้ ผู้บริหารโรงเรียนในฐานะเป็นหัวหน้าสถานศึกษาเป็นบุคคลสำคัญในการออกระเบียบและใช้ระเบียบ โดยมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารงาน เพื่อให้ นักเรียนที่มาอยู่ร่วมกันปฏิบัติ และประพฤติต่อกันด้วยความสงบสุข ทั้งยังปฏิบัติต่อครูอาจารย์ให้ถูกต้อง ในทางปฏิบัติผู้บริหารโรงเรียนอาจมอบหมายหน้าที่ในการควบคุมรักษาให้เป็นไปตามระเบียบ โดยมีผู้ช่วยฝ่ายปกครองเป็นหัวหน้า กระทำหน้าที่ร่วมกันเป็นทีม และแก้ปัญหาส่วนต่าง ๆ ร่วมกัน

พนัส หันนาคินทร์ (2528 : 199) ได้ให้ข้อคิดบางประการในการใช้ระเบียบ ควรจะให้นักเรียนได้ปฏิบัติตามระเบียบ โดยที่นักเรียนได้เข้าใจเหตุผล และเห็นดีเห็นงามจากการปฏิบัติตามระเบียบนั้น อย่าให้นักเรียนมีความรู้สึกว่าถูกบังคับ และการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดก็จะต้องเป็นไปตามลักษณะพื้นฐานส่วนตัวของผู้กระทำผิดเป็นราย ๆ ไป

ประธาน วัฒนาวาณิช (2530 : 91) กล่าวถึงการใช้ระเบียบวินัยของโรงเรียนต่อผู้ประพฤติดังต่อไปนี้ หรือเจ้าหน้าที่ของโรงเรียน ในกรณีที่เด็กกระทำความผิด ครูอาจตกอยู่ในฐานะลำบากทางด้านการปกครอง เพราะเด็กอาจทำหาย การใช้อำนาจคือตีหรือขังนักเรียน ครูควรมีบทบาทในการรักษาระเบียบ วินัยของโรงเรียน ถึงแม้ว่าการลงโทษอย่างรุนแรง หรือการเฆี่ยนตีเป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำ ในบางกรณีโรงเรียนอาจจะต้องขอความร่วมมือหรือขอความช่วยเหลือจากสถาบันของสังคมอื่น

กาญจนา ศรีกาพลินธุ์ (2533 : 278) กล่าวว่า โรงเรียนควรพิจารณาเกณฑ์ในการใช้ระเบียบดังนี้

1. ระเบียบข้อบังคับที่ออกมานั้นมีเหตุผลและมีความจำเป็น เพื่อความเป็นระเบียบและเพื่อการดำเนินกิจการอย่างมีประสิทธิภาพของโรงเรียนมากน้อยเพียงใด

2. กฎข้อบังคับที่จะออกมาใช้บังคับนั้น มีผลทำให้นักเรียนรู้สึกถูกบีบบังคับและขาดเสรีภาพหรือไม่เพียงใด

3. ควรพิจารณาว่า การทำให้นักเรียนรู้สึกถูกกดดันด้วยการที่จะต้องบังคับให้นักเรียนปฏิบัติเพื่อความเป็นระเบียบของโรงเรียนกับเสรีภาพที่นักเรียนควรจะมีนั้นอย่างไร มีความจำเป็นหรือมีเหตุผลที่จะต้องกระทำมากกว่ากัน แล้วจึงตัดสินว่าจะออกเป็นระเบียบหรือไม่

ชาญชัย อินทรประวัติ (2521 : 245) ได้กล่าวถึง หลักการของการใช้ระเบียบวินัยของผู้บริหารดังนี้

1. ควรมีการกำหนดปรัชญาที่แน่นอนของการใช้ระเบียบวินัย การใช้ระเบียบวินัยมีความจำเป็นเหมือนกับงานด้านอื่น ๆ ของโรงเรียน จะต้องเห็นความสำคัญ ครูทุกคนจะต้องมีแนวคิดอันเดียวกันเกี่ยวกับเรื่องระเบียบวินัย

2. ไม่ควรกระทำการใด ๆ ที่จะเป็นการรุกรานอำนาจของครู ผู้บริหารจะต้องเป็นผู้ที่มีความอดกลั้นและอดทน การตำหนิครูต่อนักเรียน ผู้ปกครอง การดึงปัญหาจากครูมาดำเนินการเอง ไม่สมควรกระทำโดยเด็ดขาด

3. เรงเจ้าหรือสนับสนุนให้ครูแก้ปัญหาของระเบียบวินัยอย่างสร้างสรรค์

4. ไม่ควรแก้ปัญหาที่รุนแรง โดยตนเองตามลำพัง การมีผู้ช่วยที่เหมาะสมทำให้ผู้บริหารสามารถตัดสินใจได้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยการปรึกษากับครูประจำชั้น และผู้ปกครองของนักเรียน

5. ยึดถือหลักฐานที่อ้างอิงได้ในการลงโทษนักเรียนที่มีความผิดทางวินัย ควรจะได้มีการบันทึกไว้เป็นหลักฐาน ทั้งนี้ ก็เพื่อจะใช้เป็นข้อมูลหรือหลักฐานสำหรับการศึกษาปัญหาทางวินัยของเด็กต่อไป โดยหลักฐานควรจะทำเป็น 2 ชุด ให้ครูประจำชั้นเก็บไว้หนึ่งชุด และผู้บริหารเก็บไว้หนึ่งชุด

6. ควรมีการติดตามผลการลงโทษ นักเรียนบางคนที่มีการประพฤติผิดทางวินัยอยู่บ่อย ๆ ไม่ควรลงโทษแล้วปล่อยไป แต่ควรจะศึกษาพฤติกรรมและรายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักเรียน เพื่อหาทางแก้ปัญหา อาจมีความจำเป็นที่จะต้องศึกษารายกรณีก็ได้

7. การลงโทษ ควรจะเป็นไปโดยสร้างสรรค์มุ่งแก้ไขพฤติกรรมของนักเรียน แทนที่จะเป็นการลงโทษเพื่อการแก้แค้น

8. พยายามให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน เพราะการที่นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน จะทำให้นักเรียนมีความคิดว่า กิจกรรมต่าง ๆ นั้น เป็นกิจกรรมของเขาเองและเขาก็จะพยายามที่จะประคับประคองให้กิจกรรมนั้นบรรลุผลตามความมุ่งหมายที่วางไว้ ซึ่งพฤติกรรมของนักเรียนในแบบนี้จะลดปัญหาทางวินัยไปได้มาก

ชูศักดิ์ เอกเพชร (2532 : 196) กล่าวว่า เมื่อโรงเรียนจำเป็นต้องกำหนดแนวทางในการปฏิบัติตนของนักเรียน ในลักษณะของระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ แล้ว สิ่งที่ต้องคำนึงถึงอีกประการหนึ่ง คือ การวางหลักการเพื่อเป็นแนวทางในการใช้ระเบียบของบุคลากร ในการรักษาระเบียบวินัย ของโรงเรียน ดังนี้

1. ควรจัดประชุมครู เพื่อร่วมอภิปรายด้วยกันเกี่ยวกับระเบียบวินัย และความคาดหวังทั้งหลายที่ครูอยากได้จากเด็ก เพื่อให้ครูทุกคนเข้าใจตรงกันและร่วมมือกันดูแลรักษาระเบียบ
2. ควรเปิดโอกาสให้ครูทุกคนแสดงตนว่ามีอำนาจหน้าที่ในการรักษาระเบียบวินัย
3. สนับสนุนครูทุกคนที่ดำเนินมาตรการบางอย่างเพื่อรักษาระเบียบวินัย
4. การตัดสินใจหรือพิจารณาโทษนักเรียนที่กระทำความผิดร้ายแรง ควรให้คณะกรรมการครู คณะกรรมการนักเรียน หรือคณะกรรมการสมาคมผู้ปกครองร่วมด้วย
5. ควรจัดทำประวัตินักเรียนโดยสมบูรณ์ไว้ เพื่อจะได้ใช้อ้างอิงเมื่อมีการกระทำผิดซ้ำซ้อน
6. ปรับการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความสามารถและความสนใจของนักเรียน
7. ครูและนักเรียนควรมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการดูแลรักษาระเบียบวินัยของนักเรียนด้วยกัน

กล่าวโดยสรุป ผู้ที่เกี่ยวข้องกับระเบียบของโรงเรียน คือผู้บริหารโรงเรียน ครู อาจารย์ และนักเรียนในโรงเรียนนั้น ๆ ในการใช้ระเบียบควรให้นักเรียนปฏิบัติตามระเบียบโดยเข้าใจเหตุผล อย่าให้นักเรียนมีความรู้สึกว่าถูกบังคับ ครูมีบทบาทในการรักษาระเบียบ ในบางกรณีโรงเรียนอาจต้องขอความร่วมมือจากสถาบันอื่น

3.2 ปัญหาการใช้ระเบียบ

โรงเรียนแต่ละแห่งย่อมมีปัญหามาจากการใช้ระเบียบแตกต่างกันออกไปในเรื่องของความหนักเบาของปัญหาของผู้ใช้ระเบียบหรือผู้ปฏิบัติ ผู้ออกระเบียบและตัวระเบียบ ดังนั้น นักวิชาการให้ความเห็นอย่างสอดคล้องกันในการจำแนกหมวดหมู่ของปัญหา ลักษณะของปัญหา และปัญหาการใช้ระเบียบดังนี้

ผกา แสงสุวรรณ (2535 : 100 - 101) ; กาญจนา ศรีกาฬสินธุ์ (2533 : 228 - 229) ได้มีความเห็นอย่างสอดคล้องกันในการจำแนกหมวดหมู่ของปัญหา ได้ 4 ประการ คือ

1. ปัญหาความผิดในชั้นเรียน ได้แก่ การตอบโต้ครู การไม่ตั้งใจเรียน การรบกวนผู้อื่น การทำลายสิ่งของ การพูดคำหยาบ
2. ปัญหาความผิดนอกชั้นเรียน ได้แก่ การทะเลาะวิวาท การสูบบุหรี่ การใช้ยาเสพติด การแต่งกายผิดระเบียบ การลักขโมย การเล่นการพนัน การเข้าไปในบริเวณที่หวงห้าม

3. ปัญหาการหนีโรงเรียน ได้แก่ การไม่เข้าชั้นเรียน การขาดเรียนการต่อสู้กัน

4. ปัญหาความเฉื่อยชา ได้แก่ การเข้าเรียนช้าบ่อย ๆ การมาเรียนสาย เป็นต้น

นอกจากนี้ เซาวัน มณีวงศ์ (2528 : 169 - 173) ได้ให้ทัศนะว่า ปัญหาการประพฤติดิฉิกระเบียบของโรงเรียนเป็นปัญหาที่ยิ่งใหญ่ มีความสำคัญเป็นอันมาก น่าจะได้รับความสนใจเอาใจใส่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีนโยบายและจริงจังในเรื่องนี้เป็นพิเศษ และต้องได้รับความร่วมมือจากครูอาจารย์ บิดามารดา ผู้ปกครอง เจ้าหน้าที่รัฐบาล ผู้บริหารระดับสูงของประเทศ ซึ่งควรจะได้วางนโยบายแนวปฏิบัติให้ชัดเจนในแต่ละระดับลักษณะของปัญหาที่เกิดขึ้นในโรงเรียน แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. ปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วมีผลต่อตัวนักเรียนเอง พฤติกรรมที่แสดงออกมาไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยในสังคม ไม่ขัดต่อระเบียบของโรงเรียน แต่เป็นภัยต่อสุขภาพจิตของนักเรียนเองซึ่งอาจแสดงออกอย่างรุนแรงได้ เช่น เชื่องซึม เหงื่อไหลอืด เก็บตัว ไม่ชอบยุ่งสิ่งกับใคร

2. ปัญหาที่เกิดขึ้นมีผลกระทบต่อบุคคลอื่นหรือสังคมของโรงเรียน ปัญหาชนิดนี้จะกลายเป็นปัญหาของโรงเรียน เช่น การหนีเรียน การทะเลาะวิวาท การฝ่าฝืนระเบียบของโรงเรียน การไม่ยอมทำการบ้าน ยิ่งกว่านั้นพฤติกรรมที่สังเกตเห็นได้ปรากฏโดยทั่วไป พบว่า นักเรียนได้ประพฤติดิฉิกระเบียบของโรงเรียนในเรื่องการแต่งกายผิดระเบียบ หนีโรงเรียน มาโรงเรียนสาย คิ่มสุรายาเมา สูบฝิ่น กัญชายาเสพติด ปัญหาทางเพศสัมพันธ์ ลักขโมย ประกอบอาชญากรรม ขาดความสามัคคี ขาดความเคารพเชื่อถือนในตัวครูอาจารย์ เป็นต้น

สิ่งเหล่านี้หากพิจารณาให้ถ่องแท้แล้วจะเห็นว่ามีที่มาของสาเหตุที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะปัญหาเกี่ยวกับระบบการบริหารโรงเรียนเกิดจาก

1. ผู้บริหารโรงเรียนใช้ระบบระเบียบราชการบริหารงานอย่างเคร่งครัดมากเกินไป สร้างทัศนคติที่ไม่ดีหรือผิด ๆ ให้เกิดขึ้นระหว่างโรงเรียนกับนักเรียน โรงเรียนบางแห่งปล่อยปละละเลยหย่อนยานในเรื่องระเบียบปฏิบัติ จนทำให้นักเรียนไม่อยู่ในระเบียบวินัย ไม่นำพาต่อกฎเกณฑ์ ระเบียบข้อบังคับ

2. ระเบียบกฎเกณฑ์ข้อบังคับที่โรงเรียนบัญญัติขึ้นใช้หรือของกระทรวงศึกษาธิการที่ประกาศใช้ไม่คำนึงถึงความแตกต่างของสภาพการณ์และระดับของสถานศึกษาใช้เป็นคำสั่งรวมให้มีผลบังคับสำหรับโรงเรียนทุกประเภทในความควบคุมของกระทรวงศึกษาธิการ แทนที่จะเป็นการลดปัญหาลดเป็นการเพิ่มปัญหาให้กับนักเรียน โดยเฉพาะการปกครองของโรงเรียนมากยิ่งขึ้น

ส่วนชุตินา รัตนบุญ (2537 : 35) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับปัญหาการใช้ระเบียบว่า สิ่งที่ทำให้นักเรียนกลัว คือ การลงโทษ เช่นการแต่งกายไม่ถูกระเบียบ ไม่ได้ทำการบ้าน ไม่มีตำราหรือเครื่องแบบสำหรับเรียนวิชาต่าง ๆ ทำให้ต้องมาเที่ยวเตร่บริเวณศูนย์การค้าหรือที่สาธารณะสถาน

ต่าง ๆ แทน ดังนั้นครู อาจารย์ควรเอาใจใส่นักเรียนทั้งด้านการเรียน การสอน ความประพฤติ ความต้องการของนักเรียน ในบางกรณีถูกระเบียบที่สถานศึกษาวางไว้ ควรมีการอนุโลมบ้าง ถ้าเห็นว่าเมื่ออนุโลมแล้วมีประโยชน์กับนักเรียนมากกว่ามีโทษ และณรงฤทธิ์ ศักดาณรงค์ (2537 : 36) ได้กล่าวถึงความล้มเหลวของการศึกษาว่าเกิดจากปัญหาความล้มเหลวของระเบียบข้อบังคับของกระทรวงศึกษาธิการซึ่งได้กลายเป็นเครื่องมือให้ครูอาจารย์ฝ่ายปกครองที่ไร้คุณธรรม ทำลายอนาคตของเด็กมามากต่อมาก เมื่อเกิดการกระทำผิดขึ้นแทนที่จะใช้ความเมตตาธรรมแก้ปัญหา กลับใช้อำนาจเผด็จการ โดยใช้ระเบียบข้อบังคับของกระทรวงศึกษาธิการมาลงโทษเด็ก โดยขาดสามัญสำนึก คุณธรรม ขึ้นอยู่กับอารมณ์และความพอใจของแต่ละบุคคลมากกว่าหลักการบนพื้นฐานและเหตุผล นอกจากนี้ผู้บริหารที่ขาดความสามารถ ขาดหลักมนุษยสัมพันธ์ ไม่สามารถระดมความร่วมมือจากบุคลากรให้เกิดความเข้มแข็งได้ มีการแบ่งพรรคเล่นพวกเสียเองเหล่านี้ สถาบันผู้มีอำนาจของกระทรวงศึกษาธิการจะต้องทบทวนความผิดพลาด และเร่งหาแนวทางเพื่อเป็นมาตรการในการป้องกันปัญหาอย่างรัดกุม

จะเห็นได้ว่าปัญหาการใช้ระเบียบ จำแนกได้ 4 ประการ คือ ปัญหาความผิดในชั้นเรียน ปัญหาความผิดนอกชั้นเรียน ปัญหาการหนีโรงเรียน และปัญหาความเฉื่อยชา ลักษณะของปัญหาเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วมีผลต่อตัวนักเรียนเอง และปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วมีผลกระทบต่อบุคคลอื่น จนกลายเป็นปัญหาของโรงเรียนในที่สุด นอกจากนี้ปัญหาการใช้ระเบียบยังเกิดความล้มเหลวของระเบียบ และผู้บริหารโรงเรียนใช้ระเบียบบริหารงานเคร่งครัดหรือหย่อนยานจนเกินไป ระเบียบที่ใช้ปฏิบัติจากกระทรวงศึกษาธิการใช้เป็นคำสั่งรวมให้มีผลบังคับใช้กับโรงเรียนทุกประเภท โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างของสภาพการณ์ และระดับของสถานศึกษา ดังนั้นการใช้ถูกระเบียบ บางกรณีควรมีการอนุโลมบ้าง ถ้าเห็นว่าอนุโลมแล้วมีประโยชน์มากกว่าโทษ

3.3 ปัญหาเกี่ยวกับวินัยของนักเรียน

ปัญหาเรื่องวินัยเป็นปัญหาที่ซับซ้อนด้วยเหตุที่วินัยมิใช่ปัญหาที่มีวิธีแก้ไขเฉพาะเจาะจงลงไป ปัจจุบันพบว่า มีนักเรียนจำนวนมากที่มีปัญหา เรื่องวินัย ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับสภาพนักเรียน ประสิทธิ์ เทียบพิมพ์ และคณะ (2533 : 32) ได้กล่าวถึงลักษณะการประพฤติตนไม่เหมาะสมหรือกระทำผิด โดยปกติแยกเป็น 2 ประเภท คือ

1. การประพฤติตนไม่เหมาะสมหรือกระทำผิดชั่วคราว ซึ่งพบเห็นได้ทั่วไปทุกสังคม เช่น ขณะนักเรียนกำลังเชียร์ฟุตบอลอยู่ได้แสดงพฤติกรรมก้าวร้าวออกมา แต่หลังจากเสร็จสิ้นการแข่งขันฟุตบอลแล้วก็กลับเป็นปกติ
2. การประพฤติตนไม่เหมาะสมหรือกระทำผิดชนิดแท้ ซึ่งพบในนักเรียนที่เคยได้รับความกระทบกระเทือนทางอารมณ์และปรับตัวไม่ได้ดี มักจะประพฤติชั่วแล้วชั่วเล่าจนคิดเป็นนิสัย

เช่น ประกอบอาชญากรรม หรือโจรกรรม หรือติดนิสัพยาเลเกร เป็นต้น พฤติกรรมเหล่านี้บางอย่างพัฒนามาจากพฤติกรรมชั่วครว เพราะมิได้รับการป้องกันแก้ไขที่ถูกต้อง

ประยัค ศรีบำรุง (2537 : 31) กล่าวว่า ปัญหาการประพฤติตนไม่เหมาะสมกับสภาพและวัยของนักเรียน นักศึกษา และเยาวชน ได้แก่ การหลบหลีกการเรียน เทียวเตรเรร้อนอยู่ในที่สาธารณะ ทำลายทรัพย์สินสมบัติของโรงเรียนหรือสถานธสถาน แสดงกิริยาจาที่ไม่สุภาพ มั่วสุมและก่อความเดือดร้อนรำคาญ เล่นการพนัน เทียวเตรในเวลากลางคืน สูบบุหรี่ สูบกัญชา เสพสุรายาเสพติด เข้าไปในสถานบริการหรือสถานอันใดที่มีลักษณะคล้ายคลึงโรงรับจำนำ ประพฤติตนในทำนองผู้สาว ก่อการทะเลาะวิวาท ชุมนุมประท้วง มีวัดละเบิด หรือมีอาวุธติดตัวหรือซ่อนเร้นไว้เพื่อใช้ในการประทุษร้ายเข้าไปในสถานค้าประเวณี หรือคบค้าสมาคมกับหญิงที่ค้าประเวณี

กรมพลศึกษา (2539 : 10) ได้กล่าวถึงปัญหาความประพฤติที่ไม่เหมาะสมที่ตราไว้ในกฎกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 1,2 ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132 ลงวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2515 ดังนี้

1. นักเรียนชายไว้ผมยาวโดยไว้ผมข้างหน้าและกลางศีรษะยาวเกิน 5 เซนติเมตร และชายผมรอบศีรษะไม่ตัดเกรียนชิดผิวน้ำ หรือไว้หนวดไว้เครา นักเรียนหญิงตัดผมหรือไว้ผมยาวเลยต้นคอ หากโรงเรียนหรือสถานศึกษาใดอนุญาตให้ไว้ยาวเกินกว่านี้ก็ให้รวบให้เรียบร้อย นักเรียนใช้เครื่องสำอางหรือสิ่งปลอมเพื่อความเสริมสวย

2. เทียวเตรร้อนอยู่ในที่สาธารณะสถาน หรือทำลายสมบัติของโรงเรียนหรือสถานศึกษา หรือสาธารณะสมบัติ

3. แสดงกิริยา จา หรือกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดที่ไม่สุภาพ

4. มั่วสุมและก่อความเดือดร้อนรำคาญอย่างหนึ่งอย่างใด

5. เล่นการพนันซึ่งต้องห้ามตามกฎหมายการพนัน

6. เทียวเตรเวลากลางคืนระหว่างเวลา 22.00 นาฬิกา ถึง 4.00 นาฬิกาของวันรุ่งขึ้น เว้นไว้แต่ไปกับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง หรือได้รับอนุญาตจากโรงเรียนหรือสถานศึกษา

7. สูบบุหรี่ สูบกัญชา หรือเสพสุรายาเสพติดหรือของมีเมาอย่างอื่น

8. เข้าไปในสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ หรือสถานอื่นใด ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับโรงรับจำนำ หรือสถานการพนันในระหว่างเวลาที่มีการเล่นการพนัน เว้นแต่จะเป็นผู้อาศัยหรือเยี่ยมญาติในสถานนั้น

9. เข้าไปในงานหรือร่วมงานสังสรรค์และงานนั้นมีการเดินรำหรือการแสดงซึ่งไม่สมควรแก่สภาพของนักเรียน เว้นไปกับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง หรืองานนั้นบิดามารดาหรือผู้ปกครอง หรือสถานศึกษาของนักเรียนคนหนึ่งคนใดเป็นผู้จัด

10. เข้าไปในสถานค้าประเวณี เว้นแต่จะเป็นผู้อาศัยอยู่在那นั้น หรือเข้าไปเยี่ยมญาติซึ่งอาศัยอยู่ในสถานนั้น

11. คบค้าสมาคมกับหญิงซึ่งประพฤติดนเพื่อการค้าประเวณี เว้นแต่จะเป็นญาติใกล้ชิดกับหญิงนั้น

12. ประพฤติดนในทำนองชู้สาว

13. มีวัตถุระเบิด หรือมีอาวุธติดตัว หรือซ่อนเร้นไว้เพื่อใช้ในการประทุษร้าย

14. หลบหนีโรงเรียน

สยาม ปิยะนราทร (2539 : 18) ได้กล่าวถึง พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกมาแล้วไม่เป็นที่พึงปรารถนา หรือไม่เหมาะสมกับกาลเทศะ ไม่สอดคล้องกับศีลธรรม กฎระเบียบ และข้อบังคับต่าง ๆ ซึ่งสรุปได้ 21 ลักษณะ คือ ไม่สนใจการเรียน ไม่ส่งการบ้านครู มาโรงเรียนสาย รบกวนชั้นเรียน ลอกงานเพื่อนมาส่ง ไม่นำอุปกรณ์การเรียนมา ขาดเรียนไม่ส่งใบลา กริยาวาจาหยาบคาย หนีเรียน ทุจริตขณะสอบ ไม่ยอมทำเวร เล่นการพนัน สูบบุหรี่ สูบกัญชา หรือเสพสุรายาเสพติด ประพฤติดนในทำนองชู้สาว แต่งกายไม่เรียบร้อย หลับในชั้นเรียน ลุกเดินจากที่นั่งบ่อย ๆ ทำลายทรัพย์สินสมบัติของโรงเรียน หรือสาธารณสมบัติ วิวาทชกต้อย ลักขโมย ฝ่าฝืนข้อบังคับต่าง ๆ

จากลักษณะพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับสภาพนักเรียน นักศึกษา กรมพลศึกษา (2537 : 19) พบว่า นักเรียน นักศึกษา ได้แสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับสภาพภายใต้บทบัญญัติแห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132 และกฎกระทรวงฉบับที่ 1 และฉบับที่ 2 ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับดังกล่าว 15 พฤติกรรม เรียงลำดับจากพฤติกรรมที่มีผู้แสดงออกจำนวนมากที่สุดไปหาพฤติกรรมที่มีผู้แสดงออกจำนวนน้อยที่สุด ดังนี้ หลบหนีการเรียน เล่นการพนัน เทียบัตรตามสาธารณสถาน คีฬสุรา เข้าไปในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม แต่งกายไม่ถูกต้องตามระเบียบ ของโรงเรียน ก่อการทะเลาะวิวาท สูบบุหรี่ ประพฤติดนทำนองชู้สาว พกพาอาวุธ สูดดมสารระเหย แสดงกริยาวาจาก้าวร้าวหรือไม่สุภาพ ลักทรัพย์ ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่ และหลบหนีการนำตัว ข่มขู่ทำร้ายร่างกายผู้อื่น

3.4 สาเหตุของปัญหาด้านวินัยนักเรียน

ตามแนวคิดทางสังคมวิทยา และจิตวิทยาถือว่า วินัยเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่บุคคลสามารถเรียนรู้ได้โดยการพัฒนานิสัย การควบคุมตนเอง และระลึกถึงความรับผิดชอบของตนที่เป็นส่วนหนึ่งของสังคม โอวาร์ด (เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์. 2520 : 53-54; อ้างอิงจาก Ovard. 1966 : 342-343) และนัตรชัย อรรถนันท์ (2522 : 142-143) มีความเห็นเช่นเดียวกันว่า ปัญหาทางวินัย อาจเกิดจากเหตุผลหลาย ๆ อย่าง สาเหตุที่สำคัญคือ ความบกพร่องทางการฝึก

อบรมและพัฒนาการของเด็ก ขาดความสนใจในวิชาที่เรียน กระบวนการสอนไม่ดี การบริหารโรงเรียนไม่ดีและขาดประสิทธิภาพ มีปัญหาทางครอบครัว มีความบกพร่องในการปรับตัวให้เข้ากับสังคม คบเพื่อนที่เลว มีความบกพร่องทางร่างกาย ขาดความรับผิดชอบ และมีปัญหาการปรับตัวเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2527 : 202 - 203) ; รุ่ง พูลสวัสดิ์ (2530 : 31 - 32) ; ชูศักดิ์ เอกเพชร (2532 : 203 - 204) ; กิติมา ปรีดีดิลก (2532 : 171 - 172) ; จิตต์ หมวดสง (2536 : 249 - 250) มีความเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับสาเหตุของการขาดระเบียบวินัย นักเรียนที่ขาดระเบียบวินัยส่วนมากมีสาเหตุมาจากเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1. เกี่ยวกับตัวนักเรียนเอง เช่น มีความผิดปกติทางร่างกาย จิตใจ การสังคม ลักษณะการเปลี่ยนแปลงของอารมณ์ ตลอดจนการสอบตก และความรู้สึกลึกซึ้งความมั่นคงในโรงเรียน
2. เกี่ยวกับเพื่อน เช่น เพื่อนฝูงชักชวนกันก่อการวิวาท หรือสร้างบรรยากาศให้เกิดความตึงเครียด
3. เกี่ยวกับครู เช่น ทศนคติของครูที่มีต่อนักเรียนซึ่งอาจเป็นไปได้ในทางไม่ดีตลอดเวลาจนเป็นเหตุให้นักเรียนไม่มีความสุขในโรงเรียนสภาพทั่ว ๆ ไปในห้องเรียน วิธีสอนของครู ความเข้าใจในวิชาที่ครูสอน และการแตกแยกกันในหมู่ครูที่นักเรียนสังเกตเห็น
4. เกี่ยวกับทางบ้านหรือสังคมแวดล้อม เช่น ทางบ้านมีภูมิหลังไม่ดี สังคมรอบ ๆ บ้านไม่ดี ทำให้นักเรียนพลอยไม่ดีไปด้วย
5. สภาพสังคมโดยส่วนรวมของบ้านเมืองซึ่งอยู่ในสภาพที่ไม่ดีก็มีส่วนทำให้นักเรียนพลอยไม่ดีไปด้วย นั่นคือ มีตัวอย่างของผู้ใหญ่ที่ขาดระเบียบวินัย

เชาว์วัน มณีวงษ์ (2528 : 169 - 174) กล่าวว่า โรงเรียนเป็นสถาบันหนึ่งของสังคมซึ่งจะต้องควบคุม แก้ไข และป้องกันพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียน ช่วงวางแนวทางให้นักเรียนมีการปรับตัวที่ดี ที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรมและระเบียบของสังคม ปัญหาระเบียบวินัยเป็นปัญหาที่ยิ่งใหญ่ มีความสำคัญเป็นอันมาก น่าจะได้รับความสนใจ เอาใจใส่จากบุคคลทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งจะต้องมีนโยบายและจริงจังต่อเรื่องนี้เป็นพิเศษ นอกจากนี้ต้องได้รับความร่วมมือจากบุคคลอื่น ๆ อาทิเช่น ครู อาจารย์ บิคารมารดา ผู้ปกครอง เจ้าหน้าที่รัฐบาล และผู้บริหารระดับสูงของประเทศ ซึ่งควรจะได้วางนโยบายและแนวปฏิบัติชัดเจนในแต่ละระดับ พฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงออกซึ่งการฝ่าฝืนระเบียบวินัยนั้นย่อมเกิดจากสาเหตุทั้งสิ้น ซึ่งสรุปได้ดังนี้คือ

1. ปัญหาอันเกิดจากทางบ้าน ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวหละหลวม ขาดความอบอุ่น มีลักษณะเป็น “บ้านแตก” พ่อแม่ทะเลาะกันบ่อย ๆ รักลูกไม่เท่ากัน พ่อแม่ดื่มเหล้า

เล่นการพนันไม่มีเวลาเอาใจใส่ดูแลความเป็นอยู่ของลูก ๆ ไม่ให้ความอบอุ่นในด้านความรัก จำนวนสมาชิกในครอบครัวมากหรือน้อยเกินไป ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวยากจน ความผิดเคืองในเรื่องเศรษฐกิจ สร้างความสำนึกที่ผิด ๆ กับเด็ก ความเข้มงวด หรือหย่อนยานมากเกินไปในการปกครองของพ่อแม่ ลักษณะสภาพแวดล้อมที่ตั้งของบ้านอยู่ในที่ที่อันไม่เหมาะสม เด็กขาดผู้ปกครองดูแลอย่างแท้จริง

2. ปัญหาจากทางโรงเรียน ครูบางคนมิได้ให้ความรักความอบอุ่น ความเอ็นดู ความเอาใจใส่กับนักเรียนของตนเอง เพราะถือว่าไม่ใช่ลูกหลาน ไม่เข้าใจเด็ก และไม่พยายามที่จะเข้าใจ ใช้อำนาจหน้าที่โดยปราศจากความสำนึกในความเป็นครู การสอนมุ่งแต่เรื่องเนื้อหาเป็นสำคัญ สร้างความเบื่อหน่ายและท้อแท้ใจการควบคุมปกครองโดยเนียบขาดและเคร่งครัดมากเกินไป อาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมไม่ดี จำนวนนักเรียนมีปริมาณมากเกินไป

3. ปัญหาเกี่ยวกับระบบการบริหารโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียนใช้ระบบการบริหารแบบเคร่งครัด หรือหย่อนยานมากเกินไป อันเป็นเหตุให้นักเรียนไม่อยู่ในระเบียบวินัย ระเบียบกฎเกณฑ์ข้อบังคับที่โรงเรียนบัญญัติขึ้นใช้ หรือของกระทรวงศึกษาธิการไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เป็นปัจจุบัน

4. ปัญหาจากความร่วมมือระหว่างผู้ปกครองและโรงเรียน ซึ่งอาจเกิดจากความเข้าใจผิดของผู้ปกครองว่า การอบรมสั่งสอนนักเรียนนั้นเป็นหน้าที่ของสถานศึกษาแต่เพียงฝ่ายเดียว ความผิดพลาดอันเกิดจากตัวนักเรียนมักจะปัดให้เป็นภาระและความรับผิดชอบของโรงเรียนทั้งสิ้น

5. ปัญหาอันเกิดจากสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อม สภาพสังคมและสิ่งแวดล้อม ในปัจจุบันมีอิทธิพลที่ชักจูงให้นักเรียนยอมรับนับถือค่านิยมที่ไม่เหมาะสมมาปฏิบัติ ค่านิยมบางประการของต่างชาติขัดต่อวัฒนธรรมประเพณีไทยมีสถานเริงรมย์ แหล่งมั่วสุมโดยทั่วไป

ประทีป ทับอรรถานนท์ (2538 : 76 - 87) ได้กล่าวถึงสาเหตุแห่งการกระทำผิดของนักเรียนซึ่งเป็นเด็กหรือเยาวชน ซึ่งมีนักวิชาการได้อธิบายไว้ดังนี้

1. สาเหตุจากตัวผู้กระทำผิดเองอันเกิดจากพันธุกรรม ความพิการหรือโรคภัยไข้เจ็บ ภาวะแห่งจิต สัญชาติญาณ สติปัญญาและการศึกษา

2. สาเหตุทางครอบครัว บ้านและครอบครัวเป็นสถาบันทางสังคมที่มีความสำคัญเป็นอันดับแรกในการสร้างนิสัยและบุคลิกภาพของเด็ก เด็กได้เรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้สภาพแวดล้อมทางกายภาพ เรียนรู้สังคม วัฒนธรรม เด็กจะได้ทัศนคติ นิสัย ความรู้สึกผิดชอบชั่วดีจากครอบครัว ครอบครัวเป็นที่ถ่ายทอดและพิทักษ์ไว้ซึ่งวัฒนธรรมอันดีงาม เป็นที่หล่อหลอมบุคลิกภาพ เป็นที่ฝึกฝนด้านคุณธรรมและปัญหาของเด็ก ถ้าครอบครัวใดเบี่ยงเบนออกไปจากลักษณะดังกล่าวถือว่าเป็นครอบครัวที่เบี่ยงเบน ย่อมเป็นบ่อเกิดของอาชญากรรมและการกระทำผิดของเยาวชน หรือ

ส่งเสริมให้เกิดการกระทำผิดในสังคม ครอบครัวแบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ ประเภทแรก ครอบครัวแตกแยก คือ ครอบครัวที่ขาดพ่อหรือแม่ ซึ่งมีสาเหตุจากการตาย หย่าร้าง หรือแยกกัน ประเภทที่สอง ครอบครัวทำหน้าที่ไม่สมบูรณ์เพียงพอ เป็นครอบครัวที่พ่อแม่ไม่ยอมชอมกัน ทะเลาะกัน มีอคติขาดความรักใคร่เอ็นดู ลูก พี่น้อง เป็นศัตรูกัน มีความอิจฉาริษยากัน ประเภทที่สาม ครอบครัวที่ผิดปกติทางสังคม ศีลธรรมหรือวัฒนธรรม เป็นครอบครัวที่มีความแตกต่างในเรื่องเชื้อชาติ บิคารมารดาเป็นคนผิดปกติทางร่างกายหรือจิตใจ เป็นครอบครัวที่มีมาตรฐานความเป็นอยู่ที่ขาดศีลธรรม มีวัฒนธรรมที่ต่างกัน ทำให้เด็กเกิดความยากลำบาก ในการรับเอาค่านิยมอันเป็นที่นับถือโดยทั่วไปในชุมชนประเภทสุดท้ายคือ ครอบครัวที่ความมั่นคงในทางเศรษฐกิจ ครอบครัวชนิดนี้อาจทำให้เกิดการกระทำผิดจากเด็กโดยตรงในลักษณะขโมยสิ่งของ เพราะความยากจนเป็นเหตุ ให้พ่อแม่ออกจากบ้านไปหางานทำ ทำให้อิทธิพลในการควบคุมดูแลลูกขาดหายไป เด็กขาดการฝึกฝนให้ทำงาน อาจคบค้าสมาคมกับแก๊งมิจฉาชีพ บ้านกลายเป็นแหล่งมั่วสุม

3. สาเหตุทางเศรษฐกิจ บุคคลใดที่อยู่ในสังคมหรือชุมชนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจเสื่อมโทรม การกินอยู่เป็นไปอย่างเดือดร้อนลำบาก ส่งผลให้เกิดปัญหาต่าง ๆ และอาจก่อให้เกิดการกระทำผิดในที่สุด นอกจากนี้ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้กระทำผิดเองยากจนจึงจำเป็นต้องดิ้นรนต่อสู้เพื่อความอยู่รอดแห่งชีวิต

4. สาเหตุจากปัญหาสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งนับว่ามีอิทธิพลที่จะทำให้ชีวิตของคนเราโน้มเอียงไปในทางใดทางหนึ่งได้ เด็กย่อมเลียนแบบและได้นิสัยจากบิดามารดา สาเหตุจากปัญหาสังคมและสิ่งแวดล้อมเกิดจากอัตราการเพิ่มของจำนวนประชากร โรงเรียนซึ่งมีส่วนทำให้เด็กหลงผิดจนกระทำความผิด

สยาม ปิยะนราธร (2539 :19) กล่าวถึงสาเหตุที่นักเรียนมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม เกิดจากตัวนักเรียนเอง ทางกายได้แก่ร่างกายผิดปกติ พิการทางใจ ได้แก่ สูญเสียสิ่งที่ตนรัก น้อยเนื้อต่ำใจ ไม่ได้รับการเอาใจใส่ ฐานะทางเศรษฐกิจได้แก่ ความยากจน พ่อแม่ไม่มีเวลาดูแลดูทอดทิ้ง เจตคติของพ่อแม่ ได้แก่ รักและตามใจลูกมากเกินไป ให้แต่วัตถุ การอบรมเลี้ยงดู ได้แก่ เลี้ยงลูกแบบตามใจ แบบเข้มงวดจนเกินไป แบบไม่คงเส้นคงวา โรงเรียน ได้แก่ กฎ ระเบียบ คำสั่ง เพื่อนเด็กชอบทำตามกลุ่ม ครู ได้แก่ เทคนิคการสอน การปกครองชั้นเรียน บุคลิกภาพ บ้านใกล้แหล่งอบายมุข แหล่งส้วม สื่อมวลชน ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป สาเหตุของปัญหาด้านวินัยนักเรียนเกิดจากนักเรียนเอง อันเกิดจากพันธุกรรม ความพิการ หรือโรคภัยไข้เจ็บ ภาวะแห่งจิต สติปัญญาและการศึกษา สาเหตุที่เกี่ยวข้องกับทางบ้าน ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวหละหลวม ขาดความอบอุ่น ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวยากจน เด็กขาดผู้ปกครองดูแลอย่างแท้จริง สาเหตุเกี่ยวข้องกับโรงเรียน

ผู้บริหารโรงเรียนใช้ระบบบริหารอย่างเคร่งครัดหรือหย่อนยานจนเกินไป สาเหตุที่เกี่ยวข้องกับชุมชนสภาพสังคมสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลชักจูงให้นักเรียนยอมรับนับถือค่านิยมที่ไม่เหมาะสมมาปฏิบัติ และสาเหตุที่เกี่ยวข้องทั้งบ้าน โรงเรียน และชุมชนผสมผสานกันคือ พ่อแม่เลี้ยงลูกแบบตามใจแบบเข้มงวดจนเกินไป แบบไม่คงเส้นคงวา โรงเรียนเคร่งครัดในกฎระเบียบ เด็กชอบทำตามกลุ่มเพื่อน ลักษณะสังคมและสภาพแวดล้อมไม่เหมาะสม

3.5 การป้องกันการผิดวินัยของนักเรียน

การป้องกันการกระทำผิดวินัยนั้นมีวิธีการแก้ปัญหาโดยใช้หลักวิธีการต่าง ๆ กัน เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์ (2520 : 56 - 61) ได้กล่าวว่า “กันไว้ดีกว่าแก้” เป็นภาษิตที่เหมาะสมกับการแก้ปัญหาทางวินัยเป็นอย่างยิ่ง ผู้บริหารนับว่ามีบทบาทสำคัญยิ่งในการป้องกันปัญหาทางวินัย จึงได้เสนอแนวคิดบางประการ คือ

1. การที่นักเรียนจะประพฤติดีนั้นควรจะเป็นเพราะนักเรียนเห็นดีเห็นชอบกับผลที่ได้รับจากการกระทำดีของตนเอง ไม่ควรเป็นการบังคับ
2. การออกระเบียบคำสั่งต่าง ๆ ควรจะพิจารณาอย่างรอบคอบด้วยเหตุผล
3. การจัดสภาพของโรงเรียนและสิ่งแวดล้อมให้มีสภาพน่าเรียน น่าอยู่
4. ครูเป็นบุคคลสำคัญที่อาจก่อให้เกิดปัญหาทางวินัยได้ ครูควรประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน
5. การฝึกให้นักเรียนเป็นคนมีวินัย มีเกียรติ และมีความรับผิดชอบ ย่อมป้องกันปัญหาทางวินัยได้อย่างดี
6. พยายามช่วยให้นักเรียนมีความรู้สึกว่าตนเอง มีความเป็นเจ้าของโรงเรียน นักเรียนย่อมไม่ประพฤติสิ่งที่จะนำความเสื่อมเสียชื่อเสียงมาสู่โรงเรียน
7. พยายามส่งเสริมให้นักเรียนประสบความสำเร็จในชีวิต ซึ่งอาจเป็นทางการเรียนหรือกิจกรรม
8. การมีวินัยในตัวเองขึ้นอยู่กับความสามารถของนักเรียนที่จะประเมินผลของผลที่จะตามมาจากการกระทำของตน
9. พยายามหลีกเลี่ยงการทำโทษ ให้พยายามศึกษาถึงขอบเขตของอำนาจในการทำโทษ
10. ผู้บริหารจำเป็นต้องสนับสนุนครูเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับวินัย

พนัส หันนาคินทร์ (2528 : 202 - 206) ได้เสนอแนวคิดโดยการนำเอาหลักการของพระพุทธเจ้ามาใช้ในการป้องกันการกระทำผิดวินัย โดยกล่าวว่า พระพุทธเจ้าของเราทรงใช้หลักการให้คนกระทำความมากกว่าที่จะหักห้ามการกระทำ เพราะพระพุทธองค์ทรงเห็นแล้วว่าธรรมชาติของมนุษย์นั้นมักจะเป็นไปในทางยิ่งห้ามยิ่งยุ เราจะเห็นได้ว่า พระองค์ทรงสอนให้เราพึงเว้นจาก

การกระทำอันไม่พึงปรารถนา เช่น พึงเว้นจากการฆ่าสัตว์ พระองค์จะไม่ใช้คำว่า “ห้าม” ซึ่งเป็น การหักห้ามการกระทำโดยตรง จากแนวความคิดของพระพุทธองค์สามารถนำมาใช้ในการป้องกัน การกระทำผิดวินัยได้ดังนี้

1. การส่งเสริมให้เกิดความสนใจในบทเรียน
2. การสร้างความรักโรงเรียนให้เกิดขึ้นในหมู่นักเรียน
3. การรักษาความสัมพันธ์อันดีระหว่างคณะครูด้วยกัน
4. พยายามขจัดสิ่งชั่วร้ายที่จะก่อให้เกิดความผิดทางวินัย
5. การให้รางวัลความประพฤติดี
6. ความร่วมมือระหว่างบ้านกับโรงเรียน
7. การชี้แจงตักเตือนเป็นรายบุคคลหรือเป็นหมู่คณะ
8. การจัดกิจกรรมนักเรียนที่เหมาะสม

จะเห็นได้ว่า การป้องกันการกระทำผิดทางวินัยเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการจัดสภาพแวดล้อม ทางด้านการเรียนการสอนให้เหมาะสม โดยขจัดสิ่งชั่วร้ายต่าง ๆ ที่จะก่อให้เกิดความผิดทางวินัย ตลอดจนความพยายามที่จะหาความร่วมมือระหว่างบุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ครู นักเรียน และ ผู้ปกครอง

8.6 การแก้ไขหรือการลงโทษการผิดระเบียบของนักเรียน

ความผิดเกี่ยวกับระเบียบของนักเรียนโดยทั่วไปมักจะถูกตัดสินด้วยการลงโทษ หรือว่ากล่าวตักเตือน สอนแนะเพื่อไม่ให้มีการปฏิบัติผิดระเบียบอีก พณัส หันนาคินทร์ (2528 : 208 - 214) ; ทวีบุรณ หอมเย็น (2530 : 34 - 35) มีความเห็นเช่นเดียวกันในการแก้ไข การผิดระเบียบของนักเรียน จะต้องเริ่มแก้ตั้งแต่สาเหตุโดยการค้นหาสาเหตุให้พบเสียก่อน ในบางกรณีอาจรอไม่ได้จำเป็นต้องใช้วิธีการแก้ไขเหตุการณ์เฉพาะหน้า เพื่อไม่ให้ความผิดเช่นนั้น เกิดขึ้นอีก ดังนั้นการแก้ไขหรือหักห้ามไม่ให้เกิดการผิดระเบียบขึ้นอาจทำได้ดังนี้

1. การลงโทษให้เจ็บกาย เช่น การเขียนดี นั้นจะต้องพิจารณาให้รอบคอบเป็นพิเศษ ไม่ ลงโทษด้วยความโกรธหรือพยาบาท ลงโทษโดยประมาณให้เหมาะกับเหตุ โดยแน่ใจว่าการลงโทษ จะแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ได้ ขนาดของการลงโทษควรพิจารณาเกี่ยวกับอายุ เพศ ขนาด และความแข็งแรงของร่างกายของนักเรียนที่จะถูกทำโทษ การลงโทษควรมีผู้รู้เห็นแต่ไม่ใช่ การประจาน ควรจะดูความนิยมของผู้ปกครองด้วยว่าสนับสนุนการลงโทษแบบนี้หรือไม่ และ จะต้องรับผิดชอบ การลงโทษที่กระทำลงไปนั้นเหมาะสมแล้ว และมีเหตุผลเพียงพอ

2. การลงโทษโดยการกักขัง
3. การชดใช้ค่าเสียหาย

4. การให้สังคมลงโทษ
5. การขู่หรือการทำให้ได้อาย
6. การลงโทษโดยพักการเรียนและไล่ออก

โอวาร์ด (ฉัตรชัย อรณันท์. 2522 : 145 ; อ้างอิงจาก Ovard (1966 : 342) ได้เสนอหลักเกณฑ์เพื่อการแก้ไขหรือทำโทษดังนี้

1. การแก้ไขหรือการทำโทษควรมีธรรมชาติเป็นการให้การศึกษา จุดประสงค์ของการแก้ไขก็เพื่อจะช่วยให้นักเรียนมีวินัยในตนเอง นักเรียนที่ประพฤติตามกฎระเบียบเพราะถือว่าเป็นสิ่งน่าพึงกระทำ การทำโทษจะเป็นการสอนให้มีความรับผิดชอบ

2. การทำโทษควรจะเกี่ยวข้องกับการฝ่าฝืนขอบเขต หรือระเบียบ
3. การแก้ไขหรือทำโทษควรจะกระทำทันทีหรือโดยเร็วที่สุดหลังจากกระทำผิด
4. การทำโทษควรจะเป็นการนำไปสู่พฤติกรรมที่พึงปรารถนา
5. การทำโทษอาจจะพิจารณาอย่างรอบคอบว่าเป็นการถูกต้องไม่ควรทำโทษ เมื่อโกรธ
6. การทำโทษควรเป็นสิ่งที่ปฏิบัติได้

สมพร สุทัศนีย์ (2523 : 70) ให้ความเห็นเกี่ยวกับการลงโทษนักเรียนไว้ว่า วัตถุประสงค์ การลงโทษส่วนใหญ่มุ่งว่ากล่าวสั่งสอน โดยเจตนาจะแก่นิสัย และความประพฤติไม่ดีของนักเรียนให้รู้สึกสำนึกถึงความผิด และเว้นการประพฤติชั่วกลับประพฤติตนในทางที่ดี ซึ่งสรุปสาระที่ควรคำนึงเป็นหลักในการลงโทษ คือ

1. ควรเป็นโทษสถานเบา
2. เป็นการลงโทษที่ผู้ถูกลงโทษยอมรับและเห็นด้วย
3. ก่อนจะลงโทษควรซักถามสาเหตุ และให้เด็กยอมรับเสียก่อนว่าผิดจริง และสมควรได้รับโทษนั้น
4. เวลาลงโทษไม่ควรใช้อารมณ์
5. ความรักและความเข้าใจระหว่างผู้ลงโทษกับผู้ถูกลงโทษเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด ให้ผู้รับโทษว่าผู้ลงโทษทำไปเพราะความรักและความหวังดี
6. ควรลงโทษทันทีที่เด็กกระทำผิด อย่าปล่อยไว้นาน
7. มิใช่เป็นการประจานเพราะความเคียดแค้นชิงชังของผู้ลงโทษ
8. ควรลงโทษอย่างยุติธรรม ไม่เลือกที่รักมักที่ชัง
9. การลงโทษเป็นวิธีสุดท้าย เมื่อใช้วิธีอื่นไม่ได้ผล

โอเลียร์ส และโอเลียร์ส (กิตติพงษ์ วรจำปา. 2536 : 43 - 44; อ้างอิงจาก O' Learys and O' Learys. 1972 : 152) ได้แนะนำว่าการลงโทษนักเรียนจะต้องทำด้วยความรอบคอบที่สุดคือ

1. ลงโทษเมื่อมีความจำเป็นจริง ๆ เท่านั้น
2. พูดกับนักเรียนให้ชัดเจน ถึงเหตุผลที่ต้องถูกลงโทษ
3. ให้นักเรียนได้เลือกวิธีการลงโทษ ตามที่นักเรียนเห็นว่าเหมาะสม
4. ให้รางวัลนักเรียนสำหรับประโยชน์ที่ได้จากวิธีการลงโทษที่นักเรียนเลือก
5. พยายามหลีกเลี่ยงการลงโทษทางร่างกาย
6. พยายามหลีกเลี่ยงการลงโทษขณะที่กำลังโกรธหรือมีอารมณ์

กล่าวโดยสรุป ทุกสังคมย่อมมีระเบียบกฎเกณฑ์ เพื่อให้สมาชิกอยู่กันด้วยความสงบสุข ผู้ละเมิดกฎเกณฑ์ก็ควรได้รับโทษ ในโรงเรียนก็เช่นเดียวกัน เมื่อนักเรียนกระทำความผิดระเบียบก็ควรจะได้รับโทษ ตามความผิดที่นักเรียนก่อขึ้น และควรให้นักเรียนรู้ว่าครูลงโทษเพราะความรักและความหวังดี ควรลงโทษทันทีที่นักเรียนกระทำความผิด เวลาลงโทษไม่ควรใช้อารมณ์ แสดงความโกรธหรือต้องการแก้แค้น เป็นการลงโทษที่ผู้ถูกลงโทษยอมรับว่าผิดจริง อย่าลงโทษโดยทำร้ายร่างกายนักเรียน การลงโทษจะต้องมีความรุนแรงพอเหมาะกับความผิด การลงโทษแล้วนักเรียนไม่สำนึกว่าตนกระทำความผิด แสดงว่าการลงโทษเป็นวิธีการไม่ได้ผล จึงควรใช้วิธีการลงโทษควบคู่ไปกับการงดให้รางวัล หรือควบคู่ไปกับการให้รางวัล เมื่อนักเรียนประพฤติดีขึ้น แต่ควรใช้การลงโทษ เป็นวิธีสุดท้าย เมื่อใช้วิธีอื่นไม่ได้ผล ดังนั้นการลงโทษนักเรียนจึงไม่ใช่เรื่องเสียหาย แต่วิธีการที่จะใช้ลงโทษควรเหมาะสมกับการกระทำความผิดของนักเรียน ทั้งในแง่จิตวิทยา และถูกต้องตามระเบียบที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดไว้

4. ลักษณะของระเบียบที่ใช้ในโรงเรียน

โรงเรียนเป็นสถาบันของสังคม ซึ่งมีภารกิจหลักในการผลิตกำลังคนที่มีคุณภาพออกไปสู่สังคม ดังนั้น โรงเรียนจึงมีหน้าที่เสริมสร้างพฤติกรรมที่เหมาะสมให้เกิดขึ้นกับนักเรียน ด้วยการควบคุมดูแลและแนะนำให้นักเรียนประพฤติ ปฏิบัติตามระเบียบและข้อบังคับ ซึ่งเป็นเสมือนสัญญาประชาคมของโรงเรียน ทั้งนี้เพื่อฝึกให้นักเรียนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีพฤติกรรมอันเหมาะสม มีบุคลิกภาพที่ดี เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม และประเทศชาติสืบไป

ในเรื่องประเภทของระเบียบที่ใช้ในโรงเรียนปัจจุบัน ธีรวุฒิ ประทุมนพรัตน์ (2526 : 23 - 27) กล่าวว่า มีการแบ่งเป็น 2 ลักษณะคือ

1. ระเบียบที่โรงเรียนกำหนดขึ้นใช้เอง เป็นต้นว่าระเบียบปฏิบัติสำหรับนักเรียน

แต่ละห้องเรียน ระเบียบการขออนุญาตออกนอกบริเวณโรงเรียน นักเรียนควรมีส่วนในการกำหนด เพราะจะทำให้นักเรียนรู้สึกภูมิใจและเต็มใจปฏิบัติตามระเบียบมากกว่าที่ให้ครูอาจารย์กำหนด แต่เพียงฝ่ายเดียว

2. ระเบียบที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดขึ้นให้โรงเรียนทั่วประเทศใช้ เป็นต้นว่า ระเบียบการแต่งกาย ระเบียบการลงโทษ และระเบียบอื่น ๆ

นอกจากนี้ พันธ์ หันนาคินทร์ (2528 : 199) ได้กล่าวถึงลักษณะของระเบียบในโรงเรียนควรมีลักษณะดังนี้

1. การทำดีของนักเรียนเป็นไปเพราะความเห็นดีเห็นงามที่จะได้จากการกระทำดี ไม่ใช่เพราะอำนาจภายนอกคอยบังคับให้กระทำดี การเชื่อฟังคำสั่งและระเบียบเกิดขึ้นจากการเข้าใจเหตุผลของการกระทำตามระเบียบ ไม่ใช่เพราะกลัวอำนาจของบุคคลที่ออกกระเบียบนั้น

2. การออกคำสั่งให้นักเรียนปฏิบัติตาม ต้องพิจารณาอย่างรอบคอบแล้วว่า จะเป็นส่วนช่วยให้นักเรียนรู้จักประพฤติดี ไม่ใช่ออกมาเพื่อเหตุผลส่วนตัวของผู้มีอำนาจที่ออกคำสั่งนั้น ๆ

3. การปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดระเบียบเป็นไปตามลักษณะพื้นฐานส่วนตัวของผู้กระทำความผิดเป็นราย ๆ ไป

4. กิจกรรมทั้งหลายของนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน เป็นส่วนช่วยให้นักเรียนได้สร้างความเจริญไปในวิถีทางอันเป็นที่ยอมรับกันในสังคม

กล่าวโดยสรุป ระเบียบที่ใช้ในโรงเรียน แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ระเบียบที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดขึ้นให้โรงเรียนทั่วประเทศใช้ นักเรียนมิได้มีส่วนกำหนดระเบียบ และระเบียบที่โรงเรียนกำหนดขึ้นใช้เองนั้น นักเรียนอาจมีส่วนกำหนดหรือไม่มีส่วนร่วม ในการกำหนดก็ได้ ถ้าจะให้นักเรียนมีส่วนในการกำหนด ผู้บริหารโรงเรียนควรคำนึงถึงความต้องการของนักเรียนเป็นที่ตั้ง และทำความเข้าใจกับตัวแทนนักเรียนที่เข้าร่วมในการกำหนด ระเบียบให้ชัดเจนถึงวัตถุประสงค์ในการออกกระเบียบแต่ละอย่าง

5. สภาพการใช้ระเบียบของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดนนทบุรี

ระเบียบที่ใช้ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดนนทบุรีนั้น ได้ถือตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132 ลงวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2515 กฎกระทรวง ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2515 กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2518 ว่าด้วยการแต่งกายและความประพฤติของนักเรียน นักศึกษา และระเบียบว่าด้วยการลงโทษนักเรียน หรือนักศึกษา พ.ศ. 2515 ระเบียบว่าด้วยการลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษา พ.ศ. 2522 ซึ่งระเบียบเหล่านี้จะกล่าวไว้อย่างกว้าง ๆ และให้อำนาจแก่สถานศึกษาหรือโรงเรียนในการกำหนดระเบียบข้อบังคับเพิ่มเติมได้ ตามความเหมาะสม แก่โรงเรียน ๆ นั้น (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. 2533 : 230 - 242)

1. หมวดระเบียบการแต่งกาย

จากประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132 ลงวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2515 มีข้อความ

ดังนี้ (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. 2533 : 236 - 242)

โดยที่คณะปฏิวัติพิจารณาเห็นว่า นักเรียนและนักศึกษาเป็นเยาวชนที่กำลังสร้างสมคุณสมบัติ ทั้งในด้านความรู้ ความคิดและคุณธรรม พร้อมทั้งจะรับมรดกตกทอดจากผู้ใหญ่เป็นพลเมืองดี มีประโยชน์แก่ประเทศชาติในอนาคต นักเรียนและนักศึกษาควรจะได้รับ การอบรมดูแลใกล้ชิดจากบิดามารดา ผู้ปกครอง และครูอาจารย์ เพื่อเป็นบุตรที่ดีของบิดามารดา เป็นศิษย์ที่ดีของครู อยู่ในโอวาทคำสั่งสอน รวมทั้งอยู่ในระเบียบ ประเพณีและกฎหมายของบ้านเมือง เป็นการสมควรจะส่งเสริมและคุ้มครองความประพฤติ การแต่งกาย และจรรยาบรรณให้รัดกุมยิ่งขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน หัวหน้าคณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

“...ข้อ 4 นักเรียนและนักศึกษาต้องประพฤติตนอยู่ในระเบียบวินัยของโรงเรียน หรือสถานศึกษาที่ตนสังกัดอยู่ และต้องแต่งกายหรือแต่งเครื่องแบบตามระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน และสถานศึกษา หรือตามที่กฎหมายกำหนด นักเรียนและนักศึกษาต้องไม่แต่งกาย หรือประพฤติตนไม่สมควรแก่วัย หรือไม่เหมาะสมแก่สภาพของนักเรียน ทั้งนี้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง...”

จากประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132 ในข้อ 4 และจากกฎกระทรวงฉบับที่ 1 พ.ศ. 2515 และกฎกระทรวงฉบับที่ 2 พ.ศ. 2518 กล่าวถึงระเบียบว่าด้วยการแต่งกายและความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา มีข้อความดังนี้

“...ข้อ 1 การแต่งกายและความประพฤติดังต่อไปนี้ ถือว่าไม่เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนตามความในข้อ 4 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 132

(1) นักเรียนชายตัดผมหรือไว้ผมยาวจนด้านข้างและด้านหลังยาวเลยต้นผม หรือไว้หนวดไว้เครา นักเรียนหญิงตัดผมหรือไว้ผมยาวเลยต้นคอ หากโรงเรียน หรือสถานศึกษาใดอนุญาตให้ไว้ยาวเกินกว่านี้ก็ให้รวบให้เรียบร้อย นักเรียนใช้เครื่องสำอาง หรือสิ่งปลอมปนเพื่อการเสริมสวย...”

จะเห็นได้ว่าระเบียบดังกล่าวเป็นระเบียบเกี่ยวกับเรื่องการแต่งกายและความประพฤติ จะมีส่วนที่เกี่ยวข้องกับระเบียบการแต่งกายเฉพาะในข้อ 1. เท่านั้น

2. หมวดระเบียบความประพฤติ

จากประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132 ลงวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2515 มีข้อความดังนี้ (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. 2533 : 236 - 242)

“...ข้อ 4 นักเรียนและนักศึกษาต้องประพฤติตนอยู่ในระเบียบวินัยของโรงเรียนหรือสถานศึกษาที่ตนสังกัดอยู่ และต้องแต่งกายหรือแต่งเครื่องแบบตามระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน และสถานศึกษา หรือตามที่กฎหมายกำหนด นักเรียนและนักศึกษาต้องไม่แต่งกายหรือประพฤติตนไม่สมควรแก่วัย หรือไม่เหมาะสมแก่สภาพของนักเรียนและนักศึกษา ทั้งนี้ตามที่กำหนดใน

กฎกระทรวง...”

จากประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132 ในข้อ 4 และจากกฎกระทรวงฉบับที่ 1 พ.ศ. 2515 กฎกระทรวงฉบับที่ 2 พ.ศ. 2518 กล่าวถึงระเบียบว่าด้วยการแต่งกาย และความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา มีข้อความดังนี้

“...ข้อ 1 การแต่งกายและความประพฤติดังต่อไปนี้ถือว่าไม่เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนตามความในข้อ 4 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 132

- (2) เที้ยวเร่ร่อนอยู่ในสาธารณสถาน หรือทำลายสมบัติของโรงเรียน หรือสถานศึกษา หรือสาธารณสมบัติ
- (3) แสดงกิริยา วาจา หรือกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดที่ไม่สุภาพ
- (4) มั่วสุมและก่อความเดือดร้อนรำคาญอย่างหนึ่งอย่างใด
- (5) เล่นการพนันซึ่งต้องห้ามตามกฎหมายการพนัน
- (6) เที้ยวเตร่เวลากลางคืนระหว่างเวลา 22.00 นาฬิกา ถึง 4.00 นาฬิกาของวันรุ่งขึ้น เว้นแต่ไปกับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง หรือได้รับอนุญาตจากโรงเรียนหรือสถานศึกษา
- (7) สูบบุหรี่ย สูบกัญชา หรือเสพสุรา ยาเสพติด หรือของมีนเมาอย่างอื่น
- (8) เข้าไปในสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ หรือสถานที่อื่นใดซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกัน โรงรับจำนำ หรือสถานการพนันในระหว่างที่มีการเล่น เว้นแต่จะเป็นผู้อาศัยอยู่ หรือเยี่ยมญาติในสถานทีนั้น
- (9) เข้าไปในงานหรือร่วมงานสังสรรค์ และงานนั้นมีการเต้นรำ หรือการแสดงซึ่งไม่สมควรแก่สภาพของนักเรียน เว้นแต่ไปกับบิดามารดา หรือผู้ปกครอง หรืองานนั้นบิดามารดา หรือผู้ปกครอง หรือสถานศึกษาของนักเรียนคนใดคนหนึ่งเป็นผู้จัด
- (10) เข้าไปในสถานค้าประเวณี เว้นแต่จะเป็นผู้อาศัยอยู่ในที่นั้นหรือเข้าไปเยี่ยมญาติซึ่งอาศัยอยู่ในสถานทีนั้น
- (11) คบค้าสมาคมกับหญิงที่ประพฤติดนเพื่อการค้าประเวณี เว้นแต่จะเป็นญาติใกล้ชิดกับหญิงนั้น
- (12) ประพฤติตนในทำนองชู้สาว
- (13) มีวัตถุระเบิดก๊ี้ดี หรือมีอาวุธติดตัว หรือซ่อนเร้นไว้เพื่อใช้ในการประทุษร้ายก๊ี้ดี
- (14) หลบหนีโรงเรียน...”

จะเห็นได้ว่าระเบียบดังกล่าวเป็นระเบียบเกี่ยวกับเรื่องการแต่งกายและความประพฤติ จะมีส่วนที่เกี่ยวข้องกับระเบียบความประพฤติ ในข้อ (2) (3) (4) (5) (6) (7) (8) (9) (10) (11) (12) (13) (14)

3. หมวดระเบียบว่าด้วยการลงโทษ

จากประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 132 ลงวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2515 มีข้อความดังนี้ (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. 2533 : 230 - 235)

“...ข้อ 5 นักเรียนหรือนักศึกษาผู้ใดแต่งกายหรือประพฤติตนฝ่าฝืนข้อ 4. ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจหรือสารวัตรนักเรียนและนักศึกษามีอำนาจปฏิบัติการตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดและมีอำนาจนำตัวไปมอบแก่ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าของโรงเรียนหรือสถานศึกษาของนักเรียนหรือนักศึกษานั้น เพื่อดำเนินการสอบสวนและอบรมสั่งสอนหรือลงโทษตามระเบียบหรือข้อบังคับ ในกรณีที่ไม่สามารถนำตัวไปมอบได้จะแจ้งด้วยวาจาหรือหนังสือก็ได้ เมื่อได้อบรมสั่งสอนหรือลงโทษนักเรียนนักศึกษาแล้วให้โรงเรียนหรือสถานศึกษาแจ้งให้บิดามารดา หรือผู้ปกครองว่ากล่าวตักเตือนอีกชั้นหนึ่ง

การลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกระเบียบหรือข้อบังคับ เพื่อให้โรงเรียนหรือสถานศึกษาปฏิบัติตามสมควรเพื่อว่ากล่าวตักเตือน

ข้อ 6 นักเรียนหรือนักศึกษาผู้ใดฝ่าฝืนข้อ 4 เป็นครั้งที่สอง ให้โรงเรียนหรือสถานศึกษาส่งลงโทษตามระเบียบหรือข้อบังคับ และแจ้งให้บิดามารดา หรือผู้ปกครองมาให้สัญญาว่าจะอบรมสั่งสอนและควบคุมนักเรียนหรือนักศึกษานั้นมิให้ฝ่าฝืนเช่นนั้นอีก

ข้อ 7 ถ้าบิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่มาหรือไม่ให้สัญญาว่าจะอบรมสั่งสอนและควบคุมนักเรียนหรือนักศึกษาตามข้อ 6 หรือนักเรียนหรือนักศึกษาผู้ใดฝ่าฝืนข้อ 4 เป็นครั้งที่สามให้โรงเรียนหรือสถานศึกษาส่งตัวนักเรียนหรือนักศึกษา พร้อมทั้งรายงานการลงโทษที่แล้วมา ไปยังสถานีตำรวจในท้องที่ที่โรงเรียนหรือสถานศึกษานั้นตั้งอยู่ และให้ข้าราชการตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ ร้อยตำรวจตรีขึ้นไปมีอำนาจออกหมายเรียกบิดามารดา หรือผู้ปกครองมาว่ากล่าวตักเตือนหรือเรียกประกันทัณฑ์บนว่าจะปกครองดูแลมิให้นักเรียนหรือนักศึกษาฝ่าฝืนเช่นนั้นอีก โดยอาจกำหนดระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปี หากผิดทัณฑ์บนให้ปรับได้ไม่เกินห้าร้อยบาท

ข้อ 8 นักเรียนหรือนักศึกษาผู้ใดฝ่าฝืนข้อ 4 เป็นครั้งที่สี่ให้โรงเรียนหรือสถานศึกษาส่งตัวไปยังคณะกรรมการควบคุมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษาซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เพื่อพิจารณาส่งตัวไปยังโรงเรียน หรือสถานศึกษาที่จัดตั้งขึ้นโดยเฉพาะเพื่ออบรมศึกษา หรือในกรณีที่นักเรียนหรือนักศึกษานั้นมีอายุไม่ครบสิบแปดปีบริบูรณ์ คณะกรรมการควบคุมความประพฤติ นักเรียนและนักศึกษาจะส่งตัวไปยังสถานแรกรับเด็กเพื่อให้การสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพที่เหมาะสมตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองสวัสดิภาพและการสงเคราะห์เด็กต่อไปก็ได้

ข้อ 9 ถ้าการฝ่าฝืนข้อ 4 เกิดขึ้นในบริเวณโรงเรียนหรือสถานศึกษา ซึ่งนักเรียนหรือนักศึกษาอยู่ ให้ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าของโรงเรียนหรือสถานศึกษา

ดำเนินการตามข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 7 หรือข้อ 8 ตามลำดับแล้วแต่กรณี

ข้อ 10 บิดามารดา หรือผู้ปกครองไม่ยอมทำทัณฑ์บนตามข้อ 7 มีความผิดต้อง
ระวางโทษ ปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท...”

จากประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132 ในข้อ (5) (6) (7) (8) (9) (10) และจากระเบียบ
ว่าด้วยความประพฤติของนักเรียนหรือนักศึกษา พ.ศ. 2515 และระเบียบความประพฤติของ
นักเรียนหรือนักศึกษา พ.ศ. 2522 มีข้อความดังนี้

อาศัยอำนาจตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132 ข้อ 5 วรรคสาม กระทรวง
ศึกษาธิการจึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

“...ข้อ 4 การลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาให้อยู่ในดุลพินิจของหัวหน้าสถานศึกษา
หรือครู อาจารย์ ที่หัวหน้าสถานศึกษามอบหมายที่จะดำเนินการตามความเหมาะสมดังต่อไปนี้

4.1 ว่ากล่าวตักเตือน

4.2 เขียน

4.3 ทำทัณฑ์บน

4.4 สั่งพักการเรียน

4.5 ให้ออก

4.6 ถักชื่อออก

ข้อ 5 การว่ากล่าวตักเตือน ใช้สำหรับนักเรียนหรือนักศึกษาที่ได้กระทำความผิดไม่
ร้ายแรง และในเมื่อหัวหน้าสถานศึกษาหรือครู อาจารย์ ที่หัวหน้าสถานศึกษามอบหมายเห็นว่า
เหมาะสมและจะได้ผลดี

ข้อ 6 การเขียน ใช้สำหรับความผิดที่นักเรียนหรือนักศึกษาฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับ
ของสถานศึกษา หรือประพฤติดนไม่สมควรแก่สภาพนักเรียนหรือนักศึกษาตามกฎหมายกระทรวง
ศึกษาธิการ ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132

การเขียนให้เขียนด้วยไม้เรียวเหลากลม เกลาผิวเรียบ เส้นผ่าศูนย์กลางไม่เกิน 0.7
เซนติเมตร ที่บริเวณก้นหรือขาท่อนบนด้านหลังซึ่งมีเครื่องแต่งกายรองรับ กำหนดการเขียน
ไม่เกินหกที โดยให้หัวหน้าสถานศึกษาหรือครู อาจารย์ ที่หัวหน้าสถานศึกษามอบหมายเป็น
ผู้เขียน การเขียนต้องกระทำในที่ไม่เปิดเผย และในลักษณะเพื่อว่ากล่าวสั่งสอนให้เข็ดหลาบ
ไม่ประพฤติซ้ำและกลับตัวเป็นคนดีต่อไป

ข้อ 7 การทำทัณฑ์บน ให้หัวหน้าสถานศึกษาพิจารณาลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาที่
ประพฤติดนไม่สมควรแก่สภาพนักเรียนหรือนักศึกษา ตามกฎหมายศึกษาธิการออกตามความใน
ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132 ในกรณีที่ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงเกียรติศักดิ์ของสถานศึกษา

หรือฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษาอย่างร้ายแรงหรือได้รับโทษอย่างอื่นแล้ว แต่ยังไม่
 เช็ดหลาบให้ทำทัณฑ์บนไว้เป็นหลักฐาน และเชิญบิดามารดา หรือผู้ปกครองมาบันทึกรับทราบ
 ความผิด และรับรองการทำทัณฑ์บนไว้ด้วย

ข้อ 8 การสั่งพักการเรียน ให้หัวหน้าสถานศึกษาพิจารณาโทษสั่งพักการเรียน ในกรณี
 ต่อไปนี้

8.1 นักเรียนหรือนักศึกษาที่ประพฤติดนไม่สมควรแก่สภาพนักเรียนหรือ
 นักศึกษาตามกฎกระทรวงศึกษาธิการ ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132 ใน
 กรณีที่ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงเกียรติศักดิ์ของสถานศึกษา หรือฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับของสถาน
 ศึกษาอย่างร้ายแรง หรือเคยถูกลงโทษให้ทำทัณฑ์บนมาแล้ว แต่ไม่เช็ดหลาบ

8.2 นักเรียนหรือนักศึกษาซึ่งฝ่าฝืนระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ที่ระบุไว้ให้
 สั่งพักการเรียน

การลงโทษสั่งพักการเรียน จะสั่งพักการเรียนได้ครั้งหนึ่งไม่เกินเจ็ดวันหรือจนกว่า
 ความผิดนั้นจะได้รับการแก้ไขให้ถูกต้องแล้ว ถ้าสั่งพักการเรียนเกินเจ็ดวันให้ขออนุมัติกรม
 เจ้าสังกัด สำหรับโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ในส่วนกลาง ผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับ
 โรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ในส่วนภูมิภาค หรือสั่งพักการเรียนแล้วให้แจ้งให้บิดามารดา
 หรือผู้ปกครองนักเรียนทราบเป็นลายลักษณ์อักษร

ข้อ 9 การให้ออก นักเรียนหรือนักศึกษาคนใดประพฤติดนไม่สมควรแก่สภาพนักเรียน
 หรือนักศึกษาตามกฎกระทรวงศึกษาธิการ ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132
 หรือฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษา หรือประพฤติดนผิดศีลธรรมจนเป็นที่เห็นได้ว่าถ้าให้อยู่
 ในสถานศึกษาต่อไปจะทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงเกียรติศักดิ์ของสถานศึกษา หรือจะเป็นเหตุให้
 ระเบียบวินัยหรือศีลธรรมอันดีของนักเรียนหรือนักศึกษาอื่นพลอยเสื่อมเสีย ให้หัวหน้าสถานศึกษา
 เชิญบิดามารดาหรือผู้ปกครองมารับทราบเหตุผลแล้ว ให้นักเรียนหรือนักศึกษาผู้นั้นออกไป ใน
 กรณีนี้ให้สถานศึกษาออกใบสุทธิให้

ข้อ 10 การคัดชื่อออก นักเรียนหรือนักศึกษาคนใดประพฤติดนตามที่กล่าวไว้ในข้อ 9
 และหัวหน้าสถานศึกษาได้เชิญบิดามารดา หรือผู้ปกครองมารับทราบเหตุผลแล้วแต่บิดามารดาหรือ
 ผู้ปกครองไม่มาในเวลาอันสมควรให้แจ้งเหตุผลให้ทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียนแล้วรายงาน
 ขออนุญาตคัดชื่อนักเรียนหรือนักศึกษาผู้นั้นออกจากสถานศึกษาต่อกรมเจ้าสังกัด สำหรับโรงเรียน
 รัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ในส่วนกลาง ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียน
 ราษฎร์ในส่วนภูมิภาค เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว จึงคัดชื่อออกและไม่ออกใบสุทธิให้

ข้อ 11 ห้ามลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาด้วยวิธีรุนแรง หรือแบบกลั่นแกล้งหรือ

ลงโทษด้วยความโกรธ หรือด้วยความพยาบาท หรือลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาที่กำลังเจ็บป่วย หรือกำลังมีปัญหาคะทบกระเทือนใจอย่างแรง และให้คำนึงถึงอายุของนักเรียนหรือนักศึกษาด้วย

การลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาให้เป็นไปเพื่อว่ากล่าวสั่งสอน โดยเจตนาที่จะแก้นิสัย และความประพฤติไม่ดีของนักเรียนหรือนักศึกษาให้รู้สำนึกในความคิด และเว้นการประพฤติชั่ว และกลับประพฤติตนในทางที่ดีต่อไป

ข้อ 12 การลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาทุกครั้ง ให้โรงเรียนหรือสถานศึกษานั้น เป็นหลักฐานในสมุดหมายเหตุรายวันของสถานศึกษานั้น และให้แจ้งบิดามารดาหรือผู้ปกครองทราบเป็นหนังสือด้วยทุกครั้ง

ข้อ 13 ให้กรมหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นกรมวางระเบียบว่าด้วยการดัดคะแนนความประพฤตินักเรียนหรือนักศึกษาในสังกัดได้ตามที่เห็นสมควร

สำหรับสถานศึกษาที่มีระเบียบว่าด้วยการดัดคะแนนความประพฤตินักเรียนหรือนักศึกษาอยู่แล้วจะใช้ระเบียนนั้นต่อไปก็ได้...” (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.

2533 : 230 - 233)

จะเห็นได้ว่าระเบียบการแต่งกาย ระเบียบความประพฤติ และระเบียบการลงโทษเป็นระเบียบที่ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132 ทั้ง 2 กฎ คือ กฎกระทรวง ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2515 กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2518 และระเบียบว่าด้วยการลงโทษ พ.ศ. 2515 พ.ศ. 2522 เป็นหลักที่ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องมีความรู้ และเข้าใจในกฎระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ ทั้งยังต้องรู้จักใคร่ครวญพิจารณาพฤติกรรมต่าง ๆ ที่นักเรียนประพฤติปฏิบัติ ให้รอบคอบถี่ถ้วนว่า การกระทำนั้น ๆ ถูกหรือผิด ควรหรือไม่ควร

ระเบียบถือเป็นหัวใจสำคัญของโรงเรียน หากโรงเรียนไม่กำหนดระเบียบไว้ให้ชัดเจน แล้ว ก็เป็นการยากที่จะควบคุมนักเรียนได้ ผู้บริหารโรงเรียนในฐานะเป็นหัวหน้าสถานศึกษาเป็นบุคคลสำคัญในการออกระเบียบและใช้ระเบียบ โดยมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารงาน เพื่อให้ นักเรียนที่มาอยู่ร่วมกันปฏิบัติและประพฤติต่อกันด้วยความสงบสุข ทั้งยังปฏิบัติต่อครู อาจารย์ ให้ถูกต้องในทางปฏิบัติ ผู้บริหารโรงเรียนอาจมอบหมายหน้าที่ในการควบคุมรักษาให้เป็นไปตามระเบียบโดยมีผู้ช่วยฝ่ายปกครองเป็นหัวหน้า กระทำหน้าที่ร่วมกันเป็นทีม และแก้ปัญหา ส่วนต่าง ๆ ร่วมกัน

กล่าวโดยสรุป ระเบียบที่ใช้ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัด นนทบุรีทุกโรงเรียนจะมีระเบียบที่ว่าด้วยการแต่งกาย ความประพฤติ และการลงโทษเป็นระเบียบ ที่ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 132 กฎกระทรวงฉบับที่ 1 พ.ศ. 2515 กฎ กระทรวงฉบับที่ 2 พ.ศ. 2518 และระเบียบว่าด้วยการลงโทษ พ.ศ. 2515 และ พ.ศ. 2522 เนื่องจาก

เป็นโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา ตั้งอยู่ในจังหวัดนนทบุรี มีสภาพแวดล้อมเดียวกัน จึงใช้ระเบียบข้อบังคับ รูปแบบเดียวกันเป็นหลักที่ผู้บริหารสถานศึกษา จะต้องมีความรู้ความเข้าใจ และใช้อำนาจหน้าที่ในการบริหารงานหรือมอบหมายให้ผู้ช่วยฝ่ายปกครองทำหน้าที่ในการควบคุมรักษาให้เป็นไปตามระเบียบ เพื่อให้แก่นักเรียนที่มาอยู่ร่วมกันปฏิบัติ และประพฤติต่อกันด้วยความสงบสุข โดยนักเรียนจะต้องปฏิบัติตามระเบียบที่โรงเรียนกำหนด และเนื่องจากผู้ปกครองมีสภาพเศรษฐกิจขึ้นอยู่กับเกษตรและอุตสาหกรรมมีวิถีชีวิตคล้ายกับชาวกรุงเทพฯ จึงเกิดปัญหาทางวัฒนธรรมที่ถูกกลืนและถูกกลืนไปกับความเจริญ ส่งผลมายังนักเรียน ทำให้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไป จึงต้องร่วมมือกันแก้ไข ปรับปรุงพฤติกรรมของนักเรียน ระหว่างบ้านและโรงเรียน

6. ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ปกครองของนักเรียนในจังหวัดนนทบุรี

จังหวัดนนทบุรีตั้งอยู่บนฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาฝั่งตะวันออกเป็นย่านที่อยู่อาศัยของชุมชนในเมืองย่านอุตสาหกรรมและเป็นที่ตั้งของส่วนราชการ ฝั่งตะวันตกมีทั้งย่านชุมชนที่อยู่อาศัย โรงงานอุตสาหกรรมและพื้นที่เกษตรกรรม พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มมีคลองเชื่อมโยงติดต่อกัน ใช้เป็นเส้นทางสัญจรไปมาระหว่างชุมชน ย่านชุมชนจะอยู่ตามริมฝั่งแม่น้ำลำคลอง ส่วนที่ห่างออกจากแม่น้ำจะเป็นสวน ไร่ นา ซึ่งค่อย ๆ เปลี่ยนแปลงเป็นที่อยู่อาศัยของประชาชนที่อพยพมาจากถิ่นต่าง ๆ ของประเทศ เนื่องจากเป็นจังหวัดที่มีเขตติดต่อกับกรุงเทพมหานคร จึงสะดวกในการประกอบอาชีพ และคมนาคม

6.1 สภาพเศรษฐกิจ ของจังหวัดนนทบุรีประกอบด้วยโครงสร้างทางเศรษฐกิจ 3 สาขา คือ เกษตรกรรม อุตสาหกรรม การพาณิชย์กรรมและบริการดังนี้ (สำนักงานพาณิชย์จังหวัดนนทบุรี, 2538 : 12-13)

เกษตรกรรม เป็นอาชีพหลักของประชากรในจังหวัดนนทบุรี ได้แก่ การทำนา ทำสวนผัก สวนผลไม้ ปัจจุบันพื้นที่การเกษตรลดลง เนื่องจากการขายที่ดินไปทำบ้านจัดสรร และสร้างโรงงานอุตสาหกรรม

อุตสาหกรรม การผลิตมีความสำคัญต่อโครงสร้างทางเศรษฐกิจของ จังหวัดนนทบุรี เป็นอันดับหนึ่ง อุตสาหกรรมที่สำคัญคือ อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมจากไม้ อุตสาหกรรมยา และเคมี อุตสาหกรรมประกอบการผลิตเครื่องไฟฟ้า และอุตสาหกรรมในครอบครัว

พาณิชย์กรรมและบริการ ปัจจุบันจังหวัดนนทบุรีมีแนวโน้มที่จะมีการขยายตัวของธุรกิจการค้าในอัตราสูง เนื่องจากเป็นจังหวัดที่รองรับการขยายตัวของชุมชนจากเมืองหลวง ทำให้มีการดำเนินการเกี่ยวกับธุรกิจการค้าและบริการต่าง ๆ เช่น ธุรกิจการค้าปลีก และค้าส่ง โรงแรม โรงภาพยนตร์ โรงพยาบาล สถานพักผ่อนหย่อนใจ และห้างสรรพสินค้าขนาดใหญ่ ทั้งนี้ผู้

ประกอบธุรกิจการค้าส่วนใหญ่จะเป็นคนไทยเชื้อสายจีน ส่วนคนไทยจะประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรมมากกว่า ทั้งนี้มีสาเหตุเนื่องจากขาดเงินทุนในการประกอบกิจการ และเป็นความเคยชินที่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรม รายได้เฉลี่ยของประชากรต่อปีประมาณ 58,783 บาท

อาชีพ ของประชากรในจังหวัดนนทบุรี เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานทุกประเภท ที่มีลักษณะทั้งทางเทคนิค ทางเศรษฐกิจและทางสังคมอันก่อให้เกิดการมีงานทำและมีรายได้ตามความต้องการและความถนัดของแต่ละบุคคล การประกอบอาชีพจะสัมพันธ์กับสภาพภูมิศาสตร์ และวัฒนธรรมเช่นประชากรที่อาศัยอยู่บริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำ จะประกอบอาชีพเกษตรกรรม เป็นต้น

คำรงค์ ฐานดี (2521 : 211) ได้กล่าวถึงการแบ่งอาชีพของกรมแรงงานตามลักษณะของอาชีพ โดยแบ่งออกเป็น 9 สาขา ด้วยกันคือ

1. ผู้ปฏิบัติงานที่ใช้วิชาชีพ และสาขางานที่เกี่ยวข้อง
2. ผู้ปฏิบัติงานบริหาร งานจัดการและข้าราชการ
3. เสมียนพนักงาน
4. การค้า
5. เกษตรกรรม
6. เหมืองแร่
7. การคมนาคมขนส่ง
8. ช่างฝีมือ
9. บริการ

สมหมาย วัฒนศิริ (2529 : 83) ได้แบ่งอาชีพของผู้ปกครองในจังหวัดนนทบุรีออกเป็น 4 อาชีพ คือ อาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ อาชีพรับจ้าง อาชีพเกษตรกร และอาชีพอิสระ ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี ส่วนใหญ่เป็นบิดามารดาให้การดูแลและอยู่ร่วมกับนักเรียน ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับสามัญ มีอาชีพค่อนข้างมั่นคง คือ เป็นข้าราชการหรือรัฐวิสาหกิจเป็นส่วนใหญ่ นอกจากนี้ก็มีอาชีพรับจ้าง ทำให้รับรู้ความสำคัญของการศึกษาและสนับสนุนการศึกษาของลูกหลานค่อนข้างมาก ผู้ปกครองมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนค่อนข้างน้อย ที่เป็นเช่นนี้มีสาเหตุมาจากผู้ปกครองบางส่วนเป็นเกษตรกรหรือค้าขาย ย่อมไม่มีวันหยุดพักผ่อน ในขณะที่เดียวกันผู้ปกครองที่เป็นข้าราชการหรือทำงานรัฐวิสาหกิจก็ประสงค์จะพักผ่อนในวันหยุดมากกว่าที่จะเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ

สุภางค์ จันทวานิช (2534 : 47) ได้นำอาชีพ 89 อาชีพ มาทำมาตรวัดเกียรติภูมิของอาชีพในสังคมไทย โดยจำแนกเป็น 9 กลุ่มอาชีพ คือ กลุ่มวิชาการวิชาชีพ กลุ่มผู้บริหารระดับ

ต่าง ๆ กลุ่มผู้ปฏิบัติงาน เสมียนพนักงาน กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพเกี่ยวกับการค้า กลุ่มผู้ประกอบการ อาชีพบริการ กลุ่มเกษตรกร กลุ่มผู้ผลิต พนักงานและคนงาน กลุ่มทหาร-ตำรวจ และกลุ่มอื่น ๆ ได้แก่ คหบดี ผลการวิจัยพบว่า การยกย่องและไม่ยกย่องอาชีพต่าง ๆ นั้น เกิดจากค่านิยมใน สถานภาพของอาชีพกับความมีอำนาจ ความสามารถในการเป็นที่พึ่ง รายได้ ความท้าทาย และ ความเป็นตัวของตัวเองซึ่งเป็นค่านิยมเก่า และค่านิยมใหม่ อันเป็นพื้นฐานของสังคมไทย

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และคณะ (2528 : 13) ได้กล่าวถึงสังคมไทย เป็นสังคมเกษตร และสังคมอุตสาหกรรมหรือสังคมเมือง การประกอบอาชีพของมารดาทำให้ความสัมพันธ์ต่อ ครอบครัวเปลี่ยนแปลงไปกล่าวคือ มารดาที่ทำงานหารายได้กับมารดาที่ไม่ทำงานมีบทบาทแตกต่างกัน ในสังคมเกษตรกรรม มารดามีภาระหน้าที่มาก การบริการจากสังคมที่เป็นการผ่อนแรงมารดาใน การดูแลบ้าน ทำอาหารและเลี้ยงเด็กมีน้อย มารดาจึงต้องให้เด็กพึ่งตนเองให้มากและช่วยมารดา ด้วย ส่วนสังคมอุตสาหกรรม หรือสังคมเมือง มารดาคอยปรนนิบัติใกล้ชิดเด็กมาก ทำให้เด็กติด นิศัยและเรียกหาที่พึ่งจากผู้อื่น ดังนั้นสังคมเมืองจึงเป็นสังคมที่ฝึกฝนให้เด็กพึ่งตนเองน้อยที่สุด

นอกจากนี้ยังมีการแบ่งอาชีพออกเป็นลักษณะอื่น ๆ อีก เช่น แบ่งเป็นกลุ่มอาชีพ รับราชการและกลุ่มอาชีพอิสระ ฯลฯ ซึ่งไม่ว่าจะแบ่งอาชีพในลักษณะใด อาชีพของบุคคลย่อมจะมีกฎเกณฑ์ ระเบียบแบบแผนปฏิบัติสำหรับกลุ่มอาชีพนั้น ๆ สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ได้แบ่งอาชีพ ออกเป็น 6 ประเภทตามโครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดนนทบุรี ค่านิยม เวลาในการสนับสนุน การปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนของผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน ได้แก่ อาชีพรับราชการหรือ รัฐวิสาหกิจ ค้าขาย เกษตรกร รับจ้าง ช่างฝีมือ และอื่น ๆ

6.2 สภาพสังคมและวัฒนธรรมของจังหวัดนนทบุรี ประชากรในจังหวัดนนทบุรี
ประกอบด้วย ชาวไทยเชื้อสายต่าง ๆ ดังนี้ (สำนักงานพาณิชย์ จังหวัดนนทบุรี, 2538 : 34)

1. เชื้อสายไทย มีอยู่ทั่วไปทุกอำเภอซึ่งเป็นชนส่วนใหญ่ที่สุดของจังหวัด คนไทยเป็น เจ้าของที่ดินตั้งแต่เดิมปะปนอยู่ในเชื้อสายอื่น ๆ ดันตระกูลและรกรากเป็นชาวจังหวัดกาญจนบุรี พระนครศรีอยุธยาและนครชัยศรี

2. เชื้อสายมอญ สืบเชื้อสายมอญจากที่อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ปัจจุบันชาวไทยเชื้อสายมอญจะอยู่ในอำเภอปากเกร็ด ตั้งแต่ปากคลองตลาดฝั่งเหนือ ลำน้ำ เจ้าพระยาด้านตะวันออกและตะวันตก ตำบลอ้อมเกร็ดเหนือคลองบางภูมิขึ้นไป รวมทั้ง เกาะเกร็ดด้วย

3. เชื้อสายอิสลาม ตั้งบ้านเรือนอยู่ที่ตำบลบางกระสอ และบ้านตลาดแก้ว ในตำบล บางตะนาวศรี อำเภอเมืองนนทบุรี มีเชื้อสายแขกปัตตานี ไทยอิสลามที่ตำบลท่าอิฐ อำเภอ ปากเกร็ด เป็นเชื้อสายชาวเมืองไทรบุรี และอพยพเรื่อยมาจนถึงอำเภอบัวทอง

วิทยากร เชียงกุล (2536 : 25) ได้กล่าวถึงชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของชาว จังหวัดนนทบุรีจะมีลักษณะก้ำกึ่งระหว่างชาวเมืองกับชาวชนบท โดยเฉพาะในเขตเมือง เขต เทศบาลหรือสุขาภิบาลที่มีความเจริญ จะมีสภาพชีวิตความเป็นอยู่คล้ายกับกรุงเทพมหานคร รวมทั้งชุมชนแออัด แหล่งเสื่อมโทรมของผู้มีรายได้น้อย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นคณงานรับจ้าง คนเหล่านี้ส่วนใหญ่อพยพมาจากที่ต่าง ๆ กัน ทำให้เกิดชุมชนใหม่ที่มีผู้คนหลากหลาย ไม่มีลักษณะเป็น อันหนึ่งอันเดียวกัน ผู้คนทั่วไปมีรายได้น้อย แต่เพราะความอยู่ใกล้กรุงเทพมหานคร ได้รับอิทธิพล ของสื่อสารมวลชน จึงมีวัฒนธรรมการบริโภคเลียนแบบชาวกรุงเทพมหานคร

การศึกษา มีสถานศึกษาดั้งแต่ระดับอนุบาลถึงระดับอุดมศึกษา โดยมีหน่วยงานทางด้านการ ศึกษาสังกัดกรมต่าง ๆ ของกระทรวงศึกษาธิการรับผิดชอบดำเนินการ ให้บริการการศึกษา แก่เยาวชนและประชาชนทั่วไป เนื่องจากนนทบุรีเป็นจังหวัดที่อยู่ใกล้กรุงเทพมหานครซึ่งเป็น ศูนย์กลางการศึกษาของประเทศทำให้ประชาชนมีการศึกษาก่อนข้างดี กล่าวคือ ในเขตเทศบาล มีผู้กำลังเรียนมากกว่านอกเขตเทศบาล (สำนักงานพาณิชย์จังหวัดนนทบุรี. 2538 : 32 - 33)

กล่าวโดยสรุป ประชากรในจังหวัดนนทบุรีประกอบด้วยชนชาติไทย ชาวไทยเชื้อสาย มอญ และชาวไทยเชื้อสายอิสลาม ประชากรมีการศึกษาก่อนข้างดี กล่าวคือ ในเขตเทศบาลมี ผู้กำลังเรียนมากกว่านอกเขตเทศบาล ความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของประชากรจะมีลักษณะก้ำกึ่ง ระหว่างชาวเมืองกับชาวชนบท โดยเฉพาะในเขตเมืองหรือเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลที่มี ความเจริญ จะมีชีวิตความเป็นอยู่คล้ายกับกรุงเทพมหานคร

6.3 ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับลูก ครอบครัวเป็นสถาบันแรกที่มีความสำคัญ ต่อชีวิตของเด็กในการสร้างลักษณะนิสัยหรือนุคลิกภาพของเด็ก ในแต่ละครอบครัวจะมีวัฒนธรรม และวิถีการดำเนินชีวิตที่เป็นแบบเฉพาะของตนเอง การอบรมเลี้ยงดูของแต่ละครอบครัว แต่ละ สังคมจึงแตกต่างกัน

งามตา วนิทานนท์ (2536 : 69 - 70) ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ในครอบครัวเป็น ปริมาณเวลาและโอกาสที่สมาชิกในครอบครัวได้พบปะพูดคุยกับบุตร การปฏิสัมพันธ์กันใน โอกาสและสถานที่ต่าง ๆ และสัมพันธ์ภาพที่สมาชิกในครอบครัวมีต่อกัน แบ่งได้ดังนี้

1. เวลาที่ใช้กับบุตร หมายถึง จำนวนเวลาที่บิดาหรือมารดา ใช้ในการพบปะพูดคุยกับ บุตรในเรื่องต่าง ๆ แต่ละวันใน 1 สัปดาห์

2. ความใกล้ชิดกับบุตร หมายถึง ปริมาณความถี่ที่บิดาปฏิสัมพันธ์กับบุตรของตนใน กิจกรรมต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกครอบครัว เช่นกิจกรรมเกี่ยวกับการเรียนของบุตร ร่วมเล่น เกมและกีฬาต่าง ๆ ภายในบ้าน ทำงานอดิเรกร่วมกัน พาบุตรไปซื้อของใช้จำเป็น พาไปทัศนศึกษา และพูดคุยแลกเปลี่ยนข่าวสารระหว่างกัน

3. ความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรส หมายถึง ปริมาณการรับรู้ถึงความเกี่ยวข้องผูกพัน ที่สามีและภรรยามีต่อกัน ใน 3 ด้าน คือ 1) การสนับสนุนทางอารมณ์ ได้แก่ การให้ความรัก ความเอื้ออาทร และการเห็นคุณค่าของกันและกัน 2) การสนับสนุนที่เป็นรูปธรรม ได้แก่ การพึ่งพา ด้านเงินทอง เป็นต้น 3) การสนับสนุนด้านข้อมูล ได้แก่ การให้ข่าวสาร การแลกเปลี่ยน ความคิดเห็น เป็นต้น

นอกจากนี้ รัชติการ์ สุขเกษม (2528 : 68) ได้กล่าวถึง สภาพแวดล้อมในบ้านมีส่วน สำคัญต่อความประพฤติดของเด็ก สภาพแวดล้อมดังกล่าว ได้แก่ทัศนคติของพ่อแม่ ลักษณะ การอบรมเลี้ยงดู และสัมพันธ์ภายในบ้าน เป็นต้น ปัญหาครอบครัวมีความเกี่ยวพันอย่างยิ่ง กับการกระทำผิดวินัยของเด็ก ครอบครัวที่มีการจัดระบบที่ดีย่อมจะมีส่วนในการสร้างวินัยให้เด็ก ครอบครัวเป็นหน่วยที่สำคัญที่สุดของสังคม บ้านและครอบครัวนับว่าเป็นสถาบันสังคมที่มีความ สำคัญอันดับแรก ในการที่จะสร้างลักษณะนิสัย และบุคลิกภาพของเด็ก ถ้าภายในบ้านหรือ ครอบครัวมีความสุข ทุกคนมีความสามัคคีกลมเกลียวกันเป็นอย่างดี บิดามารดามีความห่วงใย ในตัวลูก โดยเอาใจใส่อุปการะเลี้ยงดู และพยายามอบรมบ่มนิสัยในทางที่ดีงามให้แก่บุตรและทำ ตัวเป็นตัวอย่างที่ดี ย่อมทำให้บุตรเกิดความรักพ่อแม่ มีความอบอุ่น และมีแต่ความสุขรวมทั้งรับ แต่สิ่งที่ดีงามเข้ามาในชีวิต ทำให้เด็กเจริญเติบโตได้ดี แต่ในทางตรงกันข้ามครอบครัวที่บิดามารดา ขาดความสามัคคี ไม่ยอมให้อภัยซึ่งกันและกัน มีการทะเลาะวิวาทกันบ่อย ๆ เด็กย่อมรับนิสัย ก้าวร้าว พุดจาหยาบคาย ชอบวิวาทหรือเด็กที่อยู่ในครอบครัวที่พ่อแม่เป็นโรคประสาทจู้จี้ขี้บ่น เด็กมักจะขาดความมั่นคงทางอารมณ์ ในครอบครัวที่พ่อแม่ชอบเล่นการพนันหรือดื่มสุรา เด็กอาจ จะติดนิสัยชอบเล่นการพนัน หรือดื่มสุราไปด้วย เด็กที่พ่อแม่เลิกร้างแตกแยก ไม่ได้อยู่ร่วมกัน เด็กมักจะติดนิสัยแฉ่งกระด้างหรือกลายเป็นพาลเกร เพื่อหาทางชดเชย ความต้องการที่ขาดไป ส่วนเด็กกำพร้าพ่อแม่ หรือพ่อแม่ถึงแก่กรรมทั้งสองคนก็ทำให้เด็กขาดความรักความอบอุ่น และ เกิดมีปัญหาด้านความประพฤติได้เช่นกัน นอกจากนี้ครอบครัวที่พ่อแม่เข้มงวดกวดขันมากเกินไป หรืออ่อนโยนตามใจมากเกินไป ก็จะทำให้เด็กเสียนิสัย และประพฤติดิฉินได้ง่าย ครอบครัวที่ยากจน มีลูกมากย่อมทำให้พ่อแม่ดูแลไม่ทั่วถึง เด็กได้รับความเคียดแค้นยากลำบากขาดความอบอุ่นมั่นคง ทางจิตใจ กลายเป็นเด็กที่มีปัญหาด้านความประพฤติ

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และ เพ็ญแข ประจวบปัจฉิม (2524 : 9) ได้กล่าวถึง บทบาท ของครอบครัวว่า ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาต่อเด็กในวัยรุ่นอาจจะเป็นปัญหาเพราะในช่วง วัยรุ่น เด็กเริ่มจะแยกตัวเป็นอิสระจากครอบครัว ทั้งทางด้านการคิด และการกระทำ ทำให้เกิด ความลำบากในการปฏิบัติตนทั้งของวัยรุ่นเอง และบิดามารดาของวัยรุ่น กล่าวคือเด็กในช่วงวัยรุ่นนี้ บางครั้งจะทำตัวเป็นผู้ใหญ่ได้ แต่ในบางครั้งก็กลับเป็นเด็กอีก ส่วนบิดามารดา ในบางครั้งก็ปล่อย

ลูกวัยรุ่นเป็นอิสระมากเกินไป ในบางครั้งก็ควบคุมมากเกินไป จึงอาจเกิดปัญหาภายในครอบครัวขึ้นได้

กล่าวโดยสรุป ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับลูก ในจังหวัดนนทบุรีเป็นปริมาณเวลาที่ผู้ปกครองได้พูดคุยกับลูกอย่างใกล้ชิดในเรื่องต่าง ๆ ในแต่ละวันใน 1 สัปดาห์ ซึ่งในช่วงวัยรุ่นความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดากับลูกอาจเป็นปัญหา โดยเฉพาะในครอบครัวที่บิดามารดาขาดความสามัคคีกันมีการทะเลาะวิวาทกันบ่อย ๆ ชอบดื่มสุรา เล่นการพนัน ไม่มีเวลาให้กับลูก เข้มงวดควบคุมมากเกินไปหรืออ่อนโยน ปล่อยให้ลูกเป็นอิสระมากเกินไปทำให้เด็กพยายามแยกตัวเป็นอิสระทั้งด้านความคิดและการกระทำให้เกิดปัญหาภายในครอบครัวขึ้นได้

7. การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง

โรงเรียนเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน เป็นสถาบันพัฒนาคน เพื่อดำรงชีวิตที่ดีในชุมชน มีหน้าที่ในการถ่ายทอดวัฒนธรรม และเตรียมสมาชิกของสังคมให้เป็นบุคคลที่สังคมยอมรับ ดังนั้นบ้านและชุมชนจึงมีบทบาทสำคัญเกี่ยวข้องกับทางโรงเรียน และมีส่วนสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน

เชววัน มณีวงษ์ (2528 : 177) กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองว่า โดยหลักการแล้วการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองควรเป็นกระบวนการร่วม 2 ทาง กล่าวคือ เป็นการสร้างความสัมพันธ์จากโรงเรียนไปสู่ชุมชน จากชุมชนกลับเข้าสู่โรงเรียน ในเรื่องเกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ควรจะร่วมกันพิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน และสามารถปฏิบัติได้จริง ไม่ล้าสมัยในการนำไปปฏิบัติ การแก้ไขควรเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติได้เข้าไปมีส่วนแก้ไขปรับปรุงด้วย ทั้งนี้เพราะผู้ปฏิบัติย่อมตระหนักได้ดีว่า จะนำไปปฏิบัติได้จริงมากน้อยเพียงใด

นาฏเจลิยว สุมาวงศ์ (2522 : 2) กล่าวว่า การที่โรงเรียนกับชุมชนจะร่วมมือกันในการสร้างความเจริญให้แก่ชุมชนนั้นอาจทำได้โดยวิธีการต่อไปนี้

1. จัดให้มีกรรมการโรงเรียน โดยเลือกตั้งจากประชาชน
2. เปิดโอกาสให้ชุมชนใช้อาคารสถานที่ของโรงเรียนนอกเวลาเรียนหรือวันหยุด
3. จัดหลักสูตรของโรงเรียนให้สัมพันธ์กับชุมชน
4. จัดกิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียน ซึ่งจะช่วยให้ชุมชนเข้ามามีบทบาทในโรงเรียน

เชื้อ สาริมาน (2524 : 19) กล่าวว่า บทบาทของผู้ปกครองนักเรียนจะเป็นเครื่องชี้วัดความเข้าใจอันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชนได้เป็นอย่างดีคือ

1. การประสานความเข้าใจอันดีระหว่างผู้ปกครอง ครู และโรงเรียน ทำให้เกิด

ความร่วมมือในอันที่จะส่งเสริมการศึกษา ศีลธรรม วัฒนธรรม และสวัสดิภาพของนักเรียน

2. การแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดและประสบการณ์ แก้ไขปัญหาของนักเรียน รวมทั้งการให้คำแนะนำในการศึกษา และอาชีพในอนาคต

3. การส่งเสริมการศึกษา พัฒนาโรงเรียน เผยแพร่วิทยาการ และบำเพ็ญสาธารณประโยชน์

4. การสนับสนุนให้นักเรียนได้บำเพ็ญประโยชน์ต่อบ้านเมืองและสังคมส่วนรวม

5. การส่งเสริมและสนับสนุนการรักษาสิ่งแวดล้อมที่ดี และธำรงไว้ซึ่งเกียรติคุณของโรงเรียน

เมธี ปิณฑนันทน์ (2525 : 267-268) ได้สรุปตัวอย่างกิจกรรมที่โรงเรียนใช้กันมาก และได้ผลดีในการประชาสัมพันธ์โรงเรียน ได้แก่ การแข่งขันการประกวดการแสดงต่าง ๆ การจัดทำวารสารของนักเรียนหรือโรงเรียน โดยให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมมาชมหรือแสดงความคิดเห็น การจัดตั้งสถานักเรียน โดยมีครูเป็นที่ปรึกษา โรงเรียนควรจัดการประชุมนักเรียนอย่างน้อยเดือนละครั้ง และให้ผู้ปกครองมาร่วมให้ความรู้ ทำให้ครู นักเรียนและผู้ปกครองมีความใกล้ชิดกันยิ่งขึ้น ประชาชนในท้องถิ่นได้มีการรู้จักโรงเรียน

ภิญโญ สาธร (2526 : 315) กล่าวว่า ในฐานะที่โรงเรียนเป็นหน่วยหนึ่งของสังคมและตั้งอยู่ในสังคมประชาธิปไตย โรงเรียนควรเป็นของประชาชน จัดการเรียนการสอนโดยการเรียนรู้เห็นและความร่วมมือของประชาชน เพื่อประโยชน์ของประชาชน การมีส่วนร่วมของประชาชนจึงมีความสำคัญ เนื่องจากทำให้ประชาชนได้ทราบเกี่ยวกับกิจการต่าง ๆ ของโรงเรียน เป็นการสร้างความเชื่อถือ ความมั่นใจและความนิยมที่มีต่อโรงเรียนให้เกิดขึ้นในหมู่ประชาชน

ณรงค์ ธีรไวทยะ (2527 : 23) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองนับว่าเป็นการสร้างภาพพจน์ให้เกิดขึ้นต่อชุมชนและสังคม ผู้ปกครองนักเรียนก็มีส่วนสำคัญที่จะก่อให้เกิดประชาภคิตที่สำคัญต่อการบริหารงานของโรงเรียน

พิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์ (2527 : 60) กล่าวว่า โดยปกติการมีความร่วมมืออันดีระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง นอกเหนือจากการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารซึ่งกันและกันแล้ว ยังทำให้ผู้ปกครองมีโอกาสใกล้ชิดกับทางโรงเรียนมากขึ้น รวมทั้งการให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียน ในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเด็กนักเรียน และเกี่ยวกับความก้าวหน้าทางการศึกษา ซึ่งไม่มีอะไรจะทำได้ดีไปกว่าการทำให้ผู้ปกครองเข้าใจโรงเรียนได้ดี และมีความรู้สึกรับผิดชอบในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน

บุญเหลือ พูลทอง (2529 : 3) กล่าวว่า การที่ผู้ปกครองจะให้ความร่วมมือกับโรงเรียนด้วยดีนั้น สิ่งสำคัญขึ้นอยู่กับศรัทธาของผู้ปกครองที่มีต่อโรงเรียน ศรัทธาดังกล่าวจะเกิดขึ้นได้

ต่อเมื่อโรงเรียนจัดการศึกษาได้ผล กิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้นมีส่วนส่งผล
ภาคภูมิใจในโรงเรียนที่บุตรหลานของคนเล่าเรียนอยู่ และโรงเรียนต้องประชาสัมพันธ์กิจกรรม
ให้ผู้ปกครองทราบด้วย

✓ ชัมชัน และยอนเน่ (Sumption and Yvonne อ้างอิงจากประดิษฐา จันทรไทย. 2532 :
10) กล่าวว่า ลักษณะการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนในการจัดการศึกษา คือการที่ผู้ปกครอง
หรือประชาชนมีส่วนร่วมในโรงเรียน โดยการสนับสนุนด้านความคิดเห็น ตัดสินใจ สละแรงงาน
และเวลาให้โรงเรียนในการวางแผน การกำหนดนโยบาย การติดต่อสื่อสารระหว่างบ้านและ
โรงเรียน การแก้ปัญหาพัฒนาสนับสนุนด้านการเงิน และการประเมินผลการทำงานซึ่งแบ่งออก
เป็น 2 ประการ คือ

1. การมีส่วนร่วมอย่างไม่เป็นทางการ คือการมีส่วนร่วมโดยอิสระ มีส่วนร่วมโดย
ไม่มีกฎหมาย ระเบียบประเพณีและข้อตกลงรองรับ การมีส่วนร่วมอย่างไม่เป็นทางการโดย
ปัจเจกบุคคล คือการเกี่ยวข้องเฉพาะคราว เช่นในฐานะของผู้ชำนาญพิเศษในสาขาอาชีพ เป็นต้น
ส่วนการมีส่วนร่วมอย่างไม่เป็นทางการ โดยกลุ่มบุคคล เป็นการรวมกลุ่มผู้ที่มีความสนใจในเรื่อง
เดียวกันเฉพาะคราว ไม่ต่อเนื่อง เช่นกลุ่มผู้สนใจในการกีฬาของโรงเรียน

2. การมีส่วนร่วมอย่างเป็นทางการ คือการมีส่วนร่วมโดยมีกฎหมาย ระเบียบประเพณี
และข้อตกลงร่วมกันรองรับ การมีส่วนร่วมอย่างเป็นทางการโดยปัจเจกบุคคล เช่นได้รับเลือกตั้ง
เป็นตัวแทนและเกี่ยวข้องโดยตรง การมีส่วนร่วมอย่างเป็นทางการโดยกลุ่มบุคคล เช่นสมาคม
ผู้ปกครองและครู สมาคมวิชาชีพ

การมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง อาจกล่าวได้ว่า เป็นการที่บุคคลหรือกลุ่ม
บุคคลให้การสนับสนุน ช่วยเหลือร่วมมือกับโรงเรียน การที่ผู้ปกครองจะให้ความร่วมมือกับ
โรงเรียนอาจทำได้โดยการเป็นกรรมการสมาคมผู้ปกครองและครู จากการเลือกตั้ง ซึ่งจะก่อให้เกิด
ประโยชน์ต่อโรงเรียนหลายประการ เช่นการบริหารโรงเรียน การจัดหาเงินทุนการศึกษาให้กับ
นักเรียนที่ยากจน การให้ความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาความประพฤติของนักเรียน และการให้
ความช่วยเหลือดูแล ควบคุมพิจารณาปรับปรุงระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนจะเห็นได้จากราย
ละเอียดของตัวอย่าง โครงการของสมาคมผู้ปกครองและครูสวนกุหลาบวิทยาลัยนนทบุรี ซึ่ง
สมหมาย วัฒนศิริ (2541 : 17 - 18) กล่าวว่าสมาคมผู้ปกครองและครูมีกรอบความคิด เพื่อมุ่ง
ส่งเสริมสนับสนุนและให้ความร่วมมือกับโรงเรียนในการพัฒนาศักยภาพของครู-อาจารย์ ตลอดจน
ร่วมมือกับผู้ปกครองและประสานงานกับองค์กรต่าง ๆ โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. สร้างความสัมพันธ์อันดีงามระหว่างผู้ปกครองกับครูและสมาชิก เพื่อให้เกิด
ความร่วมมือในการส่งเสริมการศึกษา ศีลธรรมและวัฒนธรรมของนักเรียน

2. จัดให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น และประสบการณ์เพื่อแก้ไขปัญหาของนักเรียน รวมทั้งการให้การแนะแนวในการศึกษาและอาชีพ

3. ร่วมมือกับรัฐบาล องค์กร หรือสมาคมหรือคณะบุคคลในอันที่จะส่งเสริมให้เยาวชนมีความรู้ความประพฤติดี มีพลานามัยสมบูรณ์เพื่อที่จะเป็นพลเมืองดีของชาติ

4. ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ โดยเฉพาะความเจริญในการศึกษาและสวัสดิการของนักเรียนและครู

นอกจากนั้นสมาคมผู้ปกครองและครูได้มีการจัดกิจกรรมที่สำคัญคือ

1. ด้านการเรียนการสอน ลักษณะของกิจกรรมจะเน้นที่การพัฒนาครูและบุคลากรของโรงเรียน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน โดยเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง และอาศัยสื่อที่มีคุณภาพและทันสมัย โครงการที่สำคัญได้แก่

- โครงการฝึกอบรม สัมมนาศึกษาดูงาน และการผลิตสื่อการสอน
- โครงการสอนเสริม
- โครงการเข้าค่ายวิชาการ
- โครงการประกวดแข่งขันทักษะความสามารถต่าง ๆ ตลอดจนการเผยแพร่ผลงาน
- โครงการจัดซื้อรวมทั้งการซ่อมบำรุงรักษา สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน
- โครงการพัฒนาศูนย์วิชาต่าง ๆ โดยเฉพาะศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนวิชาศิลปะ
- โครงการจัดจ้างวิทยากรพิเศษ และเจ้าหน้าที่สมาคม ฯ

2. ด้านเกี่ยวกับตัวนักเรียน ลักษณะของกิจกรรมด้านนี้จะมุ่งด้านพฤติกรรมของวัยรุ่น เพื่อสร้างจิตสำนึกในความเป็นมนุษย์ การอยู่ในสังคมและโลกของความเป็นจริง การรู้จักวางแผนตัวเอง การทำงานร่วมกัน การรู้จักแยกแยะความผิดถูก และตัดสินใจได้ มีระเบียบวินัย ปลอดภัย เสพติด และปลูกฝังความเป็นไทย เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ โครงการที่สำคัญได้แก่

- โครงการสร้างเครือข่ายผู้ปกครอง
- โครงการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน
- โครงการกิจกรรมชุมนุมและกิจกรรมคณะกรรมการนักเรียน
- โครงการป้องกันต่อต้านสารเสพติดและโรคเอดส์
- โครงการส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยและความเป็นผู้นำ
- โครงการส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม

3. ด้านสวัสดิภาพและสวัสดิการ ลักษณะของกิจกรรมเพื่อมุ่งเน้นให้ครู นักเรียน ตลอดจนเจ้าหน้าที่ของโรงเรียนมีความปลอดภัย มั่นใจ มีขวัญและกำลังใจในอันที่จะสอนนักเรียน

และอยู่อย่างมีความสุข โครงการที่สำคัญ ได้แก่

- โครงการสร้างบรรยากาศ และสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน
- โครงการซ่อมบำรุงรักษา พัฒนาด้านสาธารณูปโภคและสถานที่
- โครงการด้านความปลอดภัย
- โครงการด้านสวัสดิการทั่วไป
- โครงการร่วมมือกับสถาบันและหน่วยงานอื่นทั้งภาครัฐและเอกชน
- โครงการประกาศเกียรติคุณของบุคลากรในโรงเรียน

4. กิจกรรมที่ผู้ปกครองมีส่วนร่วม

โสภาค วิริโยธิน (2536 : 59) ได้กล่าวว่า ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งของการศึกษาเล่าเรียนคือ ทุนทรัพย์หรือเงิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการศึกษาเล่าเรียนที่มีใช้การศึกษาภาคบังคับ เป็นที่น่าเสียดายยิ่งว่ามีนักเรียนเป็นจำนวนมากไม่โอกาสที่จะได้ศึกษาเล่าเรียนในระดับสูง ทั้งนี้ เพราะความยากจนและขาดแคลนทุนทรัพย์ ถึงแม้ว่าจะมีสติปัญญาสูงก็ตาม ดังนั้นหากมีโอกาสและความสามารถในการด้านต่าง ๆ ผู้บริหารโรงเรียนน่าจะได้อำนาจดำเนินการเรื่องทุนการศึกษาให้กับนักเรียนที่ขาดทุนทรัพย์ เพื่อเปิดโอกาสให้ได้รับการศึกษาตามสติปัญญา ความสามารถ อันจะเป็นประโยชน์ต่อตัวนักเรียนเองและสังคมต่อไป การจัดบริการทุนการศึกษาในโรงเรียนนั้นอาจจัดดำเนินการเป็น 3 ประเภท คือ ทุนการศึกษา เงินยืมเพื่อการศึกษา บริการจัดหางานทำ การจัดการบริการด้านทุนการศึกษานั้นอาจมีแหล่งที่มาของทุนการศึกษา จากทุนการศึกษาของรัฐบาล ทุนการศึกษาของเอกชน ทุนการศึกษาที่ทางโรงเรียนได้จากการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ทุนการจัดตั้งมูลนิธิ การดำเนินงานบริการให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียนที่ขาดแคลน นั้นเป็นเรื่องที่ค่อนข้างจะยุ่งยาก ดังนั้นผู้บริหารจะต้องกำหนดแนวทางปฏิบัติในด้านต่าง ๆ ให้ชัดเจน เช่นการจัดตั้งคณะกรรมการ หลักเกณฑ์ในการพิจารณาให้ทุนการศึกษา เป็นต้น

สมหมาย วัฒนศิริ (2529 : 18) ได้ทำการวิจัยเรื่องการจัดการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดนนทบุรีตามทัศนะของผู้ปกครอง พบว่า การทดลองโครงการ “วันผู้ปกครองพบครู” โดยการเชิญผู้ปกครองมาเยี่ยมโรงเรียน ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บ้านกับโรงเรียนได้ร่วมมือกันในการอบรมสั่งสอนบุตรหลานให้ได้ผลดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะการดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมปัจจุบัน และเชิญผู้ปกครองมาโรงเรียนวันละหนึ่งห้องเรียน ตั้งแต่เวลา 15.00 น. หลังเลิกเรียนแล้วตลอดปีการศึกษา โรงเรียนจะเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองพบกับอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ประจำวิชาและหัวหน้าระดับชั้น เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่าง ผู้ปกครองและครู หรือระหว่างผู้ปกครองกับผู้ปกครองด้วยกัน รวมทั้งการรายงานผลการเรียน และพฤติกรรมของนักเรียน เพื่อหาทางแก้ไขและเสนอแนะแนวทางช่วยเหลือเด็กนักเรียนได้ทันการ ก่อนกลับทางโรงเรียนยังได้ขอความเห็น

เกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนจากผู้ปกครองด้วย ซึ่งประโยชน์จากโครงการคือทำให้ผู้ปกครองได้รู้ความเป็นไปของโรงเรียน เข้าใจเด็กได้ดีขึ้น ได้คุ้นเคยกับครูอาจารย์ประจำวิชาและอาจารย์ประจำชั้น ตลอดจนสภาพแวดล้อมของโรงเรียนที่ลูกหลานอยู่

กล่าวโดยสรุป การที่ผู้ปกครองจะให้ความร่วมมือกับโรงเรียนอาจทำได้โดยการเป็นกรรมการสมาคมผู้ปกครองและครู ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้ปกครองกับครู มีการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นเพื่อแก้ไขปัญหาของนักเรียน กิจกรรมของสมาคมผู้ปกครองและครูได้แก่ กิจกรรมด้านการเรียนการสอน ด้านเกี่ยวกับตัวนักเรียน ด้านสวัสดิภาพและสวัสดิการ และกิจกรรมที่ผู้ปกครองมีส่วนร่วม เช่น การให้ทุนการศึกษา การจัดโครงการเชิญผู้ปกครองมาเยี่ยมโรงเรียน เป็นต้น

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

8.1 งานวิจัยภายในประเทศ

ทวีป ปรีชา (2519 : 60) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาทางวินัยนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดนครราชสีมา ในทัศนะของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่ำ จะมีปัญหาทางด้านการอ่านและเขียนหนังสือทำให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องระเบียบวินัยน้อยกว่าผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาสูง ทางบ้านและทางโรงเรียนไม่ค่อยได้ร่วมมือกันแก้ปัญหา นักเรียนผู้ปกครอง และครูพบปะกันนาน ๆ ครั้ง ผู้ปกครองเห็นว่าระเบียบการแต่งกาย ระเบียบความประพฤติที่ใช้อยู่มีความเหมาะสมแล้ว ส่วนเรื่องการลงโทษผู้ปกครองเห็นว่านักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบควรได้รับการลงโทษ การทำทัณฑ์บน เขียน และว่ากล่าวตักเตือน เรียงตามลำดับ จากโทษสถานหนักไปยังโทษสถานเบา

ประยงค์ โมคภา (2528 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาต่อระเบียบการแต่งกาย ระเบียบความประพฤติและการลงโทษของโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 10 พบว่า นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการกับนักเรียนที่มีผู้ปกครองมีอาชีพอื่น มีความคิดเห็นต่อระเบียบการแต่งกาย ความประพฤติ และการลงโทษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมหมาย วัฒนศิริ (2529 : 83 - 84) ได้ศึกษาการจัดการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดนนทบุรี พบว่า ผู้ปกครองที่มีการศึกษาน้อยมีความเข้าใจและความคาดหวังจากการจัดการศึกษาไม่สูงนัก จึงมีความเห็นว่าเหมาะสมแล้ว ส่วนผู้ปกครองที่มีการศึกษาสูงจะมีความรู้ ความเข้าใจเรื่องการจัดการศึกษาก่อนข้างมาก จึงมีความคาดหวังสูงต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน และผู้ปกครองที่มีส่วนร่วมต่อกิจกรรมของโรงเรียนส่วนใหญ่เป็นผู้ปกครองที่ให้

การดูแล และอยู่ร่วมกับนักเรียน ผู้ปกครองเคยไปเยี่ยมเยียนโรงเรียนโดยได้รับเชิญและได้ไปเยี่ยมบุตรหลาน ซึ่งเฉลี่ยประมาณภาคเรียนละครั้ง ผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นกรรมการของสมาคมหรือชมรมใด ๆ ของโรงเรียน

ปัญญา สดสง่า (2531 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง วินัยของนักเรียน การประพฤติผิดวินัย การป้องกันและการแก้ไข ตามทัศนะของผู้บริหารและครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ประเภทการประพฤติผิดวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานครปรากฏอยู่ในระดับปานกลาง ในเรื่องของวินัยในชั้นเรียน นอกนั้นอยู่ในระดับต่ำวิธีการป้องกันการประพฤติผิดวินัยของนักเรียน ได้มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ข้อที่โรงเรียนปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ การยกย่องเกียรติคุณแก่นักเรียนที่กระทำความดี การเชิญวิทยากรมาให้การฝึกอบรมเกี่ยวกับจรรยาบรรณและคุณธรรมของนักเรียนปรากฏอยู่ในระดับต่ำวิธีการแก้ไขการประพฤติผิดวินัยของนักเรียน ผู้บริหารและครูได้ยึดถือระเบียบการลงโทษที่กำหนดโดยกระทรวงศึกษาธิการ การแก้ไขการประพฤติผิดวินัย โดยการให้ทำความสะอาดห้องน้ำ-ห้องส้วม ปรากฏอยู่ในระดับน้อยที่สุด

วันเพ็ญ พิมพ์แดง (2533 : บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยเรื่อง การปฏิบัติตามระเบียบวินัยของโรงเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตามการรับรู้ของตนเอง ผลการวิจัยพบว่า การปฏิบัติตามระเบียบวินัยของโรงเรียนตามการรับรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาสม่ำเสมอในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นปฏิบัติตามระเบียบวินัยของโรงเรียนมากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและนักเรียนหญิงปฏิบัติตามระเบียบวินัยของโรงเรียนมากกว่า นักเรียนชาย

นงลักษณ์ ประเสริฐ และคณะ (2535 : บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยเรื่อง การปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายมัธยม) พ.ศ. 2534 ตามการรายงานของตนเอง ผลการวิจัยพบว่า การปฏิบัติตนของนักเรียนตามระเบียบของโรงเรียนตามการรายงานของตนเองโดยส่วนรวมโดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับ “นาน ๆ ครั้ง” ที่ค่อนข้างต่ำที่มีการปฏิบัติบ่อยครั้ง และเมื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย ในด้านการปฏิบัติตนโดยทั่วไปไม่แตกต่างกัน แต่ในด้านการปฏิบัติตนในเวลาเรียน และในด้านการแต่งกายแตกต่างกันโดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนหญิงปฏิบัติตนค่อนข้างบ่อยครั้งกว่านักเรียนชาย นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นปฏิบัติตามระเบียบวินัยทั้ง โดยส่วนรวมและระเบียบด้านต่าง ๆ 3 ด้าน คือ ด้านการปฏิบัติตนตามระเบียบโดยทั่วไป ด้านการปฏิบัติในเวลาเรียน และด้านการแต่งกายแตกต่างกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทุกด้าน คือ โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นปฏิบัติตามระเบียบวินัยของโรงเรียนค่อนข้างบ่อยครั้งกว่า

นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย การปฏิบัติตามระเบียบวินัยของโรงเรียน ตามการรายงานของนักเรียน และตามการรับรู้ของอาจารย์ ส่วนใหญ่สอดคล้องกัน คิดเป็น 2 ใน 3 หรือร้อยละ 66.67 ของเรื่องที่นักเรียนรายงานทั้งหมด โดยเฉพาะเรื่องนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นปฏิบัติตามด้านการแต่งกายตามระเบียบวินัยของโรงเรียนบ่อยครั้งกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีค่าของความสอดคล้องสูงสุดร้อยละ 95 ส่วนค่าของความสอดคล้องต่ำสุดคือเรื่องนักเรียนหญิงปฏิบัติตามด้านการแต่งกาย ตามระเบียบวินัยของโรงเรียนบ่อยครั้งกว่านักเรียนชาย มีค่า ความสอดคล้องร้อยละ 50

สำนักงานเขต เขตการศึกษา 6 (2535 : 65 - 69) ได้ศึกษาสภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียน และความต้องการการศึกษาของนักเรียน และผู้ปกครองนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตการศึกษา 6 พบว่าสภาพการจัดการศึกษาในปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลาง งานด้านวิชาการยังจัดอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย นักเรียนมีความต้องการให้ขยายการศึกษาให้ทั่วถึง ทั้งในเขตชุมชนเมือง และชุมชนชนบท สำหรับผู้ปกครองนักเรียนยังมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมทางการศึกษาของโรงเรียนค่อนข้างน้อยมาก โดยเฉพาะชุมชนในชนบท สาเหตุเพราะเนื่องจากการคมนาคมไม่สะดวก ในการที่จะมาร่วมกิจกรรมของโรงเรียน ส่วนใหญ่ ผู้ปกครองที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน จะเป็นผู้ปกครองที่อยู่ในเขตชุมชนเมือง ความต้องการของผู้ปกครองจะแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดในด้านวิชาการ เนื่องจากไม่ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน ทำให้ผู้ปกครองไม่ได้รับทราบข้อมูล และข่าวสารจากทางโรงเรียน ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการของผู้ปกครองนักเรียน อีกประการหนึ่ง คือ การศึกษาของผู้ปกครองนักเรียน โดยเฉพาะผู้ปกครองที่มีการศึกษาสูงจะมีความต้องการและความคาดหวังต่อสภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสูงกว่าผู้ปกครองที่มีการศึกษาดำกว่า

สวาท มุสิกะพันธ์ (2535 : 108) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาการประพาศิทธิระเบียบวินัยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตามทัศนะของนักเรียนและครูอาจารย์ พบว่า การประพาศิทธิระเบียบวินัยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตามทัศนะของครูอาจารย์ที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนที่มีเขตที่ตั้งโรงเรียนต่างกัน โดยส่วนรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยครูอาจารย์ที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนที่มีเขตที่ตั้งโรงเรียนนอกเขตเทศบาล มีทัศนะต่อการประพาศิทธิระเบียบวินัยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สูงกว่าครูอาจารย์ที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนที่มีเขตที่ตั้งโรงเรียนในเขตเทศบาล เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบ พบว่า องค์ประกอบด้านระเบียบการแต่งกาย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ .05 และองค์ประกอบด้านระเบียบความประพฤติ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยครูอาจารย์ที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนที่มีเขตที่ตั้งโรงเรียนนอกเขตเทศบาล มีทัศนคติต่อการประพฤติดิกระเบียบวินัยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสูงกว่าครูอาจารย์ที่ปฏิบัติการสอน ในโรงเรียนที่มีเขตที่ตั้งโรงเรียนในเขตเทศบาล

พร้อม มิตรสุวรรณ (2536 : 79) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาการประพฤติดิกระเบียบวินัยของนักเรียนตามทัศนะของครูและนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดพัทลุง พบว่า ผลการเปรียบเทียบการประพฤติดิกระเบียบวินัยของนักเรียน ตามทัศนะของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดพัทลุง ที่เขตที่ตั้งของโรงเรียนต่างกัน โดยภาพรวมปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยทัศนะของครูที่โรงเรียนตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าทัศนะของครูที่โรงเรียนตั้งอยู่ในเขตเทศบาล เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการแต่งกายและด้านความประพฤติเสื่อมเสีย ทัศนะของครูต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ด้านการเรียน ด้านกิริยามารยาท ด้านการเสพสิ่งเสพติด และด้านการก่อความไม่สงบในสังคม ทัศนะของครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยทัศนะของครูที่โรงเรียนตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าทัศนะของครูที่โรงเรียนตั้งอยู่ในเขตเทศบาลทุกด้าน

กฤษดา แจ่มโสภณ (2538 : 111) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาทัศนะของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับพฤติกรรมความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน การป้องกันและการแก้ไขในโรงเรียน เอกชน อาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า การแก้ไขหรือลงโทษการผิดวินัย ผู้บริหารมีทัศนะเกี่ยวกับการลงโทษการผิดวินัยอยู่ในระดับปานกลาง ก่อนข้างสูง โดยมีทัศนะที่อยู่ในระดับมากคือก่อนการลงโทษทุกครั้ง โรงเรียนได้ชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงความผิดที่ทำให้ถูกลงโทษ รองลงมาได้แก่การลงโทษทุกครั้ง โรงเรียนได้กระทำด้วยความสุ่มรอบคอบที่สุด ครูยึดหลักการลงโทษนักเรียนโดยมีความมุ่งหมายเพื่อปรับให้มีพฤติกรรมที่ดี หรือเพื่อให้เจ็ดหลาบ โรงเรียนได้ยึดระเบียบการลงโทษตามที่กำหนด สำหรับทัศนะที่อยู่ปานกลาง คือ ครูจะลงโทษทันทีที่นักเรียนทำความผิดหรือพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมทุกครั้ง โรงเรียนจะไม่อนุญาตให้นักเรียนที่แต่งกายไม่เรียบร้อย หรือผิดระเบียบเข้ามาในบริเวณโรงเรียนในเวลาที่ทำการสอน ครูมักลงโทษโดยการเขียนบันทึก เมื่อสอบสวนพบว่านักเรียนทำผิดวินัย ตามลำดับ ส่วนทัศนะที่อยู่ในระดับน้อยคือโรงเรียนมีความเชื่อว่าการลงโทษนักเรียนที่ผิดวินัยโดยการเขียน เป็นวิธีที่สามารถแก้ไขพฤติกรรมที่บกพร่องทางวินัยที่ถูกต้องวิธีหนึ่ง รองลงมาได้แก่ เมื่อนักเรียนกระทำผิดเล็กน้อย ครูจะกำหนดโทษโดยให้ทำความสะอาดห้องน้ำ ห้องส้วม หรือบริเวณโรงเรียน สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือเมื่อนักเรียนในห้องเรียนประพฤติดิคนไม่เรียบร้อยครูจะไล่ออกนอกห้อง

สุภาพร วีระวิญญู (2538 : 79 - 84) ได้ศึกษาเปรียบเทียบอัตรานักเรียน การอบรม

เลี้ยงดู และสภาพแวดล้อมของโรงเรียนระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวนัย และนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา พบว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวนัย และนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัยมีอัตมโนทัศน์แตกต่างกัน โดยนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวนัยมีอัตมโนทัศน์ต่ำกว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย นักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวนัยได้รับการเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ในขณะที่นักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน ส่วนตัวแปรด้านอัตมโนทัศน์การอบรมเลี้ยงดู และสภาพแวดล้อมของโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมด้านวินัยของนักเรียน ตัวแปรที่สามารถทำนายพฤติกรรมด้านวินัยของนักเรียนเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย อัตมโนทัศน์ด้านค่านิยมเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ การอบรมเลี้ยงดู แบบประชาธิปไตย และสภาพแวดล้อมด้านพฤติกรรมครู

บัญชา จันทร์รักษา (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ทักษะของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปทุมธานี พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนมีความเห็นว่า การจัดการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปทุมธานี จัดการศึกษามีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลางทั้งในภาพรวมและในแต่ละงาน ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษา เขตที่อยู่อาศัยและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียนแตกต่างกัน มีความเห็นต่อการจัดการศึกษาในทุกงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ซาโมรา (Zamora. 1989 : 2491-A) ได้ศึกษาวิจัยกระบวนการแก้ไขปัญหาและการตัดสินใจของผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับปัญหาวินัยนักเรียน มลรัฐฮูสตัน สหรัฐอเมริกา กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาประจำอำเภอ 36 คน เป็นชาวผิวขาว 12 คน ผิวดำ 12 คน เลือดผสม 12 คน ผลการวิจัยพบว่า การแก้ปัญหาการประพฤติผิวนัยที่ผู้บริหารโรงเรียนทั้ง 3 กลุ่ม ใช้กันโดยทั่วไปมีอยู่หลายประการ ได้แก่ การศึกษาประวัตินักเรียน พิจารณาลักษณะเฉพาะของเด็กแต่ละคน การสร้างแรงจูงใจ วิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางบ้าน ยึดมั่นในกฎระเบียบวินัย และให้ความสำคัญ การกระทำทุกกรณีที่ผิวนัย ข้อค้นพบจากการวิจัยอีกประการหนึ่งที่สำคัญได้แก่ยุทธศาสตร์ที่ผู้บริหารโรงเรียนใช้มากที่สุดในการแก้ปัญหาการประพฤติผิวนัยมีอยู่ 11 ประการ ได้แก่ ประชุมผู้ปกครอง พักการเรียน หาวิธีการหลาย ๆ อย่าง ผู้บริหารแก้ปัญหาโดยการเรียกเด็กมาพูดคุยหาข้อมูลเกี่ยวกับการประพฤติผิวนัยให้มากที่สุด ใช้เทคนิคการให้คำปรึกษา เก็บประวัติการประพฤติผิวนัย การลงโทษให้เจ็บกาย เข้มงวดกวดขันระเบียบวินัยข้อบังคับ พักการเรียนในช่วงเวลาเรียน และให้เป็นภาระของผู้ปกครองตามลำพัง

ลาบรูซเชอรี (Labrucherie. 1990 : 1067-A) ได้ทำการวิจัยเอกสารคดีต่าง ๆ ของศาลอุทธรณ์ของรัฐและรัฐบาลกลางที่เกิดขึ้นระหว่างปี ค.ศ. 1960 - 1989 ซึ่งเป็นตัวกำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารของโรงเรียน ในการสร้างกฎระเบียบของโรงเรียนมัธยมของรัฐ ด้วยการนำเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคดีนั้น ๆ มาวิเคราะห์หาค่าความหาผลกระทบทที่มีต่อการออกกฎระเบียบของโรงเรียน ผู้วิจัยได้สรุปว่า คณะกรรมการบริหารโรงเรียนได้รับมอบหมายให้ออกกฎระเบียบของนักเรียนตามรัฐธรรมนูญและบทบัญญัติของแต่ละรัฐ และศาลก็ให้การสนับสนุนด้วย ตราบเท่าที่กฎระเบียบเหล่านั้นมีความยุติธรรมและมีเหตุผล นอกจากนี้ศาลยังมีนโยบายและความปรารถนาที่จะให้โรงเรียนมีกฎระเบียบที่แน่นอนเชื่อถือได้ และให้ความสำคัญเป็นพิเศษในเรื่อง วินัยของนักเรียน การพักผ่อนหย่อนใจ กิจกรรมทางสังคมรูปแบบต่าง ๆ เช่นกิจกรรมระหว่างโรงเรียน กิจกรรมชมรม การมีสิทธิในการพูด ทั้งนี้คณะกรรมการบริหารโรงเรียนจะต้องมีความเข้าใจในกฎระเบียบดังกล่าว เพื่อจะได้ควบคุมความประพฤติของนักเรียนเป็นอย่างดี

เมเยอร์ (Myers. 1990 : 1465-A) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาความเชื่อของอาจารย์ใหญ่ต่อการควบคุมนักเรียนกับความเชื่อที่มีต่อประสิทธิภาพของกฎระเบียบของโรงเรียน ผู้วิจัยได้สรุปว่าการวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อระเบียบวินัย และตัวแปรอื่น ๆ อาทิ ความคิดเห็นของครูที่มีต่อระเบียบวินัย ศีลธรรม จรรยา สิ่งที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับระเบียบวินัยของนักเรียน ปรากฏผลว่า ครูที่มีสัมพันธภาพอันดีกับนักเรียน ครูที่สามารถสร้างบรรยากาศการสอนที่ดี มีเทคนิคการสอนที่เหมาะสม มีความสามารถในการแก้ปัญหาต่าง ๆ จะเป็นครูที่ควบคุมชั้นเรียนได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังพบว่าอาจารย์ใหญ่ที่มีการศึกษาสูง และอาจารย์ใหญ่ของโรงเรียนขนาดใหญ่สามารถใช้กฎระเบียบของโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่ง การใช้ระเบียบวินัยอย่างเฉียบขาดของครู และผู้บริหารทำให้จำนวนนักเรียนที่ทำผิดลดลงมาก การวางแผนวางสร้างระเบียบวินัยแบบเฉียบขาดขึ้นใช้เองในโรงเรียนจะช่วยกระตุ้นให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการตัดสินใจลงโทษนักเรียนที่มีปัญหา คณะกรรมการบริหารโรงเรียนเป็นกลุ่มบุคคลที่เหมาะสมในการสร้างกฎระเบียบของโรงเรียน ในการควบคุมความประพฤติของนักเรียน และเป็นผู้ลงโทษ เมื่อนักเรียนทำผิด ส่วนนักเรียนจะมีความคิดเห็นที่ถูกต้องเกี่ยวกับระเบียบวินัยหรือไม่ขึ้นอยู่กับคุณสมบัติประจำตัวของนักเรียน กิจกรรมที่เหมาะสม บุคคลและสังคมแวดล้อมที่เอื้ออำนวย บ้าน โรงเรียน รวมทั้งกระบวนการพิจารณาความผิด และการลงโทษที่ยุติธรรมรวดเร็ว

เพลชา (Plesha. 1990 : 1496-A) ได้ศึกษาวิจัยเชิงบรรยายเกี่ยวกับการประพฤติดิวินัยนักเรียนในชั้นเรียน ผู้วิจัย ได้สัมภาษณ์เด็กนักเรียน 26 คน จากโรงเรียนมัธยมในมลรัฐฟิลาเดเฟีย สหรัฐอเมริกา สัมภาษณ์ครูประจำชั้นผู้มีประสบการณ์เกี่ยวกับการประพฤติดิวินัยในชั้นเรียน และศึกษาวิเคราะห์ กรณีต่าง ๆ 300 กรณีจากบันทึกการประพฤติดิวินัยของเด็ก

นักเรียนในอดีตที่ผ่านมา ผลการวิจัยพบว่าในชั้นเรียนที่ปกติ และชั้นเรียนที่สภาพเลวร้ายนั้นมีองค์ประกอบที่แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดคือ องค์ประกอบเกี่ยวกับสภาพทางด้านสังคมเศรษฐกิจของนักเรียน ความสามารถทางการเรียน ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและอัตราการขาดเรียน

บาร์นส์ (Barnes. 1995 : 3152-A) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนของผู้ปกครองนักเรียนพบว่า การมีส่วนร่วมกับการเรียนการสอนของโรงเรียน โดยอุดมคติแล้ว ผู้ปกครองต้องการมีบทบาทที่โรงเรียนหรือในชั้นเรียน แม้ว่าจริง ๆ แล้ว การมีส่วนร่วมของพวกเขาจะไม่เป็นไปตามอุดมคติดังกล่าว และได้พบว่าผู้ปกครองต้องการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนที่บ้านด้วย การศึกษาครั้งนี้ได้หลักฐานเพิ่มเติมว่าบิดามารดาชาวอเมริกัน-อัฟริกันมีความประสงค์ที่จะมีสิทธิ์มีเสียงเกี่ยวกับการเรียนการสอนลูก ๆ ของตน ซึ่งบ่งชี้ว่า บิดามารดาชาวอเมริกัน-อัฟริกันเห็นคุณค่าของการศึกษาและเห็นว่าโรงเรียนจำเป็นต้องตระหนักถึงความคาดหวังด้านการศึกษาและวัฒนธรรมของผู้ปกครองด้วย

พอร์เตอร์ (Porter. 1995 : 162-A) ได้ศึกษาปัจจัยที่สนับสนุน หรือขัดขวางการมีส่วนร่วมในการศึกษาของบุตรของบิดามารดาผิวดำ พบว่า บิดามารดาผิวดำมีความคิดว่าพวกเขาและบุตรได้รับการปฏิบัติอย่างไม่ยุติธรรมและไม่เท่าเทียมกัน บิดามารดาผิวดำยังไม่ได้มีส่วนร่วมในการศึกษาของบุตรเท่าที่ควร ข้อเสนอแนะสำหรับการเปลี่ยนแปลง คือ การจัดตั้งองค์กรความร่วมมือของชาวผิวดำ และการให้เงินยืมต่าง ๆ ของชาวผิวดำ รวมทั้งกลุ่มพลเรือนอื่น ๆ ที่ช่วยเหลือชุมชนผิวดำมีส่วนร่วมในการศึกษา

การูณาร์ตน์ (Karunaratne. 1996 : 4339-A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับโครงการวิทยาศาสตร์ในครอบครัวว่ามีส่วนช่วยให้เด็กฝึกการ และบิดามารดาเกิดความสนใจในการเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์อย่างไรบ้าง พบว่า ปัจจัยอย่างหนึ่งที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการดังกล่าว คือการที่ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในโครงการ เช่น การลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับบุตร

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการมีส่วนร่วมและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดการกระทำกับข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นผู้ปกครองของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี ปีการศึกษา 2541 จำนวน 19 โรงเรียน เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ 10 โรงเรียน โรงเรียนขนาดกลาง 5 โรงเรียน โรงเรียนขนาดเล็ก 4 โรงเรียน รวมจำนวน 34,553 คน โดยถือว่านักเรียนแต่ละคนมีผู้ปกครอง 1 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นผู้ปกครองของนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี ปีการศึกษา 2541 จำนวน 10 โรงเรียน จำนวน 10 ห้องเรียน มีจำนวน 445 คน ได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Cluster Sampling) มีโรงเรียนและห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม (Sampling Unit) เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างเป็นตัวแทนประชากรในแต่ละโรงเรียน จึงดำเนินการสุ่มดังนี้

2.1 ประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดด้วยความเชื่อมั่น 95 % ($\alpha = .05$) ซึ่งเทียบมาจากตารางขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Yamane (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2540 : 400 อ้างอิงมาจาก Yamane 1967 : 886 - 887) ปรากฏว่าต้องใช้กลุ่มตัวอย่าง อย่างน้อย 397 คน

2.2 สุ่มโรงเรียนจากขนาดโรงเรียน คือโรงเรียนขนาดใหญ่ โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดเล็ก มาประมาณ 50 % ของโรงเรียนแต่ละขนาด

ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งหมด 10 โรงเรียน

2.3 สุ่มห้องเรียนจากโรงเรียน 10 โรงเรียนมาศึกษา 10 ห้องเรียน และให้นักเรียนทุกคนในห้องเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 445 คน ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ขนาด โรงเรียน	ประชากร		กลุ่มตัวอย่าง			
	จำนวน โรงเรียน	จำนวน ผู้ปกครอง	จำนวน โรงเรียน	ชื่อ โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง	ระดับชั้น	จำนวน ผู้ปกครอง
ขนาดใหญ่	10	28,165	5	ศรีบุญยานนท์	3/1	50
				สวนกุหลาบวิทยาลัยนนทบุรี	2/4	50
				รัตนวิเบศร์	4/3	50
				ปากเกร็ด	5/2	50
				สตรีนนทบุรี	3/8	50
ขนาดกลาง	5	5,065	3	โพธิ์นิมิตวิทยาคม	1/4	40
				เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า นนทบุรี	3/3	38
				นนทบุรีพิทยาคม	6/2	45
ขนาดเล็ก	4	1,323	2	ราษฎร์นิยม	2/5	37
				มัธยมวัดเพลง	1/2	35
รวม	19	34,553	10		10	445

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

ลักษณะของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม

- ข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ อาชีพ ระดับการศึกษา เขตที่อยู่อาศัย เชื้อชาติ
- ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับลูก

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมกับโรงเรียนของผู้ปกครอง

จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในด้านการแต่งกาย ด้านความประพฤติและด้านการลงโทษ จำนวน 48 ข้อ

ลักษณะแบบสอบถามที่ใช้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 6 ตัวเลือก และ 5 ตัวเลือก โดยแบ่งระดับความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับลูกเป็น 6 ระดับคือ ทำประจำ ทำมาก ทำค่อนข้างมาก ทำค่อนข้างน้อย ทำน้อย ไม่ทำเลย ระดับการมีส่วนร่วมออกเป็น 5 ระดับคือ เป็นประจำ บ่อย ๆ บางครั้ง นาน ๆ ครั้ง ไม่เคยเลย และระดับความคิดเห็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาแนวคิดทฤษฎีหลักการเกี่ยวกับระเบียบวินัย ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2515 (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. 2533 : 230 - 242) และระเบียบของสถานศึกษา ว่าด้วยการแต่งกาย ความประพฤติ และการลงโทษ

2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ามากำหนดเป็นนิยามศัพท์เฉพาะเชิงปฏิบัติการแล้ว สร้างแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ และ 6 ระดับ โดยแบ่งระดับความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับลูกเป็น 6 ระดับคือ ทำประจำ ทำมาก ทำค่อนข้างมาก ทำค่อนข้างน้อย ทำน้อย ไม่ทำเลย ระดับการมีส่วนร่วม แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ เป็นประจำ บ่อย ๆ บางครั้ง นาน ๆ ครั้ง ไม่เคยเลย และระดับความคิดเห็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face validity)

4. หลังจากปรับปรุงแก้ไขตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิและอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท เสนอแนะแล้ว นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้ปกครองในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability)

แบบสอบถาม เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับลูกมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.54 และค่าความเชื่อมั่น 0.75

แบบสอบถาม เรื่องการมีส่วนร่วมของโรงเรียนของผู้ปกครอง มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.39 - 0.73 และมีค่าความเชื่อมั่น 0.82

แบบสอบถาม เรื่องความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในด้านการแต่งกาย มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.44 - 0.83 และมีค่าความเชื่อมั่น 0.97

ด้านความประพจน์มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.38 - 0.82 และมีค่าความเชื่อมั่น 0.97

ด้านการลงโทษ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.19 - 0.14 และมีค่าความเชื่อมั่น 0.69

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากบัณฑิตวิทยาลัย ถึง ผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัดนนทบุรี เพื่อขอความร่วมมือไปยังผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามพร้อมหนังสือนำจากผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัดนนทบุรี ไปให้ผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างคัดตนเอง และขออนุญาตครู - อาจารย์ที่ทำหน้าที่ ฝ่ายปกครองเป็นผู้ช่วยวิจัย นำแบบสอบถามส่งให้ผู้ปกครอง โดยนักเรียนเป็นผู้นำไปให้และ รวบรวมแบบสอบถามที่ผู้ปกครองตอบส่งคืนผู้วิจัยภายใน 3 สัปดาห์

3. ตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้รับคืนและคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์ เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูล จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไป 445 ฉบับได้รับคืนเป็นฉบับสมบูรณ์ 445 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การจัดกระทำกับข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

1. การจัดกระทำกับข้อมูล

1.1 นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาตรวจสอบฉบับที่สมบูรณ์

1.2 นำแบบสอบถาม ที่สมบูรณ์มาตรวจ รหัสอาชีพ ระดับการศึกษา เขตที่อยู่อาศัย และเชื้อชาติ ในส่วนของความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับลูกให้น้ำหนักคะแนน ดังนี้

ทำประจำ	ให้คะแนน	6	คะแนน
ทำมาก	ให้คะแนน	5	คะแนน
ทำค่อนข้างมาก	ให้คะแนน	4	คะแนน
ทำค่อนข้างน้อย	ให้คะแนน	3	คะแนน
ทำน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
ไม่ทำเลย	ให้คะแนน	1	คะแนน

การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียน ให้น้ำหนักคะแนน ดังนี้

เป็นประจำ	ให้คะแนน	5	คะแนน
-----------	----------	---	-------

บ่อย ๆ	ให้คะแนน	4	คะแนน
บางครั้ง	ให้คะแนน	3	คะแนน
นาน ๆ ครั้ง	ให้คะแนน	2	คะแนน
ไม่เคยเลย	ให้คะแนน	1	คะแนน

ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของโรงเรียน ข้อ 1- 41 เมื่อเป็นข้อความในทางลบ ให้น้ำหนักคะแนนดังนี้

ความคิดเห็นของผู้ปกครอง

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	1	คะแนน
เห็นด้วย	ให้คะแนน	2	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้คะแนน	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	5	คะแนน

ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของโรงเรียน ข้อ 42 - 48 เมื่อเป็นข้อความทางบวก ให้น้ำหนักคะแนน ดังนี้

ความคิดเห็นของผู้ปกครอง

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	5	คะแนน
เห็นด้วย	ให้คะแนน	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้คะแนน	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	1	คะแนน

1.3 ทำการประมวลผลข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS/PC⁺ เพื่อหาค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความแปรปรวน ความแปรปรวนร่วม และค่าสหสัมพันธ์

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.2 ทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม ของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียนและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน โดยใช้ t-test ทดสอบสมมติฐานข้อ 2, 6 และใช้ F-test (ANOVA) ทดสอบสมมติฐานข้อ 1, 3, 4, 5, 7, 8

2.3 การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็น ของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนและระดับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียนหาค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อ รายด้านทุกด้าน โดยใช้เกณฑ์ประเมินค่าเฉลี่ยดังนี้

ระดับความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับลูก

ทำประจำ	5.50 - 6.00
ทำมาก	4.50 - 5.49
ทำค่อนข้างมาก	3.50 - 4.49
ทำค่อนข้างน้อย	2.50 - 3.49
ทำน้อย	1.50 - 2.49
ไม่ทำเลย	1.00 - 1.49

ระดับการมีส่วนร่วม

เป็นประจำ	4.50 - 5.00
มีส่วนร่วมเกือบทุกครั้ง	3.50 - 4.49
บ่อย ๆ	2.50 - 3.49
นาน ๆ ครั้ง	1.50 - 2.49
ไม่เคยเลย	1.00 - 1.49

ระดับความคิดเห็นข้อ 1- 41

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1.00 - 1.49
เห็นด้วย	1.50 - 2.49
ไม่แน่ใจ	2.50 - 3.49
ไม่เห็นด้วยกับการปฏิบัติผิดระเบียบของโรงเรียน	3.50 - 4.49
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	4.50 - 5.00

ระดับความคิดเห็นข้อ 42-48

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	4.50 - 5.00
เห็นด้วย	3.50 - 4.49
ไม่แน่ใจ	2.50 - 3.49
ไม่เห็นด้วย	1.50 - 2.49
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1.00 - 1.49

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าเฉลี่ย

1.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธี Alpha Coefficient ของครอนบาค

(Cronbach) (ถ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 170)

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

3.1 ใช้สถิติ t - test ทดสอบสมมติฐานข้อ 2, 6

3.2 ใช้สถิติ F - test (ANOVA) ทดสอบสมมติฐานข้อ 1, 3, 4, 5, 7, 8

ใช้สถิติ Kruskal - Wallis test แล้วทดสอบการมีนัยสำคัญโดยใช้การแจกแจง

แบบ χ^2 ในกรณีที่กลุ่มตัวอย่างมีความแปรปรวนไม่เท่ากัน (heterogeneous variance)

3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับลูก การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและความคิด

เห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน ใช้ Pearson Product Moment

Correlation แล้วทดสอบความมีนัยสำคัญด้วย t - test

สถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย
ให้ทราบว่ามีความแปรปรวนหรือไม่
ในกรณีที่ค่าเฉลี่ยต่างกันแล้วค่าเฉลี่ยที่ต่างกัน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมาย ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

N	แทนจำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทนค่าเฉลี่ย
S.D.	แทนค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทนค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
F	แทนค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F - distribution
χ^2	แทนค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน Chi - Square distribution
SS	แทนค่าผลรวมกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
MS	แทนค่าเฉลี่ยผลรวมกำลังสองของคะแนน (Mean Squares)
df	แทนระดับชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
*	แทนนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทนนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมของโรงเรียน และความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี ครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ความถี่และร้อยละของผู้ปกครองนักเรียนจำแนกตามตัวแปร อาชีพ ระดับการศึกษา เขตที่อยู่อาศัย เชื้อชาติ และความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับลูก

ตอนที่ 2 การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียนและความคิดเห็นของผู้ปกครอง ที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน นำเสนอผลการวิเคราะห์ดังนี้

2.1 ค่าคะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียนของผู้ปกครอง

2.2 ค่าคะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของ

ผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียน และความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน นำเสนอผลการวิเคราะห์ ดังนี้

3.1 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียนของผู้ปกครองที่มีอาชีพ ระดับการศึกษา เขตที่อยู่อาศัย และเชื้อชาติต่างกัน

3.2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนของผู้ปกครองที่มีอาชีพ ระดับการศึกษา เขตที่อยู่อาศัย และเชื้อชาติต่างกัน

ตอนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับลูกกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียน และความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

4.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียน กับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน

4.2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับลูกกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียนและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ความถี่และร้อยละของผู้ปกครองนักเรียนจำแนกตามตัวแปร อาชีพ ระดับการศึกษา เขตที่อยู่อาศัย และเชื้อชาติ ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของผู้ปกครองนักเรียน จำแนกตามตัวแปร อาชีพ ระดับการศึกษา เขตที่อยู่อาศัย และเชื้อชาติ

	ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพ	- รับราชการ	86	19.33
	- รัฐวิสาหกิจ	47	10.56
	- ค้าขาย	109	24.49
	- เกษตรกร	30	6.47

ตาราง 2 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
- รับจ้าง	148	33.26
- อื่น ๆ	25	5.62
ระดับการศึกษา		
- ต่ำกว่าปริญญาตรี	327	73.48
- ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป	118	26.52
เขตที่อยู่อาศัย		
- ชุมชนเมือง	331	74.38
- ชุมชนชนบท	114	25.62
เชื้อชาติ		
- ชาวไทยเชื้อสายมอญ	27	6.07
- ชาวไทยเชื้อสายอิสลาม	32	7.19
- ชาวไทย	298	66.97
- ชาวไทยเชื้อสายจีน	85	19.10
- อื่น ๆ	3	0.67
รวม	445	100.00

จากตาราง 2 เมื่อพิจารณาผู้ปกครองโดยจำแนกตามอาชีพแล้ว พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างคิดเป็นร้อยละ 33.26 รองลงมาคือ ค้าขาย รับราชการ รัฐวิสาหกิจ เกษตรกร และอื่น ๆ ตามลำดับ เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้ปกครองมีการศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 73.48 และระดับปริญญาตรีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 26.52 เมื่อจำแนกตามเขตที่อยู่อาศัย พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในเขตชุมชนเมือง คิดเป็นร้อยละ 74.38 และเมื่อจำแนกตามเชื้อสายแล้ว พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่เป็นชาวไทย คิดเป็นร้อยละ 66.97 รองลงมาคือ ชาวไทยเชื้อสายจีน ชาวไทยเชื้อสายอิสลาม ชาวไทยเชื้อสายมอญ และเชื้อชาติอื่น ๆ ตามลำดับ

ตาราง 3 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับลูก

ข้อที่	ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับลูก	$\bar{X}$	S.D.
1.	การใช้เวลากับลูก	3.75	1.72
2.	ความใกล้ชิดกับลูก		
2.1	ช่วยสอนการบ้านให้ลูก	2.44	1.21
2.2	ร่วมเล่นเกมต่าง ๆ ภายในบ้านกับลูก	2.57	1.37
2.3	ในแต่ละวันได้ซักถามลูกถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น	3.72	1.43
2.4	เล่นกีฬาด้วยกันกับลูก	2.52	1.34
2.5	พาลูกไปเที่ยวทัศนศึกษาตามสถานที่ต่าง ๆ	3.02	1.44
2.6	ไปรับ - ส่งลูกที่โรงเรียน	2.49	1.50
2.7	พาลูกไปซื้อเสื้อผ้าและเครื่องใช้ที่จำเป็น	3.33	1.47
2.8	ใช้เวลาว่างร่วมกับลูก เช่นปลูกต้นไม้ เลี้ยงสัตว์ สะสมแสตมป์ ซ่อมแซมสิ่งของเครื่องใช้ เป็นต้น	3.07	1.41
2.9	ให้ลูกมีส่วนร่วมในการจัดเตรียมอาหารสำหรับครอบครัว เช่น ไปจ่ายตลาด ปรงอาหาร เสิร์ฟอาหาร เป็นต้น	3.84	1.56
2.10	ให้ลูกได้มีส่วนร่วมรู้เห็นเกี่ยวกับการงานอาชีพที่พ่อ/แม่ทำอยู่ เช่น พาไปดูการทำงานของพ่อ/แม่เป็นครั้งคราว	3.13	1.63
	รวม	3.01	0.87

จากตาราง 3 พบว่า ผู้ปกครองจะมีการใช้เวลากับลูกเฉลี่ยวันละ 3 ชั่วโมง 45 นาที และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 1.72 ส่วนความใกล้ชิดกับลูก พบว่า ผู้ปกครองมีความใกล้ชิดกับลูกเรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้ ให้ลูกได้มีส่วนร่วมในการจัดเตรียมอาหาร (3.84) ซักถามลูกถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น (3.72) พาลูกไปซื้อเสื้อผ้าและเครื่องใช้ที่จำเป็น (3.33) ให้ลูกได้มีส่วนร่วมรู้เห็นเกี่ยวกับการงานอาชีพที่พ่อ/แม่ทำอยู่ (3.13) ใช้เวลาว่างร่วมกับลูก (3.07) พาลูกไปเที่ยวทัศนศึกษาตามสถานที่ต่าง ๆ (3.02) ร่วมเล่นเกมต่าง ๆ ภายในบ้านกับลูก (2.57) เล่นกีฬาด้วยกันกับลูก (2.52) ไปรับ - ส่งลูกที่โรงเรียน (2.49) และช่วยสอนการบ้านให้ลูก (2.44) และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 1.56, 1.43, 1.47, 1.63, 1.41, 1.44, 1.37, 1.34, 1.50 และ 1.21 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียนและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน ดังแสดงผลในตาราง 4 - 5

ตาราง 4 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง
ที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียน

ข้อที่	กิจกรรมของโรงเรียน	$\bar{X}$	S.D.
1.	เข้าประชุมผู้ปกครองที่โรงเรียนจัดขึ้น	3.94	1.09
2.	ให้ทุนการศึกษากับทางโรงเรียน เมื่อมีการขอบริจาค.	3.02	1.35
3.	เยี่ยมชม ศึกษาดูงาน โครงการหรือกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น	2.90	1.21
4.	เผยแพร่ข่าวสารของโรงเรียนให้บุคคลอื่นได้ทราบ	2.91	1.08
5.	ช่วยประสานงานระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองอื่น ๆ เพื่อให้ กิจกรรมของโรงเรียนลุล่วงไปได้ด้วยดี	2.97	1.19
6.	เข้าร่วมเป็นกรรมการของโรงเรียนในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ	2.58	1.25
7.	บริจาคเงินให้โรงเรียนเพื่อใช้ประโยชน์ในกิจกรรมของโรงเรียน	2.89	1.27
8.	ให้ความร่วมมือในการไปร่วมงานที่ทางโรงเรียนจัดขึ้นเมื่อได้รับ เชิญ	3.07	1.25
9.	พบปะครูเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับความประพฤติของ นักเรียนในปกครอง	3.02	1.21
10.	ร่วมกับทางโรงเรียน ในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน	2.84	1.34
รวม		3.02	0.84

จากตาราง 4 การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียน พบว่า ผู้ปกครองมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมของโรงเรียนโดยรวม บางครั้งเมื่อพิจารณารายข้อแล้ว พบว่า ผู้ปกครองเข้าร่วมประชุมผู้ปกครองที่โรงเรียนจัดขึ้นเกือบทุกครั้ง ส่วนกิจกรรมของโรงเรียน การให้ทุนการศึกษากับทางโรงเรียนเมื่อมีการขอบริจาค การเยี่ยมชมศึกษาดูงานโครงการหรือกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้น การเผยแพร่ข่าวสารของโรงเรียนให้บุคคลอื่นได้ทราบ การช่วยประสานงานระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองอื่น ๆ เพื่อให้กิจกรรมของโรงเรียนลุล่วงไปได้ด้วยดี การเข้าร่วมเป็นกรรมการของโรงเรียนในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ การบริจาคเงินให้โรงเรียนเพื่อใช้ประโยชน์ในกิจกรรมของโรงเรียน การให้ความร่วมมือในการร่วมงานที่โรงเรียนจัดขึ้นเมื่อได้รับเชิญ การพบปะครูเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับความประพฤติของนักเรียนในปกครอง การร่วมกับทางโรงเรียนในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน ผู้ปกครองมีส่วนร่วมบางครั้ง

ตาราง 5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน

ข้อที่	การปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.
ด้านการแต่งกาย			
1.	ห้ามนักเรียนชายไว้ผมยาว	3.38	1.52
2.	ห้ามนักเรียนแต่งทรงผมตามสมัยนิยม	3.56	1.30
3.	ห้ามนักเรียนผูกโบว์หรือใช้ที่คาดผมสีฉูดฉาด	3.65	1.21
4.	ห้ามนักเรียนสวมเสื้อผ้าบางและมีลวดลาย	3.74	1.26
5.	ห้ามนักเรียนสวมเสื้อไม่ปกคอหรือเครื่องหมายของโรงเรียน	3.67	1.42
6.	ห้ามนักเรียนสวมเสื้อรัดรูปหรือหลวมจนเกินไป	3.62	1.29
7.	ห้ามนักเรียนชายปล่อยชายเสื้อออกนอกกางเกง	3.76	1.21
8.	ห้ามนักเรียนเขียนข้อความไว้บนเสื้อบริเวณคอบริเวณหนึ่ง	3.85	1.20
9.	ห้ามนักเรียนชายสวมกางเกงไม่มีจีบมาโรงเรียน	3.62	1.15
10.	ห้ามนักเรียนสวมกางเกงหรือกระโปรงสั้นและยาวเกินไป	3.69	1.22
11.	ห้ามนักเรียนชายสวมกางเกงที่มีกระเป๋าล้าง	3.56	1.22
12.	ห้ามนักเรียนสวมเครื่องประดับมาโรงเรียน	3.73	1.24
13.	ห้ามนักเรียนใช้เครื่องสำอางและสิ่งปลอมปนเพื่อการเสริมสวย	3.75	1.25
14.	ห้ามนักเรียนไว้เล็บยาว และตกแต่งอย่างสวยงาม	3.70	1.25
15.	นักเรียนชายไม่คาดเข็มขัดนักเรียน	3.70	1.21
16.	ห้ามนักเรียนหญิงในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายคาดเข็มขัดหลวมและต่ำกว่าขอบกระโปรง	3.73	1.19
17.	ห้ามนักเรียนติดรูปหรือเขียนข้อความไว้ที่เข็มขัด	3.69	1.19
18.	นักเรียนชายไม่ใช่เข็มขัดสีดำหรือสีน้ำตาล	3.67	1.26
19.	ห้ามนักเรียนสวมถุงเท้าที่มีลวดลายและหลากหลาย	3.78	1.23
20.	ห้ามนักเรียนสวมรองเท้าที่ไม่ใช่รองเท้านักเรียน	3.73	1.17
21.	ห้ามนักเรียนชายสวมรองเท้านักเรียนแต่เหยียบส้น	3.70	1.16
22.	นักเรียนชายไม่สวมถุงเท้า	3.81	1.19
23.	นักเรียนหญิงไม่ใส่เสื้อทับเสื้อชั้นใน	3.75	1.19
	รวมด้านการแต่งกาย	3.69	1.02

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อที่	การปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.
ด้านความประพฤติ			
24.	ห้ามนักเรียนหญิงประกวดนางงามและแสดงแฟชั่นโชว์	3.37	1.26
25.	ห้ามนักเรียนพกอาวุธมาโรงเรียน	3.79	1.28
26.	ห้ามนักเรียนส่งเสียงดัง	3.66	1.20
27.	ห้ามนักเรียนมาโรงเรียนสาย	3.64	1.21
28.	ห้ามนักเรียนปลอมลายมือชื่อครูหรือผู้ปกครอง	3.73	1.29
29.	ห้ามนักเรียนทะเลาะวิวาทในสถานศึกษา	3.79	1.32
30.	ห้ามนักเรียนทำลายทรัพย์สินสมบัติของโรงเรียน	3.73	1.32
31.	ห้ามนักเรียนเข้าไปในสถานเริงรมย์ โดยไม่ได้ไปกับผู้ปกครอง	3.70	1.35
32.	ห้ามนักเรียนหนีเรียนไปเที่ยวเตร่นอกสถานศึกษา	3.77	1.32
33.	ห้ามนักเรียนเล่นการพนันและมีอุปกรณ์การพนันไว้ในครอบครอง	3.76	1.40
34.	ห้ามนักเรียนดื่มสุราหรือสิ่งเสพติด	3.79	1.31
35.	ห้ามนักเรียนหลีกเลี่ยงการเข้าร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้น	3.69	1.19
36.	ห้ามนักเรียนรับประทานอาหารก่อนหรือหลังเวลาที่โรงเรียนจัดขึ้น	3.60	1.17
37.	ห้ามนักเรียนฉีกเขียนโต้ะ ม้านั่ง ผนักห้องน้ำ กำแพงบ้าน หรือสาธารณะ	3.78	1.31
38.	ห้ามนักเรียนแสดงกริยา วาจาหยาบคาย	3.82	1.27
39.	ห้ามนักเรียนขโมยทรัพย์สินของโรงเรียนหรือของบุคคลอื่น	3.88	1.23
40.	ห้ามนักเรียนจำหน่ายหรือแจกสิ่งเสพติดให้แก่ผู้อื่น	3.80	1.26
41.	ห้ามนักเรียนนำสิ่งของหรืออาหารมาขายในโรงเรียน	3.34	1.15
	รวมด้านความประพฤติ	3.70	0.68
ด้านการลงโทษ			
42.	เมื่อนักเรียนมาสายบ่อยครั้ง โรงเรียนกำหนดโทษให้ทำความสะอาดห้องน้ำ ห้องส้วม	3.36	1.12
43.	เมื่อแต่งกายผิดระเบียบจะไม่อนุญาตให้เข้ามาในบริเวณโรงเรียน	3.43	1.12
44.	ถ้าคุยกันในห้องเรียนจะลงโทษโดยการไล่ออกนอกห้องเรียน	3.42	1.22

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อที่	การปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.
45.	นักเรียนต้องชดใช้ค่าเสียหายแก่โรงเรียนในกรณีทำลายทรัพย์สินของโรงเรียน	3.77	0.97
46.	กรณีที่นักเรียนกระทำผิดจะลงโทษสถานเบา ก่อน	3.77	1.06
47.	เมื่อนักเรียนกระทำผิดครูอาจารย์มีอิสระในการลงโทษโดยการเฆี่ยนตี	3.29	1.13
48.	เมื่อประพฤติดุฉิน้อยอย่างร้ายแรงจะลงโทษโดยการให้ออก	3.69	1.22
	รวมด้านการลงโทษ	3.53	0.73
	รวมทั้งสิ้น	3.67	0.98

จากตาราง 5 พบว่า ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามกฎระเบียบของนักเรียน ดังนี้

ด้านการแต่งกาย เมื่อพิจารณาโดยรวม ผู้ปกครองไม่เห็นด้วยกับการปฏิบัติผิดกฎระเบียบของโรงเรียน เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ปกครองไม่แน่ใจในการห้ามนักเรียนชายไว้ผมยาว นอกนั้นไม่เห็นด้วยกับการแต่งกายผิดกฎระเบียบของโรงเรียน

ด้านความประพฤติ เมื่อพิจารณาโดยรวม ผู้ปกครองไม่เห็นด้วยกับการประพฤติดุฉิน้อยของโรงเรียน เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ปกครองไม่แน่ใจในการห้ามนักเรียนหญิงประหวัดนางงามและแฟชั่นโชว์ นักเรียนนำสิ่งของหรืออาหารมาขายในโรงเรียน นอกนั้นไม่เห็นด้วยกับความประพฤติผิดกฎระเบียบของโรงเรียน

ด้านการลงโทษ เมื่อพิจารณาโดยรวม ผู้ปกครองเห็นด้วยกับการปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ปกครองไม่แน่ใจกับการลงโทษนักเรียน ที่มาสายบ่อยครั้ง โรงเรียนกำหนดโทษให้ทำความสะอาดห้องน้ำ ห้องส้วม เมื่อแต่งกายผิดระเบียบจะไม่อนุญาตให้เข้ามาในบริเวณโรงเรียน ถ้าคุยกันในห้องเรียนจะลงโทษโดยการไล่ออกนอกห้องเรียน และเมื่อนักเรียนกระทำผิด ครู อาจารย์มีอิสระในการลงโทษโดยการเฆี่ยนตี นอกนั้นผู้ปกครองมีความเห็นด้วยกับการปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียน

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียนและ ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน ดังแสดงผลในตาราง 6 - 16

ตาราง 6 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมโรงเรียนของผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	151.03	30.21	82.27**
ภายในกลุ่ม	439	161.19	0.37	
รวม	444	312.22		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 6 พบว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกันมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมของโรงเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าเฉลี่ย เรียงจากมากไปน้อย ดังนี้ ผู้ปกครองที่มีอาชีพรับจ้าง (3.70) อาชีพอื่น ๆ (3.48) อาชีพเกษตรกร (3.24) อาชีพค้าขาย (2.79) อาชีพรัฐวิสาหกิจ (2.30) และอาชีพรับราชการ (2.29) เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe พบว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมของโรงเรียน เฉลี่ยแตกต่างจากผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขาย เกษตรกร รับจ้าง และอื่น ๆ ผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพค้าขายมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมของโรงเรียน เฉลี่ยแตกต่างจากผู้ปกครองที่มีอาชีพรับจ้าง และอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพค้าขายมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมของโรงเรียน เฉลี่ยแตกต่างจากผู้ปกครองที่มีอาชีพเกษตรกร ผู้ปกครองที่มีอาชีพเกษตรกรมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมของโรงเรียน เฉลี่ยแตกต่างจากผู้ปกครองที่มีอาชีพรับจ้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในภาคผนวกตาราง 19

ตาราง 7 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียนของผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง	ต่ำกว่าปริญญาตรี (N = 327) Mean Rank	ปริญญาตรีหรือสูงกว่า (N = 118) Mean Rank	χ^2
กิจกรรมของโรงเรียน	174.66	356.97	13.21**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 7 พบว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมของโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 8 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียนของผู้ปกครองที่มีเชื้อชาติต่างกัน

การมีส่วนร่วมของ ผู้ปกครอง	มอญ (N = 27)	อิสลาม (N = 32)	ไทย (N = 298)	จีน (N = 85)	χ^2
	Mean Rank	Mean Rank	Mean Rank	Mean Rank	
กิจกรรมของโรงเรียน	187.00	45.02	203.70	361.31	170.97**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 8 พบว่า ผู้ปกครองที่มีเชื้อชาติแตกต่างกันมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมของโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 9 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียนของผู้ปกครองที่มีเขตที่อยู่อาศัยต่างกัน

เขตที่อยู่อาศัย	N	$\bar{X}$	S.D.	t
ชุมชนเมือง	331	2.73	0.77	22.84**
ชุมชนชนบท	114	3.86	0.28	

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 9 พบว่า ผู้ปกครองที่มีเขตที่อยู่อาศัยแตกต่างกันมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมของโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้ปกครองที่อยู่ในเขตชุมชนชนบทมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมของโรงเรียนมากกว่าผู้ปกครองที่มีเขตที่อยู่อาศัยอยู่ในชุมชนเมือง

ตาราง 10 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบโดยรวมของนักเรียนของผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	235.06	47.01	105.96**
ภายในกลุ่ม	439	194.78	0.44	
รวม	444	429.84		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 10 พบว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความคิดเห็นในด้านระเบียบโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าเฉลี่ย เรียงจากมากไปน้อย ดังนี้ อาชีพรับจ้าง (4.31) อาชีพอื่น ๆ (4.24) อาชีพเกษตรกร (4.12) อาชีพค้าขาย (3.83) อาชีพรัฐวิสาหกิจ (3.02) และอาชีพรับราชการ (2.40) เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยวิธีการของ Scheffe พบว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในด้านระเบียบโดยรวมเฉลี่ยแตกต่างจากผู้ปกครองที่มีอาชีพรัฐวิสาหกิจ ค้าขาย เกษตรกร รับจ้าง และอื่น ๆ ผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพรัฐวิสาหกิจมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในด้านระเบียบโดยรวมเฉลี่ยแตกต่างจากผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขาย เกษตรกร รับจ้าง และอื่น ๆ ผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขาย มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในด้านระเบียบโดยรวมเฉลี่ยแตกต่างจากผู้ปกครองที่มีอาชีพรับจ้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในภาคผนวกตาราง 20

ตาราง 11 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบด้าน การแต่งกายของนักเรียนของผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	257.66	51.53	113.22**
ภายในกลุ่ม	439	199.82	0.46	
รวม	444	457.49		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 11 พบว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความคิดเห็นในด้านการแต่งกายของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าเฉลี่ย เรียงจากมากไปน้อย ดังนี้ อาชีพรับจ้าง (4.34) อาชีพอื่น ๆ (4.26) อาชีพเกษตรกร (4.14) อาชีพค้าขาย (3.89) อาชีพรัฐวิสาหกิจ (3.08) และอาชีพรับราชการ (2.33) เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยวิธีการของ Scheffe พบว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในด้านการแต่งกายเฉลี่ยแตกต่างจากผู้ปกครองที่มีอาชีพรัฐวิสาหกิจ ค้าขาย เกษตรกร รับจ้าง และอื่น ๆ ผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพรัฐวิสาหกิจมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในด้านการแต่งกายเฉลี่ยแตกต่างจากผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขาย เกษตรกร รับจ้าง และอื่น ๆ ผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพค้าขาย มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในด้านการแต่งกายเฉลี่ยแตกต่างจากผู้ปกครองที่มีอาชีพรับจ้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในภาคผนวกตาราง 21

ตาราง 12 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบด้านความประพฤติของนักเรียนของผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	285.74	57.15	117.23 **
ภายในกลุ่ม	439	214.10	0.49	
รวม	444	499.75		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 12 พบว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความคิดเห็นในด้านความประพฤติของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงจากมากไปน้อยดังนี้ อาชีพรับจ้าง (4.38) อาชีพอื่น ๆ (4.36) อาชีพเกษตรกร (4.25) อาชีพค้าขาย (3.91) อาชีพรัฐวิสาหกิจ (2.90) และอาชีพรับราชการ (2.33) เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยวิธีการของ Scheffe พบว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในด้านความประพฤติเฉลี่ยแตกต่างจากผู้ปกครองที่มีอาชีพรัฐวิสาหกิจ ค้าขาย เกษตรกร รับจ้าง และอื่น ๆ ผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพรัฐวิสาหกิจมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในด้านความประพฤติเฉลี่ยแตกต่างจากผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขาย เกษตรกร รับจ้าง และอื่น ๆ ผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขาย มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในด้านความประพฤติเฉลี่ยแตกต่างจากผู้ปกครองที่มีอาชีพรับจ้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นอกนั้นไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในภาคผนวกตาราง 22

ตาราง 13 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบด้านการลงโทษ
ของนักเรียนของผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	88.37	17.67	52.43**
ภายในกลุ่ม	439	147.98	0.34	
รวม	444	236.35		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 13 พบว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในด้านการลงโทษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าเฉลี่ย เรียงจากมากไปน้อย ดังนี้ อาชีพรับจ้าง (4.03) อาชีพอื่น ๆ (3.86) อาชีพเกษตรกร (3.71) อาชีพค้าขาย (3.44) อาชีพรัฐวิสาหกิจ (3.12) และอาชีพรับราชการ (2.86) เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยวิธีการของ Scheffe พบว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในด้านการลงโทษเฉลี่ยแตกต่างจากผู้ปกครองที่มีอาชีพรัฐวิสาหกิจ ค้าขาย เกษตรกร รับจ้าง และอื่น ๆ ผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพรัฐวิสาหกิจมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในด้านการลงโทษเฉลี่ยแตกต่างจากผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขาย เกษตรกร รับจ้าง และอื่น ๆ ผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขาย มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในด้านการลงโทษเฉลี่ยแตกต่างจากผู้ปกครองที่มีอาชีพรับจ้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในภาคผนวกตาราง 23

ตาราง 14 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนของผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

การปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน	ต่ำกว่าปริญญาตรี (N = 327) Mean Rank	ปริญญาตรีหรือสูงกว่า (N = 118) Mean Rank	χ^2
ด้านการแต่งกาย	175.00	356.01	13.11**
ด้านความประพฤติ	174.99	356.05	13.12**
ด้านการลงโทษ	175.92	353.47	12.89**
รวม	174.98	356.07	13.11**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 14 พบว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นในการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในทุก ๆ ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 15 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนของผู้ปกครองที่มีเชื้อชาติต่างกัน

ความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน	มอญ (N = 27) Mean Rank	อิสลาม (N = 32) Mean Rank	ไทย (N = 298) Mean Rank	จีน (N = 85) Mean Rank	χ^2
- ด้านการแต่งกาย	188.89	43.39	204.06	360.07	169.65**
- ด้านความประพฤติ	187.70	42.58	204.23	360.15	170.40**
- ด้านการลงโทษ	189.63	44.64	204.22	358.78	167.43**
รวม	189.00	43.55	203.96	360.31	169.87**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 15 พบว่า ผู้ปกครองที่มีเชื้อชาติแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในทุก ๆ ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 16 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน
ของผู้ปกครองที่มีเขตที่อยู่อาศัยต่างกัน

การปฏิบัติตามระเบียบ ของนักเรียน	ชุมชนเมือง			ชุมชนชนบท			t
	N	$\bar{X}$	S.D.	N	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านการแต่งกาย	331	3.40	1.03	114	4.52	0.14	19.16**
ด้านความประพฤติ	331	3.40	1.07	114	4.50	0.16	19.38**
ด้านการลงโทษ	331	3.31	0.70	114	4.20	0.24	20.03**
ระเบียบโดยรวม	331	3.39	0.99	114	4.50	0.17	19.60**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 16 พบว่าผู้ปกครองที่มีเขตที่อยู่อาศัยต่างกันมีความคิดเห็นต่อระเบียบโดยรวมของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้ปกครองที่อยู่ในชุมชนชนบทมีความคิดเห็นไม่เห็นด้วยต่อระเบียบโดยรวมมากกว่าผู้ปกครองที่อยู่ในชุมชนเมือง

ในด้านการแต่งกาย พบว่าผู้ปกครองที่มีเขตที่อยู่อาศัยแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระเบียบด้านการแต่งกายของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้ปกครองที่อยู่ในชุมชนชนบทที่มีความคิดเห็นไม่เห็นด้วยกับการปฏิบัติผิดกฎระเบียบของโรงเรียนในด้านการแต่งกายมากกว่าผู้ปกครองที่อยู่ในชุมชนเมือง

ในด้านความประพฤติ พบว่าผู้ปกครองที่มีเขตที่อยู่อาศัยแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระเบียบด้านความประพฤติของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้ปกครองที่อยู่ในชุมชนชนบทมีความคิดเห็นไม่เห็นด้วยกับการปฏิบัติผิดกฎระเบียบของโรงเรียนในด้านความประพฤติมากกว่าผู้ปกครองที่อยู่ในเขตชุมชนเมือง

ในด้านการลงโทษ พบว่าผู้ปกครองที่มีเขตที่อยู่อาศัยต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระเบียบด้านการลงโทษของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้ปกครองที่อยู่ในชุมชนชนบทมีความคิดเห็น เห็นด้วยกับการต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียนด้านการลงโทษมากกว่าผู้ปกครองที่อยู่ในเขตชุมชนเมือง

ตอนที่ 4 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ผู้ปกครองกับลูกกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียนและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน ดังแสดงผลในตารางที่ 17 - 18

ตาราง 17 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมโรงเรียน
กับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน

	ความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน			
	ด้านการแต่งกาย	ด้านความประพฤติ	ด้านการลงโทษ	ระเบียบโดยรวม
การมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมโรงเรียน	0.93**	0.93**	0.97**	0.94**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 17 พบว่าการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียนมีความสัมพันธ์ด้านบวกกับระเบียบของนักเรียนด้านการแต่งกาย ด้านความประพฤติ ด้านการลงโทษ และระเบียบโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกด้าน

ตาราง 18 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับลูก กับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมโรงเรียน และความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน

	การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมโรงเรียน	ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน			
		ด้านการแต่งกาย	ด้านความประพฤติ	ด้านการลงโทษ	ระเบียบโดยรวม
ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับลูก	0.65**	0.96**	0.68**	0.60**	0.67**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 18 พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับลูกมีความสัมพันธ์กันทางด้านบวกกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียน การปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนด้านการแต่งกาย ด้านความประพฤติ ด้านการลงโทษ และระเบียบโดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกด้าน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาการมีส่วนร่วมและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี มีขั้นตอนในการศึกษาและผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียน
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน
3. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียนในกลุ่มผู้ปกครองที่มีความแตกต่างกันในด้านอาชีพ ระดับการศึกษา เขตที่อยู่อาศัย และเชื้อชาติ
4. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในกลุ่มผู้ปกครองที่มีความแตกต่างกันในด้านอาชีพ ระดับการศึกษา เขตที่อยู่อาศัย และเชื้อชาติ
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียนกับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน
6. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับลูกกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียนและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2541 ในจังหวัดนนทบุรี จำนวน 10 โรงเรียน โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Cluster Sampling) มีโรงเรียนและห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม (Sampling Unit) ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 445 คน จากการส่งแบบสอบถามจำนวน 445 ฉบับ ได้รับคืนเป็นฉบับสมบูรณ์ 445 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ลักษณะของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม

- ข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ อาชีพ ระดับการศึกษา เขตที่อยู่อาศัย เชื้อชาติ
- ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับลูก จำนวน 12 ข้อ ลักษณะแบบสอบถาม

ที่ใช้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 6 ตัวเลือก โดยแบ่งระดับความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับลูกออกเป็น 6 ระดับ คือ ทำประจำ ทำมาก ทำค่อนข้างมาก ทำค่อนข้างน้อย ทำน้อย และไม่เคยทำเลย

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียน จำนวน 10 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามที่ใช้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ตัวเลือก โดยแบ่งระดับการมีส่วนร่วมออกเป็น 5 ระดับ คือเป็นประจำ บ่อย ๆ บางครั้ง นาน ๆ ครั้ง และไม่เคยเลย

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ปกครอง ที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในด้านการแต่งกาย ด้านความประพฤติ และด้านการลงโทษ จำนวน 48 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามที่ใช้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ตัวเลือก โดยแบ่งระดับการมีส่วนร่วมออกเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ผู้วิจัยได้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพินิจของแบบสอบถาม และได้หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.96

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการทางสถิติที่คำนวณค่าต่าง ๆ ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรม SPSS/PC⁺ ดังนี้

1. หาค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียนและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี เป็นรายชื่อ รายด้าน และโดยรวมทุกด้าน

2. เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียน และความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี ดังนี้

2.1 เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียนของผู้ปกครองที่มีอาชีพ ระดับการศึกษา เขตที่อยู่อาศัย และเชื้อชาติต่างกัน

2.2 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนของผู้ปกครองที่มีอาชีพ ระดับการศึกษา เขตที่อยู่อาศัย และเชื้อชาติต่างกัน

3. หาความสัมพันธ์ระหว่าง ความสัมพันธ์ของผู้ปกครองกับลูก กับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียนและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน ดังนี้

3.1 หาความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียนกับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน

3.2 หาความสัมพันธ์ระหว่าง ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับลูกกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียน และความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาครั้งนี้ สรุปผลได้ดังนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับลูก พบว่าผู้ปกครองใช้เวลากับลูกเฉลี่ยวันละ 3 ชั่วโมง 45 นาที มีความใกล้ชิดกับลูกมากในเรื่องให้ลูกมีส่วนร่วมในการจัดเตรียมอาหาร ทำก่อนข้างน้อยในเรื่องสอนการบ้านให้ลูกและรับ - ส่งลูกที่โรงเรียน

2. การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียน พบว่าผู้ปกครองมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมของโรงเรียน โดยรวม บางครั้ง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ปกครองเข้าร่วมประชุมที่โรงเรียนจัดขึ้นเกือบทุกครั้ง ส่วนกิจกรรมของโรงเรียนด้านอื่น ๆ ผู้ปกครองมีส่วนร่วมบางครั้ง

3. ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน

ด้านการแต่งกาย เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่าผู้ปกครองไม่เห็นด้วยกับการปฏิบัติผิดกฎระเบียบของโรงเรียน เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ปกครองไม่แน่ใจในการห้ามนักเรียนไว้ผมยาว นอกนั้นไม่เห็นด้วย กับการแต่งกายผิดกฎระเบียบของโรงเรียน

ด้านความประพฤติ เมื่อพิจารณาโดยรวม ผู้ปกครองไม่เห็นด้วยกับการปฏิบัติผิดกฎระเบียบของโรงเรียน เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้ปกครองไม่แน่ใจในการห้ามนักเรียนหญิงประกวดนางงามและแฟชั่นโชว์ นักเรียนนำสิ่งของหรืออาหารมาขายในโรงเรียน นอกนั้นไม่เห็นด้วยกับการปฏิบัติผิดกฎระเบียบของโรงเรียน

ด้านการลงโทษ เมื่อพิจารณาโดยรวม ผู้ปกครองเห็นด้วยกับการปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียน เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้ปกครองไม่แน่ใจกับการลงโทษ เมื่อนักเรียนมาสายบ่อยครั้ง โรงเรียนกำหนดโทษให้ทำความสะอาดห้องน้ำ ห้องส้วม เมื่อแต่งกายผิดระเบียบจะไม่อนุญาตให้เข้ามาโรงเรียน การคุยกันในห้องเรียนจะลงโทษโดยการไล่ออกนอกห้องเรียน เมื่อนักเรียนกระทำผิดครู อาจารย์ มีอิสระในการลงโทษโดยการเขียน นอกนั้น ผู้ปกครองเห็นด้วยกับการปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียน

4. การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียนของผู้ปกครองที่มีอาชีพ ระดับการศึกษา เขตที่อยู่อาศัย เชื้อชาติ ต่างกัน มีส่วนร่วมต่อกิจกรรมของโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

5. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนของผู้ปกครองที่มีอาชีพ ระดับการศึกษา เขตที่อยู่อาศัย เชื้อชาติต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

6. การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียนมีความสัมพันธ์กันทางด้านบวกกับความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนด้านการแต่งกาย ความประพฤติ การลงโทษและระเบียบโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

7. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับลูก มีความสัมพันธ์กันทางด้านบวกกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนด้านการแต่งกาย ความประพฤติ การลงโทษ และระเบียบโดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย การศึกษาการมีส่วนร่วมและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี มีประเด็นที่สมควรนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียน พบว่า ผู้ปกครองมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมของโรงเรียนโดยรวมบางครั้ง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การเผยแพร่ข่าวสารประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองได้ทราบเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมของโรงเรียนแต่ครั้งยังไม่ทั่วถึง และวิธีการประชาสัมพันธ์ไม่หลากหลาย ทำให้ผู้ปกครองไม่ทราบ และมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมของโรงเรียนบางครั้ง ซึ่ง พิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์ (2527 : 60) ได้ให้แนวคิดไว้ว่า โดยปกติการมีความร่วมมืออันดีระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง นอกเหนือจากการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารซึ่ง

กันและกัน แล้วยังทำให้ผู้ปกครองมีโอกาสใกล้ชิดกับทางโรงเรียนมากขึ้น รวมทั้งการให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับนักเรียน ซึ่งไม่มีอะไรทำได้ดีไปกว่าการทำให้ผู้ปกครองเข้าใจโรงเรียนได้ดีและมีความรู้สึกรับผิดชอบในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน

1.1 การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียนของผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน พบว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน มีส่วนร่วมต่อกิจกรรมของโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากลักษณะอาชีพของผู้ปกครองแต่ละอาชีพต่างกัน ทำให้มีเวลาว่างไม่เหมือนกัน จึงมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนได้ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมหมาย วัฒนศิริ (2529 : 83) ได้ทำการศึกษา วิจัยเรื่องการจัดการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดนนทบุรี ตามทัศนะของผู้ปกครองนักเรียน พบว่า ผู้ปกครองมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมค่อนข้างน้อย เนื่องจากผู้ปกครองมีลักษณะอาชีพที่ต่างกัน ทำให้มีเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนต่างกัน

1.2 การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียน ของผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน พบว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีส่วนร่วมต่อกิจกรรมของโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาสูงเห็นประโยชน์ และมีความเข้าใจในกิจกรรมของโรงเรียน มีความคาดหวังต่อสภาพการจัดการศึกษาสูงกว่าผู้ปกครองที่มีการศึกษาค่ำกว่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสำนักงานเขตเขตการศึกษา 6 (2535 : 65 - 69) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องสภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียน และความต้องการการศึกษาของนักเรียนและผู้ปกครองนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตการศึกษา 6 พบว่า การศึกษาของผู้ปกครอง โดยเฉพาะผู้ปกครองที่มีการศึกษาสูง มีความต้องการและคาดหวังต่อสภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนสูงกว่าผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาค่ำกว่า

1.3 การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียน ของผู้ปกครองที่มีเขตที่อยู่อาศัยต่างกัน พบว่า ผู้ปกครองที่มีเขตที่อยู่อาศัยต่างกันมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมของโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้ปกครองที่อยู่ในเขตชุมชนชนบทมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมของโรงเรียนมากกว่าผู้ปกครองที่มีเขตที่อยู่อาศัยในชุมชนเมือง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ตั้งอยู่ในชุมชนชนบทมักเป็นโรงเรียนขนาดกลาง มีจำนวนนักเรียนและผู้ปกครองไม่มากนัก สภาพสังคมทั่ว ๆ ไปจะเป็นสังคมชนบท มีการพึ่งพาอาศัยกัน เมื่อโรงเรียนจัดกิจกรรม ผู้ปกครองจึงให้ความร่วมมือในการมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมของโรงเรียนมากกว่าผู้ปกครองที่อยู่ในเขตชุมชนเมือง ซึ่งวิทยากร เชียงกูล (2536 : 25) ได้กล่าวว่า ชีวิตความเป็นอยู่

และวัฒนธรรมของชาวจังหวัดนนทบุรี จะมีลักษณะกำลังระหว่างชาวเมืองกับชาวชนบท โดยเฉพาะในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลที่มีความเจริญ จะมีสภาพชีวิตความเป็นอยู่คล้ายกับกรุงเทพมหานคร ซึ่งคนส่วนใหญ่อพยพมาจากที่ต่าง ๆ กัน ทำให้เกิดชุมชนใหม่ ที่มีผู้คนหลากหลาย ไม่มีลักษณะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เมื่อโรงเรียนจัดกิจกรรม ผู้ปกครองจึงมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมน้อยกว่าผู้ปกครองที่อยู่ในเขตชุมชนชนบท

1.4 การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียน ของผู้ปกครองที่มีเชื้อชาติต่างกัน พบว่า ผู้ปกครองที่มีเชื้อชาติต่างกัันมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมของโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้ปกครองที่มีเชื้อชาติต่างกัันมีขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม ความคาดหวังที่แตกต่างกัน จึงมีข้อความแตกต่างกันในการมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมของโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บาร์นส์ (Barnes, 1995 : 3152 - A) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนของผู้ปกครองนักเรียน พบว่า บิดามารดาชาวอเมริกัน - อัฟริกัน มีความประสงค์ที่จะมีสิทธิมีเสียงเกี่ยวกับการเรียนการสอนลูก ๆ ของตน จึงทำให้โรงเรียนจำเป็นต้องตระหนักถึงความคาดหวังด้านการศึกษาและวัฒนธรรมของผู้ปกครองด้วย

2. ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว พบว่า ผู้ปกครองเห็นด้วยกับการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในด้านการแต่งกาย ความประพฤติ และไม่เห็นด้วยกับการปฏิบัติผิดกฎระเบียบของโรงเรียน ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้ปกครองไม่ค่อยมาร่วมกิจกรรมกับทางโรงเรียน ซึ่งอาจคิดว่าเรื่องของการดูแลเกี่ยวกับระเบียบต่าง ๆ เป็นหน้าที่ของทางโรงเรียนที่จะต้องเอาใจใส่อบรมสั่งสอน กวดขันดูแลให้นักเรียนปฏิบัติตาม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทวีป ปรีชา (2519 : 60) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องปัญหาทางวินัยนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดนครศรีธรรมราช ในทัศนะของผู้ปกครอง พบว่า ทางบ้านและทางโรงเรียนไม่ค่อยได้ร่วมมือกันแก้ปัญหา นักเรียน ผู้ปกครองและครูพบปะกันนาน ๆ ครั้ง ผู้ปกครองเห็นด้วยกับระเบียบการแต่งกาย ระเบียบความประพฤติที่ใช้อยู่มีความเหมาะสมแล้ว ส่วนเรื่องการลงโทษผู้ปกครองเห็นว่า นักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบควรได้รับการลงโทษ การทำทัณฑ์บน เชี่ยน และว่ากล่าวตักเตือน เรียงลำดับจากโทษสถานหนักไปยังโทษสถานเบา

2.1 ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัันมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบในด้านการแต่งกาย ความประพฤติ และการลงโทษ แตกต่างกัันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากลักษณะอาชีพของผู้ปกครองทำให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบของโรงเรียนต่างกัันซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประยงค์ โมคลา (2528 : 58) ซึ่งได้

ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาต่อระเบียบการแต่งกาย ระเบียบความประพฤติ และการลงโทษของโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 10 พบว่า นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ กับนักเรียนที่มีผู้ปกครองมีอาชีพอื่น มีความคิดเห็นต่อระเบียบการแต่งกาย ความประพฤติ และการลงโทษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามกฎระเบียบในการแต่งกาย ความประพฤติ และการลงโทษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาสูง มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องระเบียบการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนมากกว่าผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่ำ จึงมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทวีป ปรีชา (2519 : 60) ได้ทำการศึกษาปัญหาทางวินัยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดนครศรีธรรมราช ในทัศนะของผู้ปกครอง พบว่าผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่ำ จะมีปัญหาทางด้านการอ่านและเขียนหนังสือทำให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องระเบียบวินัยน้อยกว่าผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาสูงกว่า

2.3 ผู้ปกครองที่มีเชื้อชาติต่างกันมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบในการแต่งกาย ความประพฤติ และการลงโทษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากข้อจำกัดทางศาสนา วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีในแต่ละเชื้อชาติ ทำให้ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนแตกต่างกัน ซึ่งประทีป ทับอรรถานนท์ (2538 : 78) ได้กล่าวว่า เด็กที่กระทำความผิดมักจะมาจากครอบครัวที่มีความแตกต่างกันในเรื่องเชื้อชาติ บิดามารดามีวัฒนธรรมที่แตกต่างกันทำให้เด็กเกิดความยากลำบากในการรับเอาค่านิยม อันเป็นที่นับถือโดยทั่วไปของชุมชน

2.4 ผู้ปกครองที่มีเขตที่อยู่อาศัยต่างกันมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบในการแต่งกาย ความประพฤติ และการลงโทษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเขตที่อยู่อาศัยในจังหวัดนนทบุรี มีกลุ่มผู้อยู่อาศัยที่มีขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมการดำรงชีวิต ตลอดจนค่านิยมของผู้คนในเขตที่อยู่อาศัยนั้น ๆ ต่างกัน จึงทำให้มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบแตกต่างกันกับสังคมที่มีเขตที่อยู่อาศัยต่างกันไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของบัญชา จันทรรักษ์ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ทัศนะของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปทุมธานี พบว่า ผู้ปกครองที่มีเขตที่อยู่อาศัยต่างกัน มีความเห็นต่อการจัดการศึกษาในทุกงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียน กับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน ในด้านการแต่งกาย ความประพฤติ และการลงโทษ พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องมาจาก การได้เข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน จะทำให้ผู้ปกครองได้ทำความเข้าใจถึงกฎระเบียบต่าง ๆ ของโรงเรียน และมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาของนักเรียนในด้านต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสมหมาย วัฒนะศิริ (2529 : 18) ได้ทำการวิจัยเรื่องการจัดการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดนนทบุรี ตามทัศนะของผู้ปกครอง พบว่า การทดลองโครงการ “วันผู้ปกครองพบครู” โดยเชิญผู้ปกครองมาเยี่ยมโรงเรียนและเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองกับอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ประจำวิชาและหัวหน้าระดับชั้นได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและร่วมกันแก้ปัญหา ทำให้ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในการดูแลนักเรียนให้อยู่ในกฎระเบียบมากขึ้น

4. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับลูกกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียน และความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับลูกมีความสัมพันธ์ทางด้านบวกกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียน กับระเบียบของนักเรียนด้านการแต่งกาย ด้านความประพฤติ ด้านการลงโทษ และระเบียบโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้ปกครองที่มีความสัมพันธ์กับลูกสูง มีความปรารถนาจะรับรู้ข่าวสารจากทางโรงเรียนสูง ทำให้เข้าร่วมกิจกรรมกับทางโรงเรียนสูงตามไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสมหมาย วัฒนะศิริ (2529 : 18) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดนนทบุรี ตามทัศนะของผู้ปกครองนักเรียน พบว่า ผู้ปกครองมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมของโรงเรียนส่วนใหญ่เป็นผู้ปกครองที่อยู่ร่วมกันกับนักเรียน มีความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนสูง และเนื่องจากผู้ปกครองต้องการให้ลูกมีความประพฤติดี เป็นเด็กดีเป็นทุนเดิม เมื่อมีความสัมพันธ์กับลูกใกล้ชิดกับลูก ความต้องการก็ย่อมมีมากขึ้น ดังนั้น จึงเห็นด้วยกับระเบียบของโรงเรียนซึ่งมีวัตถุประสงค์ให้นักเรียนเป็นคนดีอยู่ในระเบียบวินัย

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยมีประเด็นที่สามารถเสนอแนะ ดังนี้

1. โรงเรียนควรเชิญผู้ปกครองนักเรียนให้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียนมากขึ้น โดยการประชุมสัมมนา หรือจัดงานชุมนุมต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ปกครองได้ทราบข้อมูลข่าวสารและความเคลื่อนไหวของโรงเรียน ทำให้เกิดความร่วมมือกันขึ้น

2. โรงเรียนควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองได้รับทราบเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมของโรงเรียนอย่างทั่วถึง มีวิธีการอย่างหลากหลาย เพื่อผู้ปกครองจะได้เข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนมากยิ่งขึ้น

3. โรงเรียนและผู้ปกครองควรมีโอกาสพบปะพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 - 2 ครั้ง และทางโรงเรียนควรเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองได้เยี่ยมชมและเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนให้มากที่สุด ซึ่งอาจทำได้โดยการจัดตั้งสมาคมครู - ผู้ปกครองขึ้น เพื่อช่วยให้ผู้ปกครองแต่ละคนได้พบปะกัน ได้ทราบปัญหา มีการอภิปรายปัญหาร่วมกัน ผู้ปกครองได้มีโอกาสพบกับครูทำให้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักเรียนมากขึ้น และสามารถร่วมกันแก้ไขปัญหาค้นหาสาเหตุการณ

4. ทางโรงเรียนควรจัดทำเอกสารคู่มือสำหรับผู้ปกครองขึ้น เพื่อแจ้งให้ผู้ปกครองได้ทราบรายละเอียด ข้อบังคับต่าง ๆ ของโรงเรียน จะช่วยให้ผู้ปกครองได้มีโอกาสรับรู้ และเห็นความสำคัญของระเบียบ ซึ่งจะช่วยให้ทางโรงเรียนได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองในการเอาใจใส่ดูแลให้นักเรียนได้ปฏิบัติตามระเบียบของโรงเรียนมากยิ่งขึ้น และถ้าผู้ปกครองคนใดมีความสงสัยไม่เข้าใจระเบียบข้อใดหรือเห็นว่าระเบียบข้อใดไม่เหมาะสม ไม่แน่ว่าก็สามารถขอคำชี้แจงหรือเสนอแนะให้ทางโรงเรียนได้ทราบ เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องทั้งฝ่ายครู และผู้ปกครอง โดยทางโรงเรียนจะได้พิจารณาปรับปรุงแก้ไขระเบียบให้มีความเหมาะสม

5. เมื่อนักเรียนประพฤติผิดระเบียบและทางโรงเรียนเห็นว่ามีความจำเป็นที่จะต้องลงโทษ ควรเชิญผู้ปกครองมาปรึกษาหารือกัน เพื่อให้เกิดความยุติธรรมและขจัดปัญหาข้อขัดแย้งระหว่างครู ผู้ปกครอง และนักเรียน ก่อนลงโทษควรชี้แจงให้ผู้ปกครองและนักเรียนได้เข้าใจถึงสาเหตุที่ถูกลงโทษ โดยใช้หลักจิตวิทยาในการให้คำปรึกษาแทนที่จะลงโทษให้เจ็บกาย ซึ่งทางโรงเรียนจะต้องชี้แจงให้ผู้ปกครองได้เข้าใจในวิธีการแก้ปัญหาที่ถูกต้องด้วย

6. โรงเรียนและผู้ปกครองควรเอาใจใส่ดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิดทั้งที่บ้านและโรงเรียน กล่าวคือ ผู้ปกครองควรจะรายงานเกี่ยวกับความประพฤติของนักเรียนให้ทางโรงเรียนได้ทราบ ซึ่งถ้าสามารถไปพบปะกับครูเป็นส่วนตัวได้ก็จะดีมาก เพราะนอกจากครูจะได้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับนักเรียนจากผู้ปกครองแล้ว ผู้ปกครองเองก็มีโอกาสจะทราบรายละเอียดเกี่ยวกับนักเรียนจากครูด้วย ดังนั้นโอกาสที่นักเรียนจะประพฤติปฏิบัติผิดระเบียบวินัยต่าง ๆ ย่อมลดลง นอกจากนี้ผู้ปกครองไม่ควรเข้มงวดกวดขันกับนักเรียนมากเกินไปหรือปล่อยปละละเลยตามใจนักเรียนมากเกินไปด้วย จนกระทั่งขาดความรับผิดชอบ นั่นคือไม่เข้าใจผิดคิดว่าทางโรงเรียนหรือครูเท่านั้นที่มีหน้าที่รับผิดชอบเอาใจใส่ดูแลนักเรียน เมื่อผู้ปกครองเห็นว่านักเรียนประพฤติผิดระเบียบก็ควร /

อธิบายชี้แนะให้นักเรียนเข้าใจและเห็นความสำคัญของการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของโรงเรียน ซึ่งจะช่วยให้อุปสรรคน้อยลงและหมดไปในที่สุด

7. ผู้บริหารควรจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียน เพื่อร่วมมือกันแก้ปัญหาการไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียนและควรให้ผู้ปกครองและนักเรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการร่างระเบียบการปกครองนักเรียนของโรงเรียน ควรฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ปกครองเกี่ยวกับระเบียบความประพฤติ การแต่งกาย และการลงโทษ

8. ผู้บริหารควรขอความร่วมมือจากผู้ปกครองนักเรียนในการสอดส่องดูแลความประพฤติของนักเรียนที่ประพฤติปฏิบัติฝ่าฝืนระเบียบของโรงเรียน อันจะนำความเสื่อมเสียชื่อเสียงมาสู่โรงเรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ศึกษาเทคนิค หรือรูปแบบที่จะทำให้เกิดการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียน
2. ศึกษาวิเคราะห์สภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมกับการเปลี่ยนแปลงระเบียบของนักเรียน
3. ศึกษาการมีส่วนร่วมและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน จากประชากรกลุ่มอื่น เช่น กลุ่มผู้บริหาร ครูและนักเรียน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- ✓ พลศึกษา, กรม. รายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลการคุ้มครองความประพฤตินักเรียน นักศึกษาใน
ส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ประจำปีงบประมาณ 2536. กรุงเทพฯ : กองสารวัตร
นักเรียน กรมพลศึกษา, 2537.
- พลศึกษา, กรม. รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีการศึกษา 2538. เชียงใหม่ : ศูนย์พัฒนาความ
ประพฤตินักเรียนนักศึกษา, 2539.
- กฤษฎา แจ่มโสภณ. การศึกษาทัศนะของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับพฤติกรรมความบกพร่อง
ทางวินัยของนักเรียน การป้องกันและการแก้ไขในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขต
กรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2538. อัดสำเนา.
- กองการมัธยม, กรมสามัญศึกษา. รายงานผลการประเมินมาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษา
ปีการศึกษา 2530. กรุงเทพฯ : ศุภสภาลาดพร้าว, 2530.
- กาญจนา ศรีกาฬสินธุ์. การบริหารกิจการนักเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533.
- กิตติพงษ์ วรจำปา. บทบาทของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่จังหวัดนนทบุรี สังกัดกรมสามัญ
ศึกษาในการพัฒนาความประพฤตินักเรียน. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.
- กิตติมา ปรีดีศิลป์. การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : อักษรการพิมพ์,
2532.
- ✓ เขตการศึกษา 6, สำนักงานเขต. การศึกษาสภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนและความต้องการ
การศึกษาของนักเรียนและผู้ปกครองนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียน
ขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตการศึกษา 6. ลพบุรี : สำนักงานเขต เขตการศึกษา 6,
2535.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8
พ.ศ. 2540-2544. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรีพัฒนาหลักสูตร, ม.ป.ป.
- ✓ คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, สำนักงาน. การเสริมสร้างวินัย คู่มือแนะแนวทางปฏิบัติ.
กรุงเทพฯ : ศุภสภาลาดพร้าว, 2537.
- _____. การศึกษากับการสร้างวินัย : ความคาดหวังกับความเป็นจริง. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.,
2538.

- งามตา วณินทานนท์. ลักษณะทางพุทธศาสนาและพฤติกรรมศาสตร์ของบิดามารดาที่เกี่ยวข้องกับ
การอบรมเลี้ยงดูบุตร. กรุงเทพฯ : รายงานการวิจัยฉบับที่ 50 สถาบันวิจัย
- พฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.
- จิตต์ หมดสง. การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
- ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536.
- จูไร ลียากาศ และคนอื่น ๆ. คู่มือการปกครองนักเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา. กรุงเทพฯ :
- กองพัสดุและอุปกรณ์การศึกษา กรมสามัญศึกษา, 2530.
- ฉัตรชัย อรรถนันท์. หลักการบริหารโรงเรียน. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- พิษณุโลก, 2522.
- ฉัตรสุมน พงศ์ภิญโญ. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความประพฤติดีของนักเรียน : ศึกษากรณีโรงเรียน
มัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
- ธรรมศาสตร์, 2536. อัดสำเนา.
- ชัยนาท นาคบุปผา. จิตวิทยาวัยรุ่นกับการศึกษา. กรุงเทพฯ : แสงศิลป์, 2525.
- ชาญชัย อินทรประวัติ. การบริหารกิจการนักเรียน. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- สงขลา, 2521.
- ชุดิมา รัตนนุกุล. สรุปและวิเคราะห์ข้อมูลสถิติ. กรุงเทพฯ : การศาสนา, 2537.
- ชูศักดิ์ เอกเพชร. การบริหารกิจการนักเรียน. สุราษฎร์ธานี : วิทยาลัยครูสุราษฎร์ธานี, 2532.
- เชาว์วัน มณีวงษ์. การบริหารกิจการนักเรียน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัย
- ศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2528.
- เชื้อ สาริमान “บทบาทของผู้ปกครอง,” วิทยาจารย์. 79(4) : 19-22; ตุลาคม - ธันวาคม, 2524.
- ณรงค์ ทิรไวทยะ. “โรงเรียนกับการประชาสัมพันธ์,” ประชาศึกษา. 35(1) : 23 - 24; ตุลาคม
- 2527.
- ณรงค์ฤทธิ์ ศักดาณรงค์. “นักเรียนยกพวกตีกัน ความก้าวร้าวของเด็กหรือความล้มเหลวของ
- การศึกษา,” สารวัตรนักเรียน. 3(2) : 34 - 36; กุมภาพันธ์-พฤษภาคม 2537.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. “แนวทางใหม่ในการพัฒนาจิตและพฤติกรรมแก่นักเรียนระดับ
- มัธยมศึกษา,” การศึกษา. 20(4) : 17-22; มกราคม 2540.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และคณะ. ปัจจัยทางจิตวิทยานิวส์ที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กของ
มารดาไทย. รายงานการวิจัยฉบับที่ 32 สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ กรุงเทพฯ :
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.

- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจจนึก. ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวกับสุขภาพจิตและจริยธรรมของนักเรียนวัยรุ่นไทย. รายงานวิจัยฉบับที่ 26 สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524. อัดสำเนา.
- คำรงค์ ฐานดี. สังคมวิทยาว่าด้วยการอาชีพ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2521.
- ด้าว เมืองพาน. “ระเบียบวินัย,” ครูเชิงวิจัย. 32(165) : 19-21; มกราคม 2539.
- ทวิบุรณ์ หอมเย็น. การบริหารกิจการนักเรียน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
- ทวีป ปรีชา. ศึกษาปัญหาทางวินัยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดนครศรีธรรมราช ในทัศนะของผู้ปกครอง. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519. อัดสำเนา.
- ธีรวุฒิ ประทุมพนรัตน์. การบริหารกิจการนักเรียน. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2526.
- นงลักษณ์ ประเสริฐ และคณะ. การปฏิบัติตามระเบียบวินัยของโรงเรียนของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายมัธยม) พ.ศ. 2534 ตามการรายงานของตนเอง. กรุงเทพฯ : โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายมัธยม), 2535. อัดสำเนา.
- นาฏเจลิยว สุมาวงศ์. การบริหารการศึกษาและประชากรศึกษา. กรุงเทพฯ : จินตลักษณ์การพิมพ์, 2522.
- บัญชา จันทรรักษา. ทัศนะของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปทุมธานี. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540. อัดสำเนา.
- บุญเหลือ พูลทอง. “การเชิญผู้ปกครองมาร่วมปรึกษาหารือ,” การศึกษากรุงเทพมหานคร. 11(3) : 2-5; ธันวาคม 2529.
- ประคิษฐา จันทรไทย. การศึกษาการปฏิบัติงานของสมาคมผู้ปกครองและครูในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ คม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532. อัดสำเนา.
- ประถม แสงสว่าง. บริหารการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : บางกอกสาส์น, 2527.
- ประทีป ทับอิตตานนท์. มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการประพฤติมิชอบของนักเรียน. ปริญญานิพนธ์ น.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538. อัดสำเนา.

ประธาน วัฒนาวณิชย์. กฎหมายเกี่ยวกับความผิดของเด็กและกระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ประกายพริก, 2530.

ประยงค์ โมกกา. ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาต่อระเบียบการแต่งกาย ระเบียบความประพฤติ และการลงโทษ ของโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 10. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2528. อัดสำเนา.

✓ ประเวศ วะสี. “ยุทธศาสตร์ทางปัญญาแห่งชาติ,” ทิศทางไทย. 10 : 8-9; มกราคม 2538.

ประสิทธิ์ เทียบพิมพ์และคณะ. ความต้องการงานสารวัตรนักเรียนของประชาชนในส่วนภูมิภาค ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7 (2535 - 2539). กองสารวัตรนักเรียน กรมพลศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2533.

ประหยัด ศรีบำรุง. “ปัญหาเด็กไทยในวันนี้,” สารวัตรนักเรียน. 3(2) : 31 - 33; กุมภาพันธ์ - พฤษภาคม 2537.

ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงาน. แผนพัฒนาการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรมระยะที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544). กรุงเทพฯ : สำนักนโยบายและแผนการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม, 2540.

ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงาน. รวมระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ : เจ้าพระยาการพิมพ์, 2533.

ปัญญา สดสง่า. วินัยของนักเรียน การประพฤติผิดวินัย การป้องกันและการแก้ไขตามทัศนะของผู้บริหารและครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.

เปลื้อง ณ นคร. พจนานุกรมฉบับทันสมัย เล่ม 1. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2516.

ผกา แสงสุวรรณ. การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน, 2535.

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. พิมพ์ครั้งที่ 13. กรุงเทพฯ : อักษรพิทยา, 2537.

พนัส หันนาคินทร์. การมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิษณุ, 2528.

พร้อม มิตรสุวรรณ. การศึกษากการประพฤติผิดวินัยของนักเรียน ตามทัศนะของครูและนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดพัทลุง. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2536. อัดสำเนา.

พานิชย์จังหวัดนนทบุรี, สำนักงาน. ข้อมูลการตลาดจังหวัดนนทบุรีประจำปี 2537. กรุงเทพฯ :

พรทิพย์การพิมพ์, 2538.

พิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์. “การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองของนักเรียนและครู,”

รวมคำแหง. 9(2) : 60-65; 2527.

เพ็ญแข ประจณปัจจนิก. พื้นฐานทางสังคมวิทยาและเศรษฐศาสตร์ของการศึกษา. กรุงเทพฯ :

ม.ป.ท., 2533.

ภิญโญ สาร. หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2526.

เมธี ปิณฑนานนท์. การบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์พิทักษ์อักษร, 2525.

รัชติการ์ สุขเกษม. การศึกษาระยะทำผิดของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 12.

ปริญญานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528. อัดสำเนา.

อักษรพิทยา, 2537.

รุ่ง พูลสวัสดิ์. หลักการบริหารกิจการนักเรียนนิสิตนักศึกษา. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,

2530.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : วิกตอรี

เพาเวอร์พอยท์, 2528.

_____. สถิติวิทยาทางการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2540.

วันเพ็ญ พิมพ์แดง. การปฏิบัติตามระเบียบวินัยของโรงเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตาม

การรับรู้ของตนเอง. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

อัดสำเนา.

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. งานบุคลากรนิสิตนักศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

2528.

วิชาการ, กรม กระทรวงศึกษาธิการ. ศัพทานุกรมระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : คุรุสภา, 2528.

วิทยากร เชียงกูล. หนังสือเรียนสังคมศึกษา ส 072 ท้องถิ่นของเรา 2 (กรุงเทพมหานครและ

ปริมณฑล). กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2536.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. การจัดการมัธยมศึกษาของกรมสามัญศึกษา. กรุงเทพฯ : กรม

สามัญศึกษา, 2536.

ศูนย์ข้อมูล, สำนักงาน. ข้อมูลจังหวัดนนทบุรี. กรุงเทพฯ : นนทบุรี, 2536.

สมพร สุทัศนีย์. จิตวิทยาปกครองชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2523.

สมหมาย วัฒนะศิริ. การประชุมใหญ่สามัญประจำปีสมาคมผู้ปกครองและครูสวนกุหลาบวิทยาลัยนนทบุรี. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิทักษ์อักษร, 2541.

✓ สมหมาย วัฒนะศิริ. การจัดการศึกษาของโรงเรียนมัธยมในจังหวัดนนทบุรี ตามทัศนะของผู้ปกครองนักเรียน. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.

สมิต อาชนิจกุล. การพัฒนาตนเอง. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : ดอกหญ้า, 2535.

สยาม ปิยะนราธร. “การสร้างวินัยในชั้นเรียน,” การศึกษาเอกชน. 6(57) : 18-23; มกราคม 2539.

สวาท มุสิกะพันธ์. การศึกษากวประพจน์วิเคราะห์วินัยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตามทัศนะของนักเรียนและครูอาจารย์. ปริญญาโท กศ.ม. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2535. อัดสำเนา.

✓ สามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี, สำนักงาน. จำนวนนักเรียนและบุคลากรของโรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดนนทบุรี ปีการศึกษา 2540 นนทบุรี : สำนักงานสามัญจังหวัดนนทบุรี, 2541.

สำเนา ขจรศิลป์. หลักกิจการนักศึกษา. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2525.

สุดใจ ทศพร. “บวรสอนคนให้เป็นใคร,” มิตรครู. 30(22) : 49-51; ธันวาคม 2531.

สุภาวค์ จันทวานิช. การจัดช่วงชั้นทางสังคม : เกียรติภูมิของอาชีพต่าง ๆ ในสังคมไทย. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ : โครงการหนังสือเล่มสถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

สุภาพร วีระวิญญู. การศึกษาเปรียบเทียบอัตมโนทัศน์การอบรมเลี้ยงดูและสภาพแวดล้อมของโรงเรียนระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวนัยและนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา. ปริญญาโท กศ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2538. อัดสำเนา.

เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์. การบริหารกิจการนักเรียน. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2520.

โสภาค วิริโยธิน. การศึกษาโครงสร้างองค์การและผลการปฏิบัติงานด้านกิจการนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่. ปริญญาโท กศ.ค. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.

อวยชัย ้วยสุวรรณ. การบริหารกิจการนักเรียน. สหวิทยาลัยพุทธชินราชนครสวรรค์ : ม.ป.ท., 2533.

อากา ถนัดช่วง. การศึกษากับการสร้างวินัย : ความคาดหวังกับความเป็นจริง. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2538.

เอกชัย กี่สุขพันธุ์. หลักการบริหารการศึกษาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : อนงค์ศิลป์การพิมพ์, 2527.

Barnes, Rhoda Ann. "African American Parents' Involment in Their Children's Schooling," Dissertation Abstracts International. 55(10) : 3152 - A; April, 1995.

Docking, J.W. Control and Discipline in Schools : Perspectives and Approaches. London : Harper & Row, Publishers, 1980.

Karunaratne, Sunethra. "Family Science : Callaboration, Peer Interaction, and Parental Involvement to Build Hispanic Children's Interest in Learning Science," Dissertation Abstracts International. 56 (11) : 4339-A; May, 1996.

Labrucherie, Mary Louise. "An Analysis of Reported State and Federal Appellate Court Cases Occurring from 1960 to 1988 which Define The Authority of trustees and school officials to Make Rules and Regulations Governing Public School Students," Dissertation Abstracts International. 51(04) : 1067-A; October, 1990.

Myers, Jacqueline K. "The Relationship Between Administrator Ideology of Pupil Control and School Discipline Effectiveness," Dissertation Abstracts International. 51(05) : 1465-A; November, 1990.

Plesha, John Louis. "Student and Environmental Components of Teacher Identified Worst Classes in a Middle school," Dissertation Abstracts International. 51(05) : 1496 - A; November, 1990.

Porter, Miriam Hall. "Black Perent Perceptins of Factors Which Facilitate or Inhibit Participation in Education," Dissertation Abstracts International. 56(01) : 162-A; July, 1995.

Zamora, Richard B. "An Analysis of Principals' Decision-Making and Problem-Solving Processes in Resolving Student Discipline Problems.," Dissertation Abstracts International. 49(09) : 2491-A; March, 1989.

ภาคผนวก

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบสอบถามการวิจัย

1. นางศิริวรรณ จุลโพธิ์ ผู้อำนวยการกองนิติกร สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
2. นายประนัย วณิชชานนท์ นิติกร 8 สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
3. นายกมล บุญประเสริฐ ผู้อำนวยการโรงเรียนปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี
4. นางกรองทอง ค้างสงค์ ผู้อำนวยการโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยนนทบุรี
จังหวัดนนทบุรี
5. นายประทุม นวลเขียว ผู้อำนวยการโรงเรียนนวมินทราชินูทิศหอวังนนทบุรี
จังหวัดนนทบุรี

ตาราง 19 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียน
ของผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน

$\bar{X}$	รับราชการ 2.29	รัฐวิสาหกิจ 2.30	ค้าขาย 2.79	เกษตรกร 3.24	รับจ้าง 3.70	อื่น ๆ 3.48
รับราชการ 2.29		0.10	0.50 ^{**}	0.95 ^{**}	1.41 ^{**}	1.19 ^{**}
รัฐวิสาหกิจ 2.30			0.49 ^{**}	0.94 ^{**}	1.40 ^{**}	1.18 ^{**}
ค้าขาย 2.79				0.45 [*]	0.91 ^{**}	0.69 ^{**}
เกษตรกร 3.24					0.46 [*]	0.24
รับจ้าง 3.70						0.22
อื่น ๆ 3.48						

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 20 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบ
โดยรวมของนักเรียนของผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน

$\bar{X}$	รับราชการ 2.40	รัฐวิสาหกิจ 3.02	ค้าขาย 3.83	เกษตรกร 4.12	รับจ้าง 4.31	อื่น ๆ 4.24
รับราชการ 2.40		0.62**	4.13**	1.72**	1.91**	1.84**
รัฐวิสาหกิจ 3.02			0.81**	1.10**	1.29**	1.22**
ค้าขาย 3.83				0.29	0.48**	0.41
เกษตรกร 4.12					0.19	0.12
รับจ้าง 4.31						0.07
อื่น ๆ 4.24						

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 21 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบ
ด้านการแต่งกายของนักเรียนของผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน

$\bar{X}$	รับราชการ 2.33	รัฐวิสาหกิจ 3.08	ค้าขาย 3.89	เกษตรกร 4.14	รับจ้าง 4.34	อื่น ๆ 4.26
รับราชการ 2.33		0.75**	1.56**	1.81**	2.01**	1.93**
รัฐวิสาหกิจ 3.08			0.81**	1.06**	1.26**	1.18**
ค้าขาย 3.89				0.25	0.45**	0.37
เกษตรกร 4.14					0.20	0.12
รับจ้าง 4.34						0.08
อื่น ๆ 4.26						

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 22 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบ
ด้านความประพฤติของนักเรียนของผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน

$\bar{X}$	รับราชการ 2.33	รัฐวิสาหกิจ 2.90	ค้าขาย 3.91	เกษตรกร 4.25	รับจ้าง 4.38	อื่น ๆ 4.36
รับราชการ 2.33		0.57 **	1.58 **	1.92 **	2.05 **	2.03 **
รัฐวิสาหกิจ 2.90			1.01 **	1.35 **	1.48 **	1.46 **
ค้าขาย 3.91				0.34	0.47 **	0.45
เกษตรกร 4.25					0.13	0.11
รับจ้าง 4.38						0.02
อื่น ๆ 4.36						

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 23 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบ
ด้านการลงโทษของนักเรียนของผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน

$\bar{X}$	รับราชการ 2.86	รัฐวิสาหกิจ 3.12	ค้าขาย 3.44	เกษตรกร 3.71	รับจ้าง 4.03	อื่น ๆ 4.86
รับราชการ 2.86		0.26	0.58 **	0.85 **	1.17 **	1.00 **
รัฐวิสาหกิจ 3.12			0.32	0.59 **	0.91 **	0.74 **
ค้าขาย 3.44				0.27	0.59 **	0.42
เกษตรกร 3.71					0.32	0.15
รับจ้าง 4.03						0.17
อื่น ๆ 3.86						

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 24 ค่าอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับลูก

ข้อที่	ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับลูก	ค่าอำนาจจำแนก	
		Try Out (N=100)	ข้อมูลงานวิจัย (N=445)
1.	ท่านทำกิจกรรมร่วมกับลูกมากน้อยเพียงใด	0.54	-
2.	ช่วยสอนการบ้านให้ลูก	0.52	0.52
3.	ร่วมเล่นเกมต่าง ๆ ภายในบ้านกับลูก	0.30	0.59
4.	ในแต่ละวันได้ซักถามถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น	0.48	0.34
5.	เล่นกีฬาด้วยกับลูก	0.54	0.54
6.	พาลูกไปเที่ยวทัศนศึกษาตามสถานที่ต่าง ๆ	0.45	0.56
7.	ไปรับ - ส่งลูกที่โรงเรียน	0.48	0.52
8.	พาลูกไปซื้อเสื้อผ้าและเครื่องใช้ที่จำเป็น	0.50	0.59
9.	ใช้เวลาว่างร่วมกับลูก เช่นปลูกต้นไม้ เลี้ยงสัตว์ สะสมแสตมป์ ซ่อมแซมสิ่งของเครื่องใช้ เป็นต้น	0.22	0.53
10.	ให้ลูกมีส่วนร่วมในการจัดเตรียมอาหารสำหรับครอบครัว เช่นไปจ่ายตลาด ปรุงอาหาร เสิร์ฟอาหาร เป็นต้น	0.26	0.33
11.	ให้ลูกมีส่วนร่วมรู้เห็นเกี่ยวกับการงานอาชีพที่พ่อ/แม่ทำอยู่ เช่น พาไปดูการทำงาน of พ่อ/แม่เป็นครั้งคราว	0.20	0.39
	ความเชื่อมั่น	0.75	0.81

ตาราง 25 ค่าอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อ
กิจกรรมของโรงเรียน

ข้อที่	กิจกรรมของโรงเรียน	ค่าอำนาจจำแนก	
		Try Out (N=100)	ข้อมูลงานวิจัย (N=445)
1.	เข้าประชุมผู้ปกครองที่โรงเรียนจัดขึ้น	0.51	0.24
2.	ให้ทุนการศึกษากับทางโรงเรียน เมื่อมีการ ขอบริจาค	0.50	0.63
3.	เป็นผู้บรรยายให้ความรู้แก่ทางโรงเรียน เมื่อถูกเชิญ	0.39	-
4.	เยี่ยมชมศึกษาดูงานโครงการ หรือกิจกรรม ที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น	0.67	0.71
5.	เผยแพร่ข่าวสารของโรงเรียนให้ผู้อื่น ได้ทราบ	0.56	0.64
6.	ช่วยประสานงานระหว่างโรงเรียนกับ ผู้ปกครองอื่น ๆ เพื่อให้กิจกรรมของ โรงเรียนลุล่วงไปด้วยดี	0.68	0.55
7.	เข้าร่วมเป็นกรรมการของโรงเรียนในการ จัดกิจกรรมต่าง ๆ	0.73	0.70
8.	บริจาคเงินให้โรงเรียนเพื่อประโยชน์ในก ิจกรรมของโรงเรียน	0.61	0.63
9.	ขอใช้สถานที่ของโรงเรียนเพื่อให้โรงเรียน มีรายได้	0.42	-
10.	ให้ความร่วมมือในการไปร่วมงานที่ทาง โรงเรียนจัดขึ้นเมื่อได้รับเชิญ	0.70	0.54
11.	พบปะครูเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยว กับคุณภาพผลิของนักเรียนในปกครอง	0.56	0.63
12.	ร่วมกับทางโรงเรียนในการแก้ปัญหาเกี่ยว กับนักเรียน	0.64	0.66
	ความเชื่อมั่น	0.82	0.87

ตาราง 26 ค่าอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ปกครอง
ที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในด้านการแต่งกาย

ข้อที่	การปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนด้าน การแต่งกาย	ค่าอำนาจจำแนก	
		Try Out (N=100)	ข้อมูลงานวิจัย (N=445)
1.	นักเรียนชายไว้ผมยาว	0.44	0.71
2.	นักเรียนแต่งทรงผมตามสมัยนิยมมา โรงเรียน	0.58	0.77
3.	นักเรียนหญิงผูกโบว์หรือใช้ที่ติดผมสี ฉูดฉาด	0.60	0.78
4.	นักเรียนสวมเสื้อผ้าบางและมีลวดลาย	0.74	0.77
5.	นักเรียนสวมเสื้อไม่ปกข้อหรือเครื่องหมาย ของโรงเรียน	0.58	0.81
6.	นักเรียนสวมเสื้อรัดรูปหรือหลวม จนเกินไป	0.59	0.83
7.	นักเรียนปล่อยชายเสื้อออกนอกกางเกงหรือ กระโปรง	0.70	0.84
8.	นักเรียนเขียนข้อความต่าง ๆ ไว้บนบริเวณ ใต้วงแขนหนึ่ง	0.74	0.85
9.	นักเรียนชายสวมกางเกงไม่มีจีบมาโรงเรียน	0.51	0.81
10.	นักเรียนสวมกางเกงหรือกระโปรงสั้นและ ยาวเกินไป	0.71	0.81
11.	นักเรียนชายสวมกางเกงที่มีกระเป๋าล้าง	0.63	0.75
12.	นักเรียนสวมเครื่องประดับมาโรงเรียน	0.59	0.80
13.	นักเรียนใช้เครื่องสำอางและสิ่งปลอมปน เพื่อการเสริมสวย	0.67	0.81
14.	นักเรียนไว้เล็บยาวและตกแต่งอย่างสวยงาม	0.62	0.81
15.	นักเรียนชายไม่คาดเข็มขัดนักเรียน	0.80	0.84
16.	นักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คาดเข็มขัดหลวมและต่ำกว่าขอบกระโปรง	0.78	0.80

ตาราง 26 ต่อ

ข้อที่	การปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนด้าน การแต่งกาย	ค่าอำนาจจำแนก	
		Try Out (N=100)	ข้อมูลงานวิจัย (N=445)
17.	นักเรียนติดรูปภาพหรือเขียนข้อความไว้ที่ เข็มขัด	0.81	0.78
18.	นักเรียนชายไม่ใช่เข็มขัดสีดำหรือสีน้ำตาล	0.77	0.80
19.	นักเรียนสวมถุงเท้าที่มีลวดลายและหลากสี	0.83	0.80
20.	นักเรียนสวมรองเท้าที่ไม่ใช่รองเท้า นักเรียน	0.82	0.82
21.	นักเรียนชายสวมรองเท้านักเรียน แต่เหยียบส้น	0.80	0.80
22.	นักเรียนชายไม่สวมถุงเท้า	0.82	0.85
23.	นักเรียนหญิงไม่ใส่เสื้อทับเสื้อชั้นใน	0.83	0.81
	ความเชื่อมั่น	0.97	0.98

ตาราง 27 ค่าอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ปกครอง
ที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในด้านความประพฤติ

ข้อที่	การปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนด้าน ความประพฤติ	ค่าอำนาจจำแนก	
		Try Out (N=100)	ข้อมูลงานวิจัย (N=445)
1.	นักเรียนหญิงประกวคางงามและแสดง แฟชั่นโชว์	0.61	0.63
2.	นักเรียนพกอาวุธมาโรงเรียน	0.76	0.83
3.	นักเรียนส่งเสียงดัง	0.75	0.81
4.	นักเรียนมาโรงเรียนสาย	0.72	0.82
5.	นักเรียนปลอมลายมือชื่อครูหรือผู้ปกครอง	0.79	0.84
6.	นักเรียนทะเลาะวิวาทในสถานศึกษา	0.82	0.86
7.	นักเรียนทำลายทรัพย์สินสมบัติของโรงเรียน	0.80	0.84
8.	นักเรียนเข้าไปในสถานเริงรมย์โดยไม่ได้รับ อนุญาตจากผู้ปกครอง	0.83	0.85
9.	นักเรียนหนีเรียนไปเที่ยวเตร่ นอกสถานศึกษา	0.81	0.87
10.	นักเรียนเล่นการพนันและมีอุปกรณ์การ พนันไว้ในครอบครอง	0.79	0.85
11.	นักเรียนดื่มสุราหรือสิ่งเสพติด	0.82	0.81
12.	นักเรียนหลีกเลี่ยงการเข้าร่วมกิจกรรมที่ โรงเรียนจัดขึ้น	0.78	0.80
13.	นักเรียนรับประทานอาหารก่อนหรือหลัง เวลาที่ทางโรงเรียนกำหนด	0.72	0.76
14.	นักเรียนขีดเขียนโต๊ะ ม้านั่ง ผนังห้องน้ำ กำแพงบ้าน หรือกำแพงสาธารณะ	0.78	0.87
15.	นักเรียนแสดงกริยา วาจาหยาบคาย	0.82	0.85
16.	นักเรียนขโมยทรัพย์สินของโรงเรียนหรือ ของบุคคลอื่น	0.80	0.87

ตาราง 27 ต่อ

ข้อที่	การปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนด้าน ความประพฤติ	ค่าอำนาจจำแนก	
		Try Out (N=100)	ข้อมูลงานวิจัย (N=445)
17.	นักเรียนจำหน่าย หรือแจกสิ่งเสพติดให้ แก่ผู้อื่น	0.77	0.83
18.	นักเรียนนำสิ่งของหรืออาหารมาขายใน โรงเรียน	0.38	0.61
	ความเชื่อมั่น	0.97	0.97

ตาราง 28 ค่าอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ปกครอง
ที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน ในด้านการลงโทษ

ข้อที่	การปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนด้าน การลงโทษ	ค่าอำนาจจำแนก	
		Try Out (N=100)	ข้อมูลงานวิจัย (N=445)
1.	เมื่อนักเรียนมาโรงเรียนสายบ่อยครั้ง โรงเรียนกำหนดโทษให้ทำความสะอาด ห้องน้ำ ห้องส้วม	-0.14	0.50
2.	เมื่อแต่งการผิดระเบียบจะไม่อนุญาตให้เข้า มาในบริเวณโรงเรียน	-0.15	0.58
3.	ถ้าคุยกันในห้องเรียนจะลงโทษโดยการไล่ ออกนอกห้องเรียน	-0.19	0.48
4.	นักเรียนต้องชดใช้ค่าเสียหายแก่โรงเรียน ในกรณีที่ทำลายทรัพย์สินของโรงเรียน	0.06	0.60
5.	กรณีที่นักเรียนกระทำผิดจะลงโทษ สถานเบา ก่อน	0.06	0.41
6.	เมื่อนักเรียนกระทำผิดครู อาจารย์มีอิสระ ในการลงโทษโดยการเขียน	-0.13	0.50
7.	เมื่อประพฤติดิวินัยร้ายแรงจะลงโทษโดย การให้ออก	0.14	0.41
	ความเชื่อมั่น	0.69	0.77

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การศึกษามีส่วนร่วมและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบ
ของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตาม
ระเบียบของนักเรียน ของผู้ปกครองในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา
จังหวัดนนทบุรี ที่มีความแตกต่างกันในด้านอาชีพ ระดับการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่าง
ผู้ปกครองกับลูก เขตที่อยู่อาศัย และเชื้อชาติ

2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมกับโรงเรียนของผู้ปกครอง

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตาม
ระเบียบของนักเรียนในด้านการแต่งกาย ความประพฤติ และการลงโทษ

3. กรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ คำตอบของท่านจะเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์
สำหรับการเสนอแนะปรับปรุงระเบียบของนักเรียน คำตอบของท่านจะไม่มีผลกระทบหรือเกิด
ความเสียหายต่อท่าน หรือผู้อื่นทั้งทางตรงและทางอ้อมแต่ประการใด

ตอนที่ 1 แบบสอบถามส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () ที่กำหนดให้ตรงกับความเป็นจริง

1. อาชีพ

- () รับราชการ
 () รัฐวิสาหกิจ
 () ค้าขาย โปรดระบุ
 () เกษตรกร โปรดระบุ
 () รับจ้าง โปรดระบุ
 () อื่น ๆ โปรดระบุ

2. ระดับการศึกษา

- () ต่ำกว่าปริญญาตรี
 () ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป

3. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับลูก

- () ในระหว่างวันจันทร์ถึงวันศุกร์ ท่านใช้เวลาพบปะพูดคุยกับลูกในเรื่องต่าง ๆ
 ประมาณวันละ ชั่วโมง นาที
 <ไม่นับเวลานอน ไม่ควรเกิน 6 ชั่วโมง เพราะเด็กไปโรงเรียน>

- () ในระหว่างวันหยุด (เสาร์-อาทิตย์) ท่านใช้เวลาพูดคุยกับลูกในเรื่องต่าง ๆ
 ประมาณวันละ ชั่วโมง นาที

- () ช่วยสอนการบ้านให้ลูก

.....
 ทำประจำ ทำมาก ทำค่อนข้างมาก ทำค่อนข้างน้อย ทำน้อย ไม่เคยทำเลย

- () ร่วมเล่นเกมต่าง ๆ ภายในบ้านกับลูก

.....
 ทำประจำ ทำมาก ทำค่อนข้างมาก ทำค่อนข้างน้อย ทำน้อย ไม่เคยทำเลย

- () ในแต่ละวันได้ซักถามลูกถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

.....
 ทำประจำ ทำมาก ทำค่อนข้างมาก ทำค่อนข้างน้อย ทำน้อย ไม่เคยทำเลย

- () เล่นกีฬาด้วยกันกับลูก

.....
 ทำประจำ ทำมาก ทำค่อนข้างมาก ทำค่อนข้างน้อย ทำน้อย ไม่เคยทำเลย

() พาลูกไปเที่ยวทัศนศึกษาตามสถานที่ต่าง ๆ

.....
ทำประจำ ทำมาก ทำค่อนข้างมาก ทำค่อนข้างน้อย ทำน้อย ไม่เคยทำเลย

() ไปรับ - ส่งลูกที่โรงเรียน

.....
ทำประจำ ทำมาก ทำค่อนข้างมาก ทำค่อนข้างน้อย ทำน้อย ไม่เคยทำเลย

() พาลูกไปซื้อเสื้อผ้าและเครื่องใช้ที่จำเป็น

.....
ทำประจำ ทำมาก ทำค่อนข้างมาก ทำค่อนข้างน้อย ทำน้อย ไม่เคยทำเลย

() ใช้เวลาว่างร่วมกับลูก เช่น ปลูกต้นไม้ เลี้ยงสัตว์ สะสมแสตมป์ ช่อมแซม
สิ่งของเครื่องใช้ เป็นต้น

.....
ทำประจำ ทำมาก ทำค่อนข้างมาก ทำค่อนข้างน้อย ทำน้อย ไม่เคยทำเลย

() ให้ลูกมีส่วนร่วมในการจัดเตรียมอาหารสำหรับครอบครัว เช่น ไปจ่ายตลาด
ปรุงอาหาร เสริฟอาหาร เป็นต้น

.....
ทำประจำ ทำมาก ทำค่อนข้างมาก ทำค่อนข้างน้อย ทำน้อย ไม่เคยทำเลย

() ให้ลูกได้มีส่วนร่วมรู้เห็นเกี่ยวกับการงานอาชีพที่พ่อ/แม่ทำอยู่ เช่น พาไปดู
การทำงานของพ่อ/แม่เป็นครั้งคราว

.....
ทำประจำ ทำมาก ทำค่อนข้างมาก ทำค่อนข้างน้อย ทำน้อย ไม่เคยทำเลย

4. เขตที่อยู่อาศัย

() ชุมชนเมือง (ในเขตเทศบาล หรือในเขตสุขาภิบาล)

() ชุมชนชนบท (นอกเขตเทศบาล หรือนอกเขตสุขาภิบาล)

5. เชื้อชาติ

() ชาวไทยเชื้อสายมอญ

() ชาวไทยเชื้อสายอิสลาม

() ชาวไทย

() ชาวไทยเชื้อสายจีน

() อื่น ๆ โปรดระบุ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมกับโรงเรียนของผู้ปกครอง

คำชี้แจง โปรดพิจารณากิจกรรมดังต่อไปนี้ ซึ่งเป็นกิจกรรมของโรงเรียนที่นักเรียนในความปกครองของท่านศึกษาอยู่ แล้วพิจารณาว่าท่านมีส่วนร่วมในแต่ละกิจกรรมมากน้อยเพียงใด โดยกาเครื่องหมายถูก (✓) ลงในช่องที่ตรงกับระดับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้น ๆ ตามความเป็นจริง

ความหมายของมาตราส่วน

เป็นประจำ	หมายถึง ท่านเคยเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนเป็นประจำทุกครั้ง
บ่อย ๆ	หมายถึง ท่านเคยเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนเกือบทุกครั้ง
บางครั้ง	หมายถึง ท่านเคยเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนบางครั้ง
นาน ๆ ครั้ง	หมายถึง ท่านเคยเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนนาน ๆ ครั้ง
ไม่เคยเลย	หมายถึง ท่านไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนเลย

ตัวอย่าง

ข้อที่	กิจกรรม	ระดับการมีส่วนร่วม				
		เป็นประจำ	บ่อย ๆ	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคยเลย
1	การประชุมผู้ปกครองที่โรงเรียน จัดขึ้น	 ✓				
2	การพบปะครูประจำชั้นของ นักเรียน.....				... ✓ ..	

จากตัวอย่าง ข้อ 1 ท่านกาเครื่องหมาย (✓) ในช่องเป็นประจำแสดงว่าท่านมีส่วนร่วมในการประชุมผู้ปกครองที่โรงเรียนจัดเป็นประจำ ส่วนข้อ 2 ท่านกาเครื่องหมาย (✓) ในช่องนาน ๆ ครั้ง แสดงว่าท่านมีส่วนร่วมในการพบปะครูประจำชั้นของนักเรียนนาน ๆ ครั้ง

ข้อที่	กิจกรรม	ระดับการมีส่วนร่วม				
		เป็นประจำ	บ่อย ๆ	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคยเลย
1.	เข้าประชุมผู้ปกครองที่โรงเรียนจัดขึ้น ...					
2.	ให้ทุนการศึกษากับทางโรงเรียน เมื่อมีการขอบริจาค					
3.	เยี่ยมชม ศึกษาดูงาน โครงการหรือกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น					
4.	เผยแพร่ข่าวสารของโรงเรียนให้บุคคลอื่นได้ทราบ					
5.	ช่วยประสานงานระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองอื่น ๆ เพื่อให้กิจกรรมของโรงเรียนลุล่วงไปได้ด้วยดี					
6.	เข้าร่วมเป็นกรรมการของโรงเรียนในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ					
7.	บริจาคเงินให้โรงเรียนเพื่อใช้ประโยชน์ในกิจกรรมของโรงเรียน.....					
8.	ให้ความร่วมมือในการไปร่วมงานที่ทางโรงเรียนจัดขึ้นเมื่อได้รับเชิญ					
9.	พบปะครูเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับความประพฤติของนักเรียนในปกครอง					
10.	ร่วมกับทางโรงเรียน ในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติของนักเรียนในด้านการแต่งกาย ความประพฤติ และการลงโทษ

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความเกี่ยวกับการปฏิบัติของนักเรียนในด้านการแต่งกาย ความประพฤติ และการลงโทษแล้วแสดงความคิดเห็นของท่านที่มีต่อการปฏิบัติของนักเรียนในเรื่องนั้นว่า มีความคิดเห็นอย่างไร โดยกาเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ความหมายของมาตราส่วน

เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามของนักเรียนในข้อนั้นว่าเหมาะสมมากที่สุด

เห็นด้วย หมายถึง ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติของนักเรียนในข้อนั้นว่าเหมาะสม

ไม่แน่ใจ หมายถึง ผู้ปกครองไม่แน่ใจว่าการปฏิบัติของนักเรียนในข้อนั้นว่า จะเหมาะสมหรือไม่เหมาะสม

ไม่เห็นด้วย หมายถึง ผู้ปกครองไม่เห็นด้วยต่อการปฏิบัติของนักเรียนในข้อนั้นว่าไม่มีความเหมาะสม

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติของนักเรียนในข้อนั้นว่าไม่มีความเหมาะสมเลย

ข้อที่	พฤติกรรม	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1.	ด้านการแต่งกาย ห้ามนักเรียนชายไว้ผมยาว					
2.	ห้ามนักเรียนแต่งทรงผมตาม สมัยนิยม					
3.	ห้ามนักเรียนผูกโบว์หรือใช้ที่ ติดผมสีฉูดฉาด					
4.	ห้ามนักเรียนสวมเสื้อผ้าบางและมี ลวดลาย					

ข้อที่	พฤติกรรม	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
5.	ห้ามนักเรียนสวมเสื้อไม่ปกคอ หรือเครื่องหมายของโรงเรียน					
6.	ห้ามนักเรียนสวมเสื้อรัดรูปหรือ หลวมจนเกินไป					
7.	ห้ามนักเรียนชายปล่อยชายเสื้อ ออกนอกกางเกง.....					
8.	ห้ามนักเรียนเขียนข้อความไว้บน เสื้อบริเวณใดบริเวณหนึ่ง					
9.	ห้ามนักเรียนชายสวมกางเกงไม่มี จีบมาโรงเรียน					
10.	ห้ามนักเรียนสวมกางเกงหรือ กระโปรงสั้นและยาวเกินไป					
11.	ห้ามนักเรียนชายสวมกางเกงที่มี กระเป๋าล้าง					
12.	ห้ามนักเรียนสวมเครื่องประดับ มาโรงเรียน					
13.	ห้ามนักเรียนใช้เครื่องสำอางและ สิ่งปลอมปนเพื่อการเสริมสวย					
14.	ห้ามนักเรียนไว้เล็บยาว และ ตกแต่งอย่างสวยงาม					
15.	ห้ามนักเรียนชายไม่คาดเข็มขัด นักเรียน					
16.	ห้ามนักเรียนหญิงระดับมัธยม ศึกษาตอนปลายคาดเข็มขัดหลวม และต่ำกว่าขอบกระโปรง					
17.	ห้ามนักเรียนติดรูปภาพหรือเขียน ข้อความไว้ที่เข็มขัด					

ข้อที่	พฤติกรรม	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
18.	นักเรียนชายไม่ใช่เข็มขัดสีดำหรือ สีน้ำตาล					
19.	ห้ามนักเรียนสวมถุงเท้าที่มี ลวดลายและหลากสี					
20.	ห้ามนักเรียนสวมรองเท้าที่ไม่ใช่ รองเท้านักเรียน					
21.	ห้ามนักเรียนชายสวมรองเท้า นักเรียนแต่เหยียบส้น					
22.	นักเรียนชายไม่สวมถุงเท้า					
23.	นักเรียนหญิงไม่ใส่เสื้อทับเสื้อ ชั้นใน					
ด้านความประพฤติ						
24.	ห้ามนักเรียนหญิงประกวดนางงาม และแสดงแฟชั่นโชว์					
25.	ห้ามนักเรียนพกอาวุธมาโรงเรียน .					
26.	ห้ามนักเรียนส่งเสียงดัง					
27.	ห้ามนักเรียนมาโรงเรียนสาย					
28.	ห้ามนักเรียนปลอมลายมือชื่อครู หรือผู้ปกครอง					
29.	ห้ามนักเรียนทะเลาะวิวาท ในสถานศึกษา					
30.	ห้ามนักเรียนทำลายทรัพย์สินสมบัติ ของโรงเรียน					
31.	ห้ามนักเรียนเข้าไปในสถาน เริงรมย์โดยไม่ได้ไปกับผู้ปกครอง					

ข้อที่	พฤติกรรม	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
32.	ห้ามนักเรียนหนีเรียนไปเที่ยวเตร่ นอกสถานศึกษา					
33.	ห้ามนักเรียนเล่นการพนันและมี อุปกรณ์การพนันไว้ในครอบครอง					
34.	ห้ามนักเรียนดื่มสุราหรือสิ่งเสพติด					
35.	ห้ามนักเรียนหลีกเลี่ยงการเข้าร่วม กิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้น					
36.	ห้ามนักเรียนรับประทานอาหาร ก่อนหรือหลังเวลาที่ทางโรงเรียน จัดขึ้น					
37.	ห้ามนักเรียนขีดเขียน โต๊ะ ม้านั่ง ผนังห้องน้ำ กำแพงบ้าน หรือ สาธารณะ					
38.	ห้ามนักเรียนแสดงกริยา วาจา หยาบคาย					
39.	ห้ามนักเรียนขโมยทรัพย์สินของ โรงเรียนหรือของบุคคลอื่น					
40.	ห้ามนักเรียนจำหน่าย หรือแจก สิ่งเสพติดให้แก่ผู้อื่น					
41.	ห้ามนักเรียนนำสิ่งของหรืออาหาร มาขายในโรงเรียน					
ข้อความต่อไปนี้แสดงถึงกฎระเบียบที่โรงเรียนจะลงโทษนักเรียน เมื่อนักเรียนปฏิบัติ ผิดกฎระเบียบ โปรดให้ความคิดเห็นว่าท่านเห็นด้วยกับการลงโทษดังกล่าวหรือไม่ ด้านการลงโทษ						
42.	เมื่อนักเรียนมาสายบ่อยครั้ง โรงเรียน กำหนดโทษให้ทำความสะอาด ส้วมห้องน้ำ ห้องส้วม					

ข้อที่	พฤติกรรม	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
43.	เมื่อแต่งกายผิดระเบียบจะไม่ อนุญาตให้เข้ามาในบริเวณ โรงเรียน					
44.	ถ้าคุยกันในห้องเรียนจะลงโทษ โดยการไล่ออกนอกห้องเรียน					
45.	นักเรียนต้องชดใช้ค่าเสียหายแก่ โรงเรียนในกรณีทำลายทรัพย์สิน ของโรงเรียน					
46.	กรณีที่นักเรียนกระทำผิดจะ ลงโทษสถานเบาก่อน					
47.	เมื่อนักเรียนกระทำผิดครูอาจารย์มี อิสระในการลงโทษโดยการ เจียน ตี					
48.	เมื่อประพฤติผิดวินัยอย่างร้ายแรง จะลงโทษโดยการให้ออก					

ที่ ทม 1007/ ๖41๕

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๑ ธันวาคม 2541

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการกองนิติการ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

เนื่องด้วย นางชมแข พงษ์เจริญ นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาการมีส่วนร่วมและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี" โดยมี ดร.พวงรัตน์ เกษรแพทย์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดุยฉวี โยเหลา เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน และ นายประนัย วณิชขานนท์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางชมแข พงษ์เจริญ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร/โทรสาร 258-4119

ที่ ทม 1007/ ๒๕๔๑

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๑ ธันวาคม 2541

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยนนทบุรี

เนื่องด้วย นางชมแฉ พงษ์เจริญ นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาการมีส่วนร่วมและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี" โดยมี ดร.พวงรัตน์ เกษรแพทย์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คุษฎี โยเหลา เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในงานนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางชมแฉ พงษ์เจริญ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร/โทรสาร 258-4119

ที่ ทม 1007/ ๖๖๐๙

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๘ ธันวาคม 2541

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนนวมินทราชินูทิศหอวังนนทบุรี

เนื่องด้วย นางชมแข พงษ์เจริญ นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาการมีส่วนร่วมและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี" โดยมี ดร.พวงรัตน์ เกษรแพทย์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดุขฎิ โยเหลา เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางชมแข พงษ์เจริญ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร/โทรสาร 258-4119

ที่ ทม 1007/ ๕410

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๕ ธันวาคม 2541

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนปากเกร็ด

เนื่องด้วย นางชมแข พงษ์เจริญ นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาการมีส่วนร่วมและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี" โดยมี ดร.พวงรัตน์ เกษรแพทย์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดุขฎิ โยเหลา เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางชมแข พงษ์เจริญ ซึ่งจะเป็ประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร/โทรสาร 258-4119

ที่ ศธ 0832.13/46

โรงเรียนปากเกร็ด ถนนแจ้งวัฒนะ
อำเภอปากเกร็ด นนทบุรี 11120

19 มกราคม 2542

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

อ้างถึง หนังสือบัณฑิตวิทยาลัย ที่ ทม 1007/8910 ลงวันที่ 28 ธันวาคม 2541

ตามหนังสือที่อ้างถึงนางชมแข พงษ์เจริญ นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาการมีส่วนร่วมและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี” โดยมี ดร.พวงรัตน์ เกษรแพทย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดุขฎิ โยเหลา เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ โดยได้เชิญ นายกมล บุญประเสริฐ ผู้อำนวยการโรงเรียนปากเกร็ด เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย นั้น

บัดนี้ นายกมล บุญประเสริฐ ได้ดำเนินการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย และเห็นว่ามีความสมบูรณ์ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายกมล บุญประเสริฐ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนปากเกร็ด

ฝ่ายธุรการ

โทร. 5838324, 5838329

โทรสาร 9608626

ที่ ทม 1007/ 1109

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑) กุมภาพันธ์ 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานศึกษาจังหวัดนนทบุรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบสอบถาม
2. รายชื่อโรงเรียนในสังกัดสำนักงานศึกษาจังหวัดนนทบุรี

เนื่องด้วย นางชมแข พงษ์เจริญ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาการมีส่วนร่วมและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี" โดยมี ดร.พวงรัตน์ เกษรแพทย์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดุชนิ ใยเหลา เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตให้ผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 จำนวน 445 คน ดังเอกสารที่แนบมานี้ ตอบแบบสอบถามการศึกษาการมีส่วนร่วม และความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี ในระหว่างเดือนมีนาคม 2542

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางชมแข พงษ์เจริญ ได้เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ และจะกรุณามีหนังสือแจ้งไปยังโรงเรียนในสังกัดจะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร./โทรสาร. 258-4119

ที่ ศธ 0832/ ว.644

สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดนนทบุรี
ศาลากลางจังหวัดนนทบุรี
ถนนรัตนาธิเบศร์ นบ 11000

๓ มีนาคม 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่องานวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนศรีบุญยานนท์

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด
2. รายชื่อโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดนนทบุรี จำนวน 1 แผ่น

ศาสตราจารย์ ดร. วิมลจิตวิทยา ลือ มหาวิทยาลัทธิศรีนทรวิโรฒแจ้งว่า นางชมเชย พงษ์เจริญ นิติศาสตรบัณฑิต วิชาปกครองบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัทธิศรีนทรวิโรฒ กำลังดำเนินการทำปริญญาโท เรื่อง " การศึกษาการมีส่วนร่วมและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี " โดยมี ดร. ทรงรัตน์ เกษมทรัพย์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเมฏี ไชยเดช เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิติศาสตรบัณฑิต จำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตให้ผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 445 คน ตอบแบบสอบถามการศึกษาการมีส่วนร่วม และความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี ในระหว่างเดือนมีนาคม 2542

สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดนนทบุรี ขอความร่วมมือโรงเรียนอนุญาตให้ นางชมเชย พงษ์เจริญ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ จากรายชื่อกลุ่มตัวอย่างที่ส่งมาพร้อมหนังสือฉบับนี้
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และดำเนินการต่อไป

นางชมเชย พงษ์เจริญ

ว่าที่ ร.ต.

(มานิตย์ ป้อมสุข)

ผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัดนนทบุรี

ฝ่ายพัฒนาวิชาการ

กลุ่มงานวิจัยและศึกษา

โทร. 5300734 - 5

ที่ ศธ 0832/ 2.644

สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดนนทบุรี
ศาลากลางจังหวัดนนทบุรี
ถนนรัตนาธิเบศร์ นบ 11000

๗ มีนาคม 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่องานวิจัย

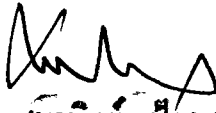
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด
2. รายชื่อโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดนนทบุรี จำนวน 1 แผ่น

ด้วยบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒแจ้งว่า นางชมเชย พงษ์เจริญ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “ การศึกษาการมีส่วนร่วมและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี ” โดยมี ดร. พงษ์รัตน์ เกษรแพทย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คุณหญิง โยเหลา เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตให้ผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 445 คนตอบแบบสอบถามการศึกษาการมีส่วนร่วม และความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี ในระหว่างเดือนมีนาคม 2542

สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดนนทบุรี ขอความร่วมมือโรงเรียนอนุญาตให้นางชมเชย พงษ์เจริญ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ จากรายชื่อกลุ่มตัวอย่างที่ส่งมาพร้อมหนังสือฉบับจึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ จ.ค.
(มานิชย์ ป้อมสุช)

ผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัดนนทบุรี

ฝ่ายพัฒนาวิชาการ

กลุ่มงานวิจัยและพัฒนา

โทร. 5800734 - 5

ที่ ศธ 0832/ว. 644

สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดนนทบุรี
ศาลากลางจังหวัดนนทบุรี
ถนนรัตนวิเบศร์ นบ 11000

๓ มีนาคม 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่องานวิจัย

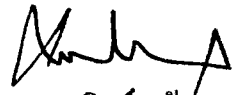
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนรัตนวิเบศร์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด
2. รายชื่อโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดนนทบุรี จำนวน 1 แผ่น

ด้วยบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒแจ้งว่า นางชมแข พงษ์เจริญ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “ การศึกษาการมีส่วนร่วมและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี ” โดยมี ดร. พงษ์รัตน์ เกษรแพทย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คุณฤ โยเหลา เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตให้ผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 445 คนตอบแบบสอบถามการศึกษาการมีส่วนร่วม และความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี ในระหว่างเดือนมีนาคม 2542

สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดนนทบุรี ขอความร่วมมือโรงเรียนอนุญาตให้นางชมแข พงษ์เจริญ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ จากรายชื่อกลุ่มตัวอย่างที่ส่งมาพร้อมหนังสือฉบับนี้จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ ร.ต.
(มานิช ช่อมสุข)

ผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัดนนทบุรี

ฝ่ายพัฒนาวิชาการ

กลุ่มงานวิจัยและพัฒนา

โทร. 5800734 - 5

ที่ ศธ 0832/ ๑. 644

สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดนนทบุรี
ศาลากลางจังหวัดนนทบุรี
ถนนรัตนธิเบศร์ นบ 11000

๓ มีนาคม 2542

เรื่อง ขอลความร่วมมือเพื่อนวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนปากเกร็ด

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด
2. รายชื่อโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดนนทบุรี จำนวน 1 แผ่น

ด้วยบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒแจ้งว่า นางชมแข พงษ์เจริญ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “ การศึกษาค้นคว้ามีส่วนร่วมและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี ” โดยมี ดร. พวงรัตน์ เกษรแพทย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คุมกฤ โยเหลา เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตให้ผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 445 คนตอบแบบสอบถามการศึกษาค้นคว้ามีส่วนร่วม และความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี ในระหว่างเดือนมีนาคม 2542

สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดนนทบุรี ขอลความร่วมมือโรงเรียนอนุญาตให้นางชมแข พงษ์เจริญ ใ้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ จากรายชื่อกลุ่มตัวอย่างที่ส่งมาพร้อมหนังสือฉบับนี้
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ ร.ต.
(มานิคย์ ช้อนสุข)

ผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัดนนทบุรี

ฝ่ายพัฒนาวิชาการ

กลุ่มงานวิจัยและพัฒนา

โทร. 5800734 - 5

ที่ ศธ 0832/ ๖.644

สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดนนทบุรี
ศาลากลางจังหวัดนนทบุรี
ถนนรัตนาธิเบศร์ นบ 11000

3 มีนาคม 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อนงานวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีนนทบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด
2. รายชื่อโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดนนทบุรี จำนวน 1 แผ่น

ด้วยบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒแจ้งว่า นางชมเชย พงษ์เจริญ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “ การศึกษาการมีส่วนร่วมและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี ” โดยมี ดร. พงษ์รัตน์ เกษรแพทย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คุณหญิง โยเหลา เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตให้ผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 445 คนตอบแบบสอบถามการศึกษาการมีส่วนร่วม และความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี ในระหว่างเดือนมีนาคม 2542

สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดนนทบุรี ขอความร่วมมือโรงเรียนอนุญาตให้นางชมเชย พงษ์เจริญ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ จากรายชื่อกลุ่มตัวอย่างที่ส่งมาพร้อมหนังสือฉบับจึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ร.ต.

(มานิช บัวมด)

ผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัดนนทบุรี

ฝ่ายพัฒนาวิชาการ

กลุ่มงานวิจัยและพัฒนา

โทร. 5800734 - 5

ที่ ศธ 0832/ ๓.๖๔๔

สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดนนทบุรี
ศาลากลางจังหวัดนนทบุรี
ถนนรัตนาธิเบศร์ นบ 11000

๓ มีนาคม 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่องานวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนโพธิ์นิมิตวิทยา

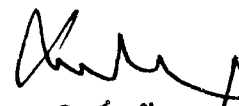
- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด
2. รายชื่อโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดนนทบุรี จำนวน 1 แผ่น

ด้วยบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒแจ้งว่า นางชมแข พงษ์เจริญ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ การศึกษาการมีส่วนร่วมและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี ” โดยมี ดร. พวงรัตน์ เกษรแพทย์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คุณฤทัย โยเหลา เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตให้ผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 445 คน ตอบแบบสอบถามการศึกษาการมีส่วนร่วม และความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี ในระหว่างเดือนมีนาคม 2542

สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดนนทบุรี ขอความร่วมมือโรงเรียนอนุญาตให้ นางชมแข พงษ์เจริญ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ จากรายชื่อกลุ่มตัวอย่างที่ส่งมาพร้อมหนังสือฉบับนี้
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ ร.ต.

(มานิช ป้อมสุก)

ผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัดนนทบุรี

ฝ่ายพัฒนาวิชาการ

กลุ่มงานวิจัยและพัฒนา

โทร. 5800734 - 5

ที่ ศธ 0832/ ๐.644

สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดนนทบุรี
ศาลากลางจังหวัดนนทบุรี
ถนนรัตนาธิเบศร์ นบ 11000

3 มีนาคม 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อนวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า นนทบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด
2. รายชื่อโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดนนทบุรี จำนวน 1 แผ่น

ด้วยบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒแจ้งว่า นางชมแข พงษ์เจริญ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “ การศึกษาการมีส่วนร่วมและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี ” โดยมี คร. พงษ์รัตน์ เกษรแพทย์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คุณฐิ โยเหลา เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตให้ผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 445 คน ตอบแบบสอบถามการศึกษาการมีส่วนร่วม และความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี ในระหว่างเดือนมีนาคม 2542

สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดนนทบุรี ขอความร่วมมือโรงเรียนอนุญาตให้ นางชมแข พงษ์เจริญ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ จากรายชื่อกลุ่มตัวอย่างที่ส่งมาพร้อมหนังสือฉบับนี้
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ ร.ต.

(มานิช ป้อมสุช)

ผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัดนนทบุรี

ฝ่ายพัฒนาวิชาการ

กลุ่มงานวิจัยและพัฒนา

โทร. 5800734 - 5

ที่ ศธ 0832/ ๐.644

สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดนนทบุรี
ศาลากลางจังหวัดนนทบุรี
ถนนรัตนธิเบศร์ นบ 11000

๓ มีนาคม 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่องานวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนนนทบุรีพิทยาคม

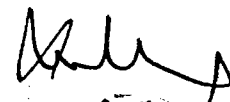
สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด
2. รายชื่อโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดนนทบุรี จำนวน 1 แผ่น

ด้วยบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒแจ้งว่า นางชมแข พงษ์เจริญ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “ การศึกษาการมีส่วนร่วมและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี ” โดยมี ดร. พงษ์รัตน์ เกษรแพทย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คุณหญิง โยเหลา เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตให้ผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 445 คนตอบแบบสอบถามการศึกษาการมีส่วนร่วม และความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี ในระหว่างเดือนมีนาคม 2542

สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดนนทบุรี ขอความร่วมมือโรงเรียนอนุญาตให้นางชมแข พงษ์เจริญ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ จากรายชื่อกลุ่มตัวอย่างที่ส่งมาพร้อมหนังสือฉบับนี้
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และดำเนินงานต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ ร.ต.

(มานิคษ์ ป้อมสุช)

ผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัดนนทบุรี

ฝ่ายพัฒนาวิชาการ

กลุ่มงานวิจัยและพัฒนา

โทร. 5800734 - 5

ที่ ศธ 0832/ 2.644 ,

สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดนนทบุรี
ศาลากลางจังหวัดนนทบุรี
ถนนรัตนาธิเบศร์ นบ 11000

3 มีนาคม 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อนวิจัย

เรียน อาจารย์ใหญ่โรงเรียนมัธยมวัดเพลง นนทบุรี

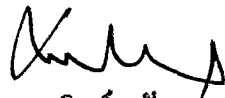
สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด
2. รายชื่อโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดนนทบุรี จำนวน 1 แผ่น

ด้วยบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒแจ้งว่า นางชมแข พงษ์เจริญ นิติระดับปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “ การศึกษาการมีส่วนร่วมและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี ” โดยมี ดร. ทวงรัตน์ เกษรแพทย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คุณหญิง โยเหลา เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในกรณีนี้ นิติจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตให้ผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 445 คนตอบแบบสอบถามการศึกษาการมีส่วนร่วม และความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี ในระหว่างเดือนมีนาคม 2542

สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดนนทบุรี ขอความร่วมมือโรงเรียนอนุญาตให้นางชมแข พงษ์เจริญ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ จากรายชื่อกลุ่มตัวอย่างที่ส่งมาพร้อมหนังสือฉบับนี้
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ ร.ต.

(มานิคษ์ ชูชูชง)

ผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัดนนทบุรี

ฝ่ายพัฒนาวิชาการ

กลุ่มงานวิจัยและพัฒนา

โทร. 5800734 - 5

ที่ ศธ 0832/ ๑.644

สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดนนทบุรี
ศาลากลางจังหวัดนนทบุรี
ถนนรัตนาธิเบศร์ นบ 11000

3 มีนาคม 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่องานวิจัย

เรียน อาจารย์ใหญ่โรงเรียนราษฎร์นิยม

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด
2. รายชื่อโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดนนทบุรี จำนวน 1 แผ่น

ด้วยบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒแจ้งว่า นางชมแข พงษ์เจริญ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “ การศึกษาการมีส่วนร่วมและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี ” โดยมี ดร. พวงรัตน์ เกษรแพทย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คุณฤ โยเหลา เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตให้ผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 445 คนตอบแบบสอบถามการศึกษาการมีส่วนร่วม และความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี ในระหว่างเดือนมีนาคม 2542

สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดนนทบุรี ขอความร่วมมือโรงเรียนอนุญาตให้นางชมแข พงษ์เจริญ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ จากรายชื่อกลุ่มตัวอย่างที่ส่งมาพร้อมหนังสือฉบับนี้
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ ร.ค.

(มานิชย์ ป้อมสุข)

ผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัดนนทบุรี

ฝ่ายพัฒนาวิชาการ

กลุ่มงานวิจัยและพัฒนา

โทร. 5800734 - 5

การศึกษาการมีส่วนร่วมและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบ
ของนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี

บทคัดย่อ

ของ

ชมแข พงษ์เจริญ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการบริหารการศึกษา

ตุลาคม 2542

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี ในด้านการแต่งกาย ความประพฤติ และการลงโทษ จำแนกตามอาชีพ ระดับการศึกษา เขตที่อยู่อาศัย เชื้อชาติ และความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับลูก

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้คือผู้ปกครองนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี ปีการศึกษา 2541 จำนวน 445 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า มีค่าความเชื่อมั่น 0.96 สถิติที่ใช้ คือ ค่าสถิติพื้นฐาน t-test และ One-Way ANOVA

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า

1. การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน มีการเข้าร่วมประชุมที่โรงเรียนจัดขึ้นเกือบทุกครั้ง ส่วนกิจกรรมด้านอื่น ๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้น ผู้ปกครองนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมเป็นบางครั้ง
2. ความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี ผู้ปกครองนักเรียนไม่เห็นด้วยกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมด้านการแต่งกาย และด้านความประพฤติที่ผิดจากระเบียบของโรงเรียน และเห็นด้วยที่โรงเรียนลงโทษนักเรียนตามระเบียบของโรงเรียน
3. ผู้ปกครองนักเรียนที่มีอาชีพ ระดับการศึกษา เขตที่อยู่อาศัย เชื้อชาติและความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับลูก มีส่วนร่วมและความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

A STUDY OF PARENTS' PARTICIPATION AND OPINIONS TOWARD
SCHOOL DISCIPLINE PRACTICES IN SECONDARY SCHOOLS UNDER THE
DEPARTMENT OF GENERAL EDUCATION IN CHANGWAT NONTHABURI

AN ABSTRACT

BY

CHOMKAE PHONGCHAROEN

Presented in partial fulfillment of the requirements for
the Master of Education degree in Educational Administration
at Srinakharinwirot University

October 1999

The purposes of this research were to study and compare parents' participation and opinions toward school discipline practices in secondary schools under the department of General Education in changwat Nonthaburi. The study areas of the school discipline practices under the study were uniforms, behaviors and punishments. which were classified by careers, educational levels, residential areas, racial attributes, and relationships between parents and students.

The samples of this study were 445 parents in Nonthaburi secondary schools in the 1998 academic year. The instrument used for collecting data were rating - scale questionnaire and the reliability of this instrument was 0.96. The t-test and One-Way ANOVA were applied to analyze the data.

The research findings were as follows :

1. Parents' participation in school activities of secondary schools under the department of General Education in changwat Nonthaburi was at the almost 'every time' level. They participated in other activities organized by the schools at the 'sometimes' level.

2. Parents disagreed with the students' violation of school regulations in terms of school uniforms and behaviors. They agreed with the rules of punishment applied to the discipline violation.

3. Parents with different careers, educational levels, residential areas, racial attributes, and relationships between parents and students had different opinions toward school discipline practices in the secondary schools at .01 level of significance.